

grupons grip

அமரர் ஏரம்பமூர்த்தி நவநீதம்

அவர்களின் நினைவாக

30.10.2018

சிவமயம்

புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகவும் கொழும்பை வதிவிடமாகவும் கொண்ட அமரர் திருமதி ஏரம்பமூர்த்தி நவநீதம் அவர்களின்

நினைவு மலர்

30.10.2018

சிவமயம்

என்றும் எம் நினைவுகளில்

மண் மகிழ

09 * 05 * 1946

கண் நெகிழ

01 * 10 * 2018

அமரர் திருமதி ஏரம்பமூர்த்தி நவநீதம் அவர்களின்

''புனிதமான ஆத்மாவை நாம் ஆண்டாண்டு தோறும் போற்றிப் பூசிப்பதற்கான'<mark>'</mark> திதி வெண்பா

நவநீதம் என்றதொரு நல்மகளார் மண் பிறந்து உவமான தாயாகி உயர்பணிகள் முடித்துவிட்டு சிவனடியில் சிந்தை வைத்தே சிறகடித்து மறைந்த திதி - தமிழ் தவமாதம் புரட்டாதி அபரபட்ச ஸப்தமியாம் என்றே துதி

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
i.	தோடுடைய செவியன்	2
2.	ஒருருவாயினை மானாங்காரத்	4
3.	பொடியுடைமார்பினர்	6
4.	நன்றுடையானைத்	10
5.	உண்ணாமலை	12
6.	அவ்வினைக்கிவ்வினை	14
7.	வரியமறையார்	16
8.	நீரானே	18
9.	விருதுகுன்றமா	20
10.	ம ந் திரமா வ து	24
11.	ஆரூர் தீல் <i>லை</i>	26
12.	வேயுறுதோளி	30
13.	காதலாகி	34
14.	பந்து சேர்விரலாள்	36
15.	இடரினுந் தளரினுந்	39
16.	நிரைகழலரவம்	42
17.	துஞ்சலுந் துஞ்சலி	45
18.	சொற்றுணை	48
19.	பாளையுடைக்	50
20.	கருநட்ட கண்டனை	52
21.	நங்கையைப் பாகம்	54
22.	குலம்பலம்	56
23.	கூற்றாயினவாறு	58
24.	தலையே நீ வணங்காய்	62
25.	பனைக்கை மும்மத	64
26.	மட்டுவார் குழலா	66
27.	காசனைக்	67
28.	புக்கணைந்து	69
29.	ஆண்டானை	71

30.	ஆரார் திரிபுரங்கள்	74
31.	வகையெலாமுடையாய்	77
32.	மூத்தவனை வானவர்க்கும்	81
33.	மூத்தவனாய் உலகுக்கு	84
34.	தில்லைச்சிற்றம்பலமும்	87
35.	நினைந்துருகும்	91
36.	வடியேறு திரிசூலம்	94
37.	அரவணையான் சிந்தித்	98
38.	வேற்றாகி விண்ணாகி	101
39.	அப்பன் நீ அம்மை நீ	105
40.	கங்கைவார் சடையாய்	108
41.	ி ந்தணாளனுன்	112
42.	மருவார் கொன்றை	115
43.	தில்லைவாழ் அந்தணர்	117
44.	நத்தார்படை	120
45.	மற்றுப் பற்றெகாக்	122
46.	பித்தா பிறைகுடி	126
47.	கொன்று செய்த	128
48.	காட்டூர்க் கட®ல	130
49.	நமச்சிவாய	132
50.	ஆதியும் அந்தமும்	136
51.	முத்துநல்தாமம்	143
52.	பூவேறு கோனும்	149
53.	போற்றியென் வாழ்முதல்	152
54.	செழுக்கமலத்	156
55.	முத்தி நெறி அறியாத	159
56.	ஒளிவளர் விளக்கே	161
57.	ஒன்று கண்டீர்	168
58.	விநாயகனே	172
59.	உலகெலாம்	174
60.	கைத்தல நிறைகனி	176

தடித்த எழுத்தில் உள்ளது அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு.

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்புஜம் ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வ விக்னோப சாந்தயே

முஷிகவாஹன மோதக ஹஸ்த சாமரகர்ண விலம்பிக ஸு த்ர வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர விக்னவிநாயக பாதநமஸ்தே

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலம்செய் துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீஎனக்குச் சங்கத் தமிழ்டுன்றும் தா.

உ சிவமயர்

திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனாரால் அருளப்பட்ட முதல் மூன்று திருமுறைகள்

1ம் திருமுறை

திருப்பிரமபுரம் கருவருள்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் : நட்டபாடை

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதி சூடிக் காடுடையசுட லைப்பொடிபூசிஎன் உள்ளங்கவர் கள்வன் ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தஅருள் செய்த பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே 1

முற்றலாமையின நாகமோடேன முளைக்கொம்பவை பூண்டு வற்றலோடுகல னாப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன் கற்றல்கேட்டவுடை யார்பெரியார்கழல் கையால்தொழு தேத்தப் பெற்றம்ஊர்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர் நிலாவெண்மதி சூடி ஏர்பரந்ததன் வெள்வளைசோரஎன் உள்ளங்கவர் கள்வன் ஊர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய ஒருரிது வென்னப் பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்குதலை யோட்டில் உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன் மண்மகிழ்ந்தஅர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரை மார்பிற் பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே. 4 ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை யூரும்இவ வென்ன அருமையாகவுரை செய்யஅமர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன் கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் காலம்இது வென்னப் பெருமைபெற்றபிர மாபரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே. 5

மறைகலந்தஒல் பாடலோடாடல ராகிமழு வேந்தி இறைகலந்தஇன வெள்வளைசோரஎன் உள்ளங்கவர் கள்வன் கறைகலந்தகடி யார்பொழில்நீடுயர் சோலைக்கதிர் சிந்தப் பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே. 6

சடைமுயங்குபுன லன்அனலன்எரி வீசீச்சதிர் வெய்த உடைமுயங்கும்அர வோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர் களவன் கடல்முயங்குகழி சூழ்குளிகானல்அம் பொன்னர்ஞ்சிற கன்னம் பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே. 7

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்விளை வித்த உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர் கள்வன் துயரிலங்கும்உல கிற்பலஊழிகள் தோன்றும்பொழு தெல்லாம் பெயரிலங்கு பிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே. 8

தாணுதல் செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரை யானும் நீணுதல் செய்தொழி யந்நிமீர்ந்தானென துள்ளங்கவர் கள்வன் வாணுதல் செய்மக எீர்முதலாகிய வையத்தவ ரேத்தப் பேணுதல் செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே. 9

புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங் கூறநெறி நில்லா ஒத்தசொல்லஉல கம்பலிதோந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன் மத்தயானைமறுகவ்வுரி போர்த்ததோர் மாயம்இது வென்னப் பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே. 10 அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர் மேய பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன் றன்னை ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தன்உரை செய்த திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தல்எளி தாமே. 11

11

தீருவெ**ழுகூற்**றிருக்கை

திருப்பிரமபுரம் சீவலுருவம்

பண் : வியாழக் குறிஞ்சி

த**ிரச்சிற்றம்பலம்**

ஓருரு வாயினை மானாங் காரத் தீரியல் பாயொரு விண்முதல் பூதலம் ஒன்றிய இருசுடர் உம்பர்கள் பிறவும் படைத்தளித் தழிப்பமும் முர்த்திக ளாயினை இருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை

1

ஓரால் நீழல் ஒண்கழல் இரண்டும் முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க் கொளிநெறி காட்டினை நாட்டழேன் றாகக் கோட்டினை இருநதி அரவமோ டொருமதி சூடினை ஒருதா வீரயின் மூவிலைச் சூலம்

2

நாற்கால் மான்மறி ஐந்தலை அரவம் ஏந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத் திருகோட் டொருகரி யீடழித் துரித்தனை ஒருதனு இருகால் வளைய வாங்கி முப்புரத் தோடு நானிலம் அஞ்சக்

கொன்று தலத்துற அவுணரை யறுத்தனை	
ஐம்புலன் நாலாம் அந்தக் கரணம்	
முக்குணம் இருவளி யொருங்கிய வானோர்	
ஏத்த நின்றனை யொருங்கிய மனத்தோ	
டிருபிறப் போர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து	4
நான்மறை யோதி ஐவகை வேள்வி	
அமைத்தா றங்க முதலெழுத் தோதி	
வரன்முறை பயின்றெழு வான்றனை வளர்க்கும்	
பிரமபுரம் பேணினை	
அறுபதம் முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை	5
தெகலிய மைத்துணர் புகலி யமர்ந்தனை	
பொங்குநாற் கடல்சூழ் வெங்குரு வீளங்கினை	
பாணிழுவுலகும் புதையமேல் மிதந்த	
தோணிபுரத் துறைந்தனை தொலையா இருநிதி	
வாய்ந்த பூந்தராய் ஏய்ந்தனை	6
வரபுரம் என்றுணர் சிரபுரத் துறைந்தனை	
ஒருமலை யெடுத்த இருதிறல் அரக்கன்	
விறல்கெடுத் தருளினை புறவம் புரிந்தனை	
முந்நீர்த் துயின்றோன் நான்முகன் அறியாப்	
பண்பொடு நின்றனை சண்பை யமர்ந்தனை	7
ஐயுறு மமணரும் அறுவகைத் தேரரும்	
ஊழியும் உணராக் காழி யமர்ந்தனை	
எச்சனே ழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை	
ஆறு பதமும் ஐந்தமர் கல்வியும்	
மறைமுதல் நான்கும்	8

முன்று காலமுந் தோன்ற நின்றனை இருமையின் ஒருமையும் ஒருமையின் பெருமையும் மறுவிலா மறையோர் கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் அறியும் 9 அனைய தன்மையை யாதலின் நின்னை நினைய வல்லவ ரில்லைநீள் நிலத்தே.

திருவாழ்கொளிபுத்த<u>ூ</u>ர்

திருவடிகள்

பண் : தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம் யாகயுக்கு பார்பினர் போ

பொடியுடை மார்பினர் போர்வீடை யேறிப் பூத கணம்புடை சூழக் கொடியுடை யூர்திரீந் தையங் கொண்டு பலபல கூறி வடிவுடை வாள்நெடுங் கண்ணுமை பாகம் ஆயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க் கடிகமழ் மாமல ரீட்டுக்

கறைமிடற் றானடி காண்போம்.

அரைகெழு கோவண ஆடையின் மேலோர் ஆடர வம்அசைத் தையம் புரைகெழு வெண்டலை யேந்திப் போர்விடை யேறிப் புகழ வரைகெழு மங்கைய தாகமொர் பாகம் ஆயவன் வாழ்கொளி புக்கூர் வீரைகமழ் மாமலர் கூரவி வீரிசடை யானடி சேர்வோம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

2

பூண்நெடு நாகம் அசைத்தன லாடிப் பன்றலை யங்கையி லேந்தி ஊண்டுடு பிச்சையூ' ரையம் உண்டியென் றுபல கூறி வாள்நெடுங் கண்ணுமை மங்கையொர் பாகம் ஆயவன் வாம்கொளி புத்தூர்த் தாள்நெடு மாமல ரீட்டுத் தலைவன தாள்நிழல் சார்வோம்.

தாரிடு கொன்றையொர் வெண்மதி கங்கை தாழ்சடை மேலவை சூடி ஊரிடு பிச்சைகொள் செல்வம் உண்டியென் றுபல கூறி வாரிடு மென்முலை மாதொரு பாகம் ஆயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க் காரிடு மாமலர் தூவிக் கறைமிடற் றானடி காண்போம்.

கனமலர்க் கொன்றை அலங்கல் இலங்கக் காதிலார் வெண்குழை யோடு பனமலர் மாலை பனைந்தூர் பகுகியென் ரேபல கூறி ഖன₁மலை மாமலை மங்கையொர் பாகம் ஆயவன் வாழ்கொளி புத்தூர் இனமல ரேய்ந்தன தூவி 5 யெம்பெரு மானடி சேர்வோம்.

4

அளைவளர் நாகம் அசைத்தன லாடி
அலர்மிசை யந்தணன் உச்சீக்
களைதலை யிற்பலி கொள்ளுங்
கருத்தனே கள்வனே யென்னா
வளையொலி முன்கை மடந்தையொர் பாகம்
ஆயவன் வாழ்கொளி புக்கூர்த்
தளையவிழ் மாமலர் கூரவித்
தலைவன தாளிணை சார்வோம்.

அடர்செவி வேழத்தின் ஈருரி போர்த்து வழிதலை யங்கையி லேந்தி உடலிடு பிச்சையோ டையம் உண்டியென் றுபல கூறி மடல்நெடு மாமலர்க் கண்ணியொர் பாகம் ஆயவன் வாழ்கொளி புக்கூரர் தடமல ராயின தூவித் தலைவன தாள்நிழல் சார்வோம்.

உயர்வரை யொல்க எடுத்த அரக்கன் ஒளிர்கட கக்கை அடர்த்து அயலிடு பிச்சையோ டையம் ஆர்தலை யென்றடி போற்றி வயல்விரி நீல நெடுங்கணி பாகம் ஆயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்ச் சயவிரி மாமலர் தூவித் காம்சடை யானடி சார்வோம்.

8

காயவன் நான்முகன் கைதொழு தேத்தக் காணலுஞ் சாரலும் ஆகா எரியுரு வாகியூ ரையம் இடுபலி யுண்ணியென் றேத்தி வரியர வல்குல் மடந்தையொர் பாகம் ஆயவன் வாழ்கொளி புத்தூர் விரிமல ராயின தூவி விகிர்கன சேவடி சேர்வோம்.

9

குண்டம ணர்துவர்க் கூறைகள் மெய்யிற் கொள்கையி னார்புறங் கூற வெண்டலை யிற்பலி கொண்டல் விரும்பினை யென்று விளம்பி வண்டமர் பூங்குழல் மங்கையொர் பாகம் ஆயவன் வாழ்கொளி புக்கூரர்த் தொண்டர்கள் மாமலர் தூவத் தோன்றிநின் றானடி சேர்வோம்.

10

கல்லுயர் மாக்கடல் நின்று முழங்குங் கரைபொரு காழிய முதூர் நல்லுயர் நான்மறை நாவின் நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன் வல்லுயர் சூலமும் வெண்மழு வாளும் வல்லவன் வாழ்கொளி புத்தூர்ச் சொல்லிய பாடல்கள் வல்லவர் துயர்கெடு தல்எளி தாமே.

11

<u>₽</u> #Samuri

திருச்சிராப்பள்ளி

பண் : குறிஞ்சி

த⁄ருச்சீற்றம்பலம்

நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே றொன்றுடையானை உமையொருபாகம் உடையானைச் சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக் குன்றுடையானைக் கூறஎன்னுள்ளங் குளிரும்மே.

கைம்மகவேந்திக் கடுவனொடூடிக் கழைபாய்வான் செம்முகமந்தி கருவரையேறுஞ் சிராப்பள்ளி வெம்முகவேழத் தீருரிபோர்த்த விகிர்தாநீ பைம்முக நாகம் மதியுடன் வைத்தல் பழியன்றே.

மந்தம்முழவம் மழலைத்தும்ப வரைநீழல் செந்தண்புனமுஞ் சுனையுஞ்சூழ்ந்த சிராப்பள்ளிச் சந்தம்மலர்கள் சடைமேலுடையார் விடையூரும் எந்தம்மடிகள் அடியார்க்கல்லல் இல்லையே.

துறைமல்குசாரற் சுனைமல்குநீலத் திடைவைகிச் சீறைமல்குவண்டுந் தும்பியும்பாடுஞ் சீராப்பள்ளிக் கறைமல்குகண்டன் கனலெரியாடுங் கடவுள்ளெம் பிறைமல்குசென்னி யுடையவன்எங்கள் பெருமானே.

கொலைவரையாத கொள்கையர்தங்கள் மதில்முன்றும் சிலைவரையாகச் செற்றனரேனுஞ் சிராப்பள்ளித் தலைவரைநாளுந் தலைவரல்லாமை யுரைப்பீர்காள் நிலவரைநீல முண்டதும்வெள்ளை நிறமாமே.

5

1

2

வெய்யதண்சாரல் விரிநிறவேங்கைத் தண்போது	
செய்யுபொன்சேருஞ் சிராப்பள்ளிமேய செல்வனார்	
தையலொர்பாகம் மகிழ்வர்நஞ்சுண்பர் தலையோட்டில்	
The state of the s	6
ஐயமுங்கொள்வர் ஆரிவர்செய்கை அறிவாரே.	U
வேயுயர்சாரல் கருவிரலூகம் விளையாடும்	
சேயுயர்கோயிற் சிராப்பள்ளிமேய செல்வனார்	
பேயுயர் கொள்ளி கைவிளக்காகப் பெருமானார்	
தீயுகந்தாடல் திருக்குறிப்பாயிற் றாகாதே.	7
மலைமல்குதோளன் வலிகெடவூன்றி மலரோன்றன்	
தலைகலனாகப் பலிதிரிந்துண்பர் பழியோரார்	
சொலவலவேத்த் சொலவலகீத்த் சொல்லுங்கால்	
சிலவலபோலுஞ் சிராப்பள்ளிச்சேடர் செய்கையே.	8
அரப்பள்ளியானும் மலருறைவானும் அறியாமைக்	
கரப்புள்ளிநாடிக் கண்டிலரேனுங் கல்சூழ்ந்த	
சிரப்பள்ளிமேய வார்சடைச்செல்வர் மனைதோறும்	
இரப்புள்ளீரும்மை யேதிலாகண்டால் இகழாரே.	9
நாணாதுடைநீத் தோர்களுங்கஞ்சி நாட்காலை	
ஊணாப்பகலுண் டோதுவோர்கள் உரைக்குஞ்சொல்	
பேணாதுறுசீர் பெறுதுமென்பீரெம் பெருமானார்	
சேணார்கோயில் சிராப்பள்ளிசென்று சேர்மினே.	10
தேனயம்பாடுஞ் சீராப்பள்ளியானைத் திரைசூழ்ந்த	
கானல்சங்கேறுங் கழுமலவூரிற் கவுணியன்	
ஞானசம்பந்தன் நலம்மிகுபாடல் இவைவல்லார்	
வானசம்பந்தத் தவரொடுமன்னி வாழ்வாரே.	11
<i>த</i> ிருச்சிற்றம்பலம்	34

_{சன்னம்} திருவண்ணாமலை

பண் : நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

1

2

3

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய வொருவன் பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைம்முழ வதிரும் அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே.

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடு தீண்டித் தூமாமழை துறுவல்மிசை சிறுநுண்துளி சிதற ஆமாம்பிணை யணையும்பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல் பூமாங்கழல் புனைசேவடி நினைவார்வினை யிலரே.

பீலிம்மயில் பெடையோடுறை பொழில்சூழ்கழை முத்தம் சூலிம்மணி தரைமேல்நிறை சொரியும்விரி சாரல் ஆலிம்மழை தவழும்பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல் காலன்வலி தொலைசேவடி தொழுவாரன புகழே.

உதிரும்மயி ரிடுவெண்டலை கலனாவுல கெல்லாம் எதிரும்பலி யுணலாகவும் எருதேறுவ தல்லால் முதிருஞ்சடை இளவெண்பிறை முடிமேல்கொள அடிமேல் அதிருங்கழல் அடிகட்கிடம் அண்ணாமலை யதுவே. 4

மரவஞ்சீலை தரளம்மிகு மணியுந்துவெள் ளருவி அரவஞ்செய முரவம்படும் அண்ணாமலை அண்ணல் உரவஞ்சடை யுலவும்புனல் உடனாவதும் ஓரார் குரவங்கமம் நறுமென்குமல் உமைபல்குதல் குணமே. 5

பெருகும்புனல் அண்ணாமலை பிறைசேர்கடல் நஞ்சைப்	
பருகுந்தனை துணிவார்பொடி அணிவாரது பருகிக்	
கருகும்மிட றுடையார்கமழ் சடையார்கழல் பரவி	
உருகும்மனம் உடையார்தமக் குறுநோயடை யாவே.	6
காகாலன குடர்கொள்வன கழுகாடிய காட்டில்	
நரியாடிய நகுவெண்டலை யுதையுண்டவை யுருள	
எரியாடிய இறைவர்க்கிடம் இனவண்டிசை முரல	
அரியாடிய கண்ணாளொடும் அண்ணாமலை யதுவே.	7
ஒளிறூபுலி யதளாடையன் உமையஞ்சுதல் பொருட்டால்	
பிளிறூகுரல் மதவாரண வதனம்பிடித் துரித்து	
வெளிறூபட விளையாடிய விகிர்தன்னிரா வணனை	
அளறூபட அடர்த்தானிடம் அண்ணாமலை யதுவே.	8
விளவார்கனி படநூறிய கடல்வண்ணனும் வேதக்	
கிளர்தாமரை மலர்மேலுறை கேடில்புக ழோனும்	
அளவாவணம் அழலாகிய அண்ணாமலை அண்ணல்	
தளராமுலை முறுவல்லுமை தலைவன்னடி சரணே.	9
வேர்வந்துற மாசூர்தர வெயில்நின்றுழல் வாரும்	
மார்பம்புதை மலிசீவா மறையாவரு வாரும்	
ക്യുഥ്പ് ആറി കോട്ടി കാട്ടി കാ	
கூர்வெண்மழுப் படையான் நல்ல கழல்சேர்வது குணமே.	10
்டால் வகையிய படையான நல்ல கழ்ல் சோவது குண்டும்.	10
வெம்புந்திய கதிரோன்ஒளி விலகும்விரி சாரல்	
அம்புந்திழே வெயிலெய்தவன் அண்ணாமலை யதனைக்	
கொம்புந்துவ குயிலாலுவ குளி்காழியுள் ஞான	
சம்பந்தன தமிழ்வல்லவர் அடிபேணுதல் தவமே. 1	1 45

சிவமயம் சிவமயம்

திருநீலகண்டப்பதிகம்

பண் : வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

1

2

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு ம. தறிவீர் உய்வினை நாடா திருப்பதும் உந்தமக் கூனமன்றே கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாமடியோம் செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப் பெறாதிரு நீலகண்டம்

காவினை யிட்டுங் குளம்பல தொட்டும் கனிமனத்தால் ஏவினை யால்எயில் மூன்றெரித் தீரென் றிருபொழுதும் பூவினைக் கொய்து மலரடி போற்றுதும் நாமடியோம் தீவினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம்

முலைத்தடம் முழ்கிய போகங்களும்மற் ஹெவையும் எல்லாம் விலைத்தலை யாவணங் கொண்டெமை யாண்டவிர்சடையீர் இலைத்தலைச் சூலமும் தண்டும் மழுவும் இவையுடையீர் சிலைத்தெமைத் தீவினை தீண்டப்பெறா திருநீலகண்டம். 3

விண்ணுலகாள்கின்ற விச்சா தரர்களும் வேதியரும் புண்ணிய ரென்றிருபோதுந் தொழப்படும் புண்ணியரே கண்ணிமை யாதன மூன்றுடையீருங் கழலடைந்தோம் திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம்

மற்றிணை யில்லா மலைதிரண் டன்னதிண் டோளுடையீர் கிற்றெமை யாட்டுகாண்டு கேளா தொழிவதுந் தன்மைகொல்லோ சொற்றுணை வாழ்க்கை துறந்துந் திருவடியே யடைந்தோம் செற்றெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம் 5

8

10

மறக்கும் மனத்தினை மாற்றிவெம் ஆவியை வற்புறுத்திப் பிறப்பில் பெருமான் திருந்தடிக் கீழ்ப்பிழையாத வண்ணம் பறித்த மலர்கொடு வந்துமையேத்தும் பணியடியோம் சிறப்பிலித் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம் 6-7

கருவைக் கழித்திட்டு வாழ்க்கை கடிந்துங் கழலடிக்கே உருகி மலர்கொடு வந்துமை யேத்து ம்நாமடியோம் செருவில் அரக்கனைச் சீரிலடர்த்தருள் செய்தவரே திருவிலித் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம்

நாற்ற மலர்மிசை நான்முகன் நாரணன் வாதுசெய்து தோற்ற முடைய அடியும் முடியுந் தொடர்வரியீர் தோற்றினுந் தோற்றுந் தொழுது வணங்குதும் நாமடியோம் சீற்றம தாம்வினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம்.

சாக்கியப் பட்டுஞ் சமணுரு வாகி யுடையொழிந்தும் பாக்கிய மின்றி யிருதலைப் போகமும் பற்றும் விட்டார் பூக்கமழ் கொன்றைப் புரிசடை யீரடி போற்றுகின்றோம் தீக்குழித் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம்

பிறந்த பிறவியிற் பேணியஞ் செல்வன் கழலடைவான் இறந்த பிறவியுண் டாகில் இமையவர் கோன்அடிக்கண் திறம்பயில் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார் நிறைந்த வுலகினில் வானவர் கோனொடுங் கூடுவரே. 11 திருச்சிற்றம்பலம் 55

•

சீவமயம்

2ம் திருமுறை

திருக்கடவூர்மயானம்

சிவலுருவம்

பண் : காந்தாரம்

த**ிருச்சிற்றம்பலம்**

வரிய மறையார் பிறையார் மலையோர் சிலையா வணக்கி எரிய மதில்கள் எய்தார் எறியு முசலம் உடையார் கரிய மிடறும் உடையார் கடவூர் மயானம் அமர்ந்தார் பெரிய விடைமேல் வருவார் அவரெம் பெருமான் அடிகளே.1

மங்கைமணந்த மார்பர் மழுவாள் வலனொன்றேந்திக் கங்கைசடையிற் கரந்தார் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார் செங்கண்வெள்ளே றேறிச் செல்வஞ்செய்யா வருவார் அங்கையேறிய மறியார் அவரெம் பெருமான் அடிகளே. 2

ஈடல்இடபம் இசைய ஏறிமழுவொன் றேந்திக் காடதிடமா வுடையார் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார் பாடலிசைகொள் கருவி படுதம்பலவும் பயில்வார் அடல்அரவும் உடையார் அவரெம் பெருமான் அடிகளே.

இறைநின்றிலங்கு வளையாள் இளையாளொருபா லுடையார் மறைநின்றிலங்கு மொழியார் மலையார்மனத்தின் மிசையார் கறைநின்றிலங்கு பொழில்சூழ் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார் பிறைநின்றிலங்கு சடையார் அவரெம் பெருமான் அடிகளே. 4 வெள்ளையெருத்தின் மிசையார் விரீதோடொருகா திலங்கத் துள்ளும்இளமான் மறியார் சுடர்பொற்சடைகள் துளங்கக் கள்ளநகுவெண் டலையார் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார் பிள்ளைமதியம் உடையார் அவரெம் பெருமான் அடிகளே. 5

பொன்றாதுதிரு மணங்கொள் புனையூங்கொன்றை புனைந்தார் ஒன்றாவெள்ளே றுயர்த்த துடையாரதுவே யூர்வார் கன்றாவினஞ்சூழ் புறவிற் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார் பின்தாழ்சடையார் ஒருவர் அவரெம் பெருமான் அடிகளே. 6

பாசமான களைவார் பரிவார்க்கமுதம் அனையார் ஆசைதீரக் கொடுப்பார் அலங்கல்விடைமேல் வருவார் காசைமலர்போல் மிடற்றார் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார் பேசவருவார் ஒருவர் அவரெம் பெருமான் அடிகளே.

செற்றஅரக்கன் அலறத் திகழ்சேவடிமெல் விரலாற் கற்குன்றடர்த்த பெருமான் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார் மற்றொன்றிணையில் வலிய மாசில்வெள்ளி மலைபோல் பெற்றொன்றேறி வருவார் அவரெம் பெருமான் அடிகளே. 8

வருமாகரியின் உரியார் வளர்புன்சடையார் விடையார் கருமான்உரிதோல் உடையார் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார் திருமாலொடுநான் முகனுந் தேர்ந்துங்காணமுன் னொண்ணாப் பெருமானெனவும் வருவார் அவரெம் பெருமான் அடிகளே. 9

தூயவிடைமேல் வருவார் துன்னாருடைய மதில்கள் காயவேவச் செற்றார் கடவூர்மயானம் அமர்ந்தார் தீயகருமஞ் சொல்லுஞ் சிறுபுன்தேரர் அமணர் பேய்பேயென்ன வருவார் அவரெம் பெருமான் அடிகளே. 10

மரவம் பொழில்சூழ் கடவூர் மன்னுமயானம் அமர்ந்த அரவம்அசைத்த பெருமான் அகலம்அறிய லாகப் பரவுமுறையே பயிலும் பந்தன்செஞ்சொல் மாலை இரவும்பகலும் பரவி நினைவார் வினைகள் **இல**ோ. 11 **திருச்சிற்றம்பலம்** 66 திருக்காறாயில் பண்: திந்தளம் கிருச்சிற்றம்பலம் நீரானே நீள்சடை மேலொர் நிரை கொன்றைத் தாரானே தாமரை மேலயன் தான்தொழும் சீரானே சீர்திக ழுந்திருக் காறாயில் ஊரானே யென்பவர் ஊனமி லாகாரே 1 மதியானே வரியர வோடுடன் மத்தஞ்சேர் விதியானே விதியுடை வேதியர் தாந்தொழும் நெதியானே நீர்வயல் சூழ்திருக் காறாயில் பதியானே யென்பவர் பாவமி லாதாரே 2 விண்ணானே விண்ணவ ரேத்திவி ரும்புஞ்சீர் மண்ணானே மண்ணிடை வாழுமு யிர்க்கெல்லாம் கண்ணானே கடிபொழில் சூழ்திருக் காறாயில் எண்ணானே யென்பவர் ஏதமி லாதாரே. 3 தாயானே தந்தையு மாகிய தன்மைகள் ஆயானே ஆயநல் லன்பர்க்க ணியானே சேயானே சீர்திக முந்திருக் காறாயில்

மேயானே யென்பவர் மேல்வினை மேவாவே.

கலையானே கலைமலி செம்பொற் கயிலாய		
மலையானே மலைபவர் மும்மதில் மாய்வித்த		
சிலையானே சீர்திக ழுந்திருக் காறாயில்		
நிலையானே பென்பவர் மேல்வினை நில்லாவே.	5	
ஆற்றானே ஆறணி செஞ்சடை யாடர		
வேற்றானே யேழுல கும்மிமை யோர்களும்		
போற்றானே பொழில்திக ழுந்திருக் காறாயில்		
நீற்றானே யென்பவர் மேல்வினை நில்லாவே.	6	
சேர்த்தானே தீவினை தேய்ந்தறத் தேவர்கள்		
ஏத்தானே யேத்துநன் மாமுனி வர்க்கிடர்		
காத்தானே கார்வயல் சூழ்திருக் காறாயில்	@	
ஆர்த்தானே யென்பவர் மேல்வினை யடராவே.	7	j.
கடுத்தானே காலனைக் காலாற் கயிலாயம்		
எடுத்தானை யேதமா கம்முனி வர்க்கிடர்		
கெடுத்தானே கேழ்கிள ருந்திருக் காறாயில்		
அடுத்தானே யென்பவர் மேல்வினை யடராவே.	8	10000
பிறையானே பேணிய பாடலொ டின்னிசை		
மறையானே மாலொடு நான்முகன் காணாத		
இறையானே பெழில்திக முந்திருக் காறாயில்		
உறைவானே யென்பவர் மேல்வினை ஓடுமே.	Ş)
செடியாரும் புன்சமண் சீவரத் தார்களும்		
படியாரும் பாவிகள் பேச்சுப் பயனில்லை		
கடியாரும் பூம்பொழில் சூழ்திருக் காறாயில்		
குடியாருங் கொள்கையி னார்க்கில்லை குற்றமே.	10)

ஏய்ந்தசீ ரெழில்திக ழுந்திருக் காறாயில் ஆய்ந்தசீ ரானடி யேத்தி அருள்பெற்ற பாய்ந்தநீர்க் காழியுள் ஞானசம் பந்தன்சொல் வாய்ந்தவா றேத்துவார் வானுல காள்வாரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

77

திருக்**கே**தீச்சரம்

பண்: நட்டராகம்

திரு*ச்சி*ற்றம்பலம்

விருது குன்றமா மேருவில் நாணர வாவனல் எரிஅம்பாப் பொருது முவெயில் செற்றவன் பற்றிநின் றுறைபதி பெருந்நாளும் கருது கின்றவூர் கனைகடற் கடிகமழ் பொழிலணி மாதோட்டம் கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழக் கடுவினை யடையாவே.

1

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதையர் எருதுகைத் தருநட்டம் ஆடல் பேணுவர் அமரர்கள் வேண்டநஞ் சுண்டிருள் கண்டத்தர் ஈட மாவது இருங்கடற் கரையினில் எழில்திகழ் மாதோட்டம் கேடி லாதகே தீச்சரந் தொழுதெழக் கெடுமிடர் வீனைதானே.

5

பெண்ணொர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையினர்	
அறைகழல் சிலம்பார்க்கச்	
சுண்ண மாதரித் தாடுவர் பாடுவர்	
அகந்தொறும் இடுபீச்சைக்	
குண்ண லாவதோர் இச்சையி னுழல்பவர்	
உயர்தரு மாதோட்டத்	
தண்ணல் நண்ணுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்	
കന്രഖ്ത്തെ ധ പൈയനവേം	3
பொடிகொள் மேனியர் புலியத ளரையினர்	
விரிதரு கரத்தேந்தும்	
வடிகொள் முவிலை வேலினர் நூலினர்	
மறிகடல் மாதோட்டத்	
தடிக ளாதரித் திருந்தகே தீச்சரம்	
பரிந்தசிந் தையராகி	
முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்	
மொய்த்தெழும் வினைபோமே.	4
நல்ல ராற்றவும் ஞானநன் குடையர்தம்	
மடைந்தவாக் கருளிய	
ഖல്லர் பார்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிலர்	
மலிகடல் மாதோட்டத்	
தெல்லை யில்புகழ் எந்தைகே தீச்சரம்	
இ ராப்பகல் நினைந்தேத்தி	

அல்லல் ஆசறுத் தரனடி யிணைதொழும்

அன்பராம் அடியாரே.

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகள்தனைப்	
பொருந்தவைத் தொருபாகம்	
மாழை யங்கயற் கண்ணிபா லருளிய	
பொருளினர் குடிவாழ்க்கை	
வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற	
மருவிய மாதோட்டக்	
கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீள் மார்பர்கே	
தீச்சுரம் பிரியாரே.	6
பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல்	
லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை	
கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழக்	
காதலித் துறைகோயில்	
வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழில்மஞ்ஞை	
நடமீடு மாதோட்டம்	
தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய அருள்செய்கே	
தீச்சர மதுதானே.	7
தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநலிந்	
தெடுத்தவன் முடிதிண்தோள்	
தன்ன லங்கெட அடர்த்தவற் கருள்செய்த	
தலைவனார் கடல்வாயப்	
பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்	
பொருந்திய மாதோட்டத்	
துன்னி யன்பொடும் அடியவ ரிறைஞ்சுகே	
தீச்சரத் துள்ளாரே.	8
பூவு ளானுமப் பொருகடல் வண்ணனும்	
புவியிடந் தெழுந்தோடி	
பேறி நாக்கின் அப்பிணை காண்கிலா	

வித்தக மென்னாகும்

மாவும் பூகமுங் கதல்யும் வநருங்குமா		
தோட்டநன் னகர்மன்னித்		
தேவி தன்னொடுந் திருந்துகே தீச்சரத்		
திருந்தஎம் பெருமானே.		9
புத்த ராய்ச்சில புனைதுகி வுடையவர்		
புறனுரைச் சமண்ஆதர்		
எத்த ராகிநின் றுண்பவ ரியம்பிய		
ஏழைமை கேளேன்மின்		
மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து		
போர்த்தவர் மாதோட்டத்		
தத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே		
தீச்சரம் அடைமின்களே.		10
மாடெ லாமண முரசெனக் கடலின		
தொலிகவர் மாதோட்டத்		
தாடலேறுடை அண்ணல்கே தீச்சரத்	57	
தடிகளை யணிகாழி		
நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல்		
நவின்றெழு பாமாலைப்		
பாட லாயின பாடுமின் பத்தர்கள்		= 10
பரகதி பெறலாமே.		11
திருச்சிற்றம்பலம்		88

உ சிவையம்

திருஆலவாய்

திருநீந்நுப் பதிகம் பரையின் வரலாறு

பண் : காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீரே.

1

வேதத்தி வுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு போதந் தருவது நீறு புன்மை தவீர்ப்பது நீறு ஓதத் தகுவது நீறு உண்மையி வுள்ளது நீறு சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே

2

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

3

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

5

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம் ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

அருத்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே 6

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே 7

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு அராவணங் குந்திரு மேனி ஆலவயான் திருநீறே

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு ஆலம துண்ட மிடற்றெம் ஆல வாயான் திருநீறே

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக் கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு எண்டிசைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயான் திருநீறே 10 ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவா யான்திரு நீற்றைப் போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன் தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச் சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே திருச்சீற்றம்பலம்

11

99

திருஷேத்திரக்கோவை

பண்: தெந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருர்தில்லை யம்பலம் வல்லம்நல்லம் வடகச்சியு மச்சிறு பாக்கம் நல்ல கூரூர் குடவாயில் குடந்தை வெண்ணி கடல்சூழ் கழிப்பாலைதென் கோடிபீடார் நீரூர் வயல்நின்றியூர் குன்றியூருங் குருகா வையூர் நாரையூர் நீடுகானப் பேரூர்நன் னீள்வயல் நெய்த்தானமும் பிதற்றாய்பிறை சூடிதன் பேரிடமே.

1

அண்ணாமலை யீங்கோயும் அத்தி முத்தா றகலா முதுகுன்றங் கொடுங்குன்றமுங் கண்ணார் கழுக்குன்றங் கயிலை கோணம் பயில்கற் குடிகாளத்தி வாட்போக்கியும் பண்ணார்மொழி மங்கையோர் பங்குடையான் பரங்குன்றம் பருப்பதம் பேணிநின்றே எண்ணாய் இரவும் பகலும் இடும்பைக் கடல்நீந் தலாங்கா ரணமே.

3

அட்டானமென் றோதிய நாலிரண்டும் அழகன்னுறை காவனைத் துந்துறைகள் எட்டாந் திருமூர்த்தியின் காடொன்பதுங் குளமூன்றுங் களமஞ்சும் பாடிநான்கும் மட்டூர்குழ லாள்மலை மங்கை பங்கன் மதிக்கும் மிடமாகிய பாழி முன்றும் சிட்டானவன் பாசூரென் றேவிரும்பாய் அரும்பா வங்களா யினதேய்ந் தறவே.

அறப்பள்ளி அகத்தியான்பள்ளி வெள்ளைப் பொடிப்பூசி யாறணி வானமர் காட்டுப்பள்ளி சிறப்பள்ளி சிராப்பள்ளி செம்பொன்பள்ளி திருநனி பள்ளிசீர் மகேந்திரத்துப் பிறப்பில் லவன்பள்ளி வெள்ளச் சடையான் விரும்பும் மிடைப்பள்ளி வண்சக்கரமால் உறைப்பாலடி போற்றக் கொடுத்த பள்ளி உணராய்மட நெஞ்ச மேயுன்னி நின்றே.

ஆறைவட மாகறல் அம்பர்ஐயா றணியார் பெருவேளூர் விளமர் தெங்கூர் சேறைதுலை புகலூரக லாதிவை காதலித்தா னவன் சேர்பதியே.....

மனவஞ்சர்மற் றோடமுன் மாதராரும் மதிகூர்திருக் கூடலில் ஆலவாயும் இனவஞ் சொலிலாஇடைமா மருதும் இரும்பைப்பதி மாகாளம் வெற்றியூரும் கனமஞ்சின மால்விடை யான்விரும்புங் கருகாவூர் நல்லூர் பெரும்புலியூர் தனமென் சொலிற்றஞ்ச மென்றே நினைமின் தவமாம்மல மாயின தான்றுமே.

6

மாட்டூர்மட ப்பாச்சி லாச்சிராமம் முண்டீச்சரம் வாதவூர் வாரணாசி காட்டூர்கடம் பூர்படம் பக்கங் கொட்டுங் கடலொற்றியூர்மற் றுறையூ ரவையும் கோட்டூர் திருவாமாத் தூர்கோ ழம்பமுங் கொடுங்கோவலூர் திருக்குண வாயில்.... 7

.....குலாவுதிங்கட் சடையான் குளிரும் பரிதி நியமம் போற்றூ ரடியார் வழிபா டொழியாத்தென் புறம்பயம் பூவணம் பூழியூரும் காற்றூர் வரையன் றெடுத்தான் முடிதோள் நெரித்தானுறை கோயிலென்றென்று நீகருதே.

நெற்குன்றம் ஒத்தூர் நிறைநீர் மருகல் நெடுவாயில் குறும்பலா நீடுதிரு நற்குன்றம் வலம்புரம் நாகேச்சுரம் நளிர்சோலை உஞ்சேனை மாகாளம் வாய்ழூர் கற்குன்ற மொன்றேந்தி மழைதடுத்த கடல்வண் ணனும் மாமல ரோனுங்காணாச் சொற்கென் றுந்தொலைவிலாதா னுறையுங் குடழுக்கென்றுசொல் லிக்குலா வுமீனே. 9

குருத்தங்குடி தேவன் குடிமருவும் அத்தங்குடி தண்டிருவண் குடியும் அலம்புஞ்சலந்தன் சடைவைத் துகந்த நீத்தன் நீமலன் உமையோடுங்கூட நெடுங்காலம் உறைவிட மென்று சொல்லாப் புத்தர் புறங்கூ றியபுன் சமணர் நெடும்பொய்களைவிட் டுநினைந் துய்ம்மீனே. அம்மானை யருந்தவ மாகிநின்ற அமரர் பெருமான் பதியான வுன்னிக் கொய்ம்மா மலர்ச்சோலை குலாவு கொச்சைக் கிறைவன் சிவஞான சம்பந்தன் சொன்ன இம்மாலை யீரைந் தும்இரு நிலத்தில் இரவும் பகலுந்நினைந் தேத்திநின்று வீம்மா வெருவா விரும்பும் மடியார் விதியார் பிரியார் சிவன்சே வடிக்கே.

உ ச∕வமயம்

கோள்று திருப்பதிகம்

அந்தை

பண் : பியந்தைக்காந்தாரம்

த\ரு*ச்சி*ற்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன் மிகநல்ல வீணை தடவி மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தென் உளமே புகுந்த அதனால் ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழம்வெள்ளி சனிபாம் பிரண்டு முடனே ஆசறு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல அடியார் ரவர்க்கு மிகவே.

என்பொடு கொம்பொடாமை யிவைமார் பிலங்க எருதேறி யேழை யுடனே பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்சூடி வந்தென் னுளமே புகுந்த அதனால் ஒன்பதொ டொன்றொடேழு பதினெட் டொடாறு முடனாய நாள்க ளவைதாம் அன்பொடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ நணிந்து வுமையோடும் வெள்ளை விடைமேல் முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமே லணிந்தென் னுளமே புகுந்த அதனால்

திருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி	
திசைதெய்வ மான பலவும்	
அருநெதி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல	
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.	3
மதிநுதல் மங்கையோடு வடபா லிருந்து	5
மறையோது மெங்கள் பரமன்	
நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமே லணிந்தென்	
னுளமே புகுந்த அதனால்	
கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்	
கொடுநோய்க ளான பலவும்	
அதிகுணம் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல	
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.	4
நஞ்சணி கண்டனெந்தை மடவாள்த னோடும்	
விடையேறு நங்கள் பரமன்	
துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமே லணிந்தென்	
னுளமே புகுந்த அதனால்	
வெஞ்சின அவுணரோடும் முருமிடியு மின்னும்	8
மிகையான பூத மவையும்	
அஞ்சிடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல	
அடியா ரவாக்கு மிகவே.	5
வாள்வரி யதளதாடை வரிகோ வணத்தர்	
மடவாள்த னோடு முடனாய்	
நாண்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தெ	
வுள மே புகுந்த அதனால்	
கோளரி யுழுவையோடு கொலையானை கேழல்	
கொடுநாக மோடு கரடி	
அளரி நல்லநல்ல அனவநல்ல நல்ல	

அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலைநன் மங்கையொரு பாகமாக
விடையேறு செல்வ னடைவார்
ஒப்பிள மதியுமப்பு முடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா
அ ப்படி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.
வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமே லிருந்து

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமே லிருந்து மடவாள்த னோடு முடனாய் வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்சூடி வந்தெ னுளமே புகுந்த அதனால் ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரையன்ற னோடு மிடரான வந்து நலியா ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன் பசுவேறு மெங்கள் பரமன் சலமக ளோடெருக்கு முடிமே லணிந்தெ னுளமே புகுந்த அதனால் மலர்மீசை யோனுமாலும் மறையோடு தேவர் வருகால மான பலவும் அலைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல அடியா ரவர்க்கு மீகவே.

^

8

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு குணமாய வேட விகிர்தன் மத்தமு மதியுநாக முடிமே லணிந்தென் னுளமே புகுந்த அதனால் புத்தரொ டமணைவாதி லழிவிக்கு மண்ணல் திருநீறு செம்மை திடமே அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

10

தேனமர் பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெல் துன்னி வளர்செம்பொ னெங்கும் நிகழ நான்முக னாதியாய பிரமா புரத்து மறைஞான ஞான முனிவன் தானுறு கோளுநாளு மடியாரை வந்து நலியாத வண்ண முரைசெய் ஆனசொல் மாலையோது மடியார்கள் வானில் அரசாள்வ ராணை நமதே

திருச்சிற்றம்**பலம்**

உ சிவமயம்

3ம் திருமுறை

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் அஞ்சிசுழத்துண்மை

பண் : கௌசிகம்

திருச்சற்றம்பலம் காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது வேத நான்கினு மெய்பொரு ளாவது நாதன் நாம நமச்சி வாயவே.

நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால் வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலாம் நம்பன் நாம நமச்சி வாயவே.

நெக்குள் ஆர்வம் மிகப்பெருகி, நினைத்து அக்கு மாலை அம்கையில் எண்ணுவார் தக்க வானவராத் தகுவிப்பது நக்கன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

இயமன் தூதரு மஞ்சு வரின்சொலால் நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால் நியமந் தான்நினை வார்க்கினி யான்நெற்றி நயனன் நாம நமச்சி வாயவே.

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள் இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின் எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரால் நல்லார் நாம நமச்சீ வாயவே. 1

2

3

மந்த ரம்மன பாவங்கள் மேவிய	
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்	
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்	
நந்தி நாம நமச்சி வாயவே.	6
நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்	
உரைசெய் வாயின ராயி னுருத்திரர்	
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்	
வரதன் நாம நமச்சி வாயவே.	7
இலாப்கை மன்ன னெடுத்த அடுக்கன்மேல்	
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னூன்றலும்	
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை	
நலங்கொள் நாம நமச்சீ வாயவே.	8
போதன் போதன கண்ணனு மண்ணல்தன்	
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய்	
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்	
ஓது நாம நமச்சி வாயவே.	9
கஞ்சீ மண்டையா் கையிலுண் கையா்கள்	
செஞ்சொல் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்	
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட அமுதுசெய்	
நஞ்சுண் கண்டன் நமச்சி வாயவே.	10
நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும்	
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்	
சிந்தை யால்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்	
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.	11
திருச் <i>சி</i> ற்றம்பலம்	132

உ சிவமயம்

திருப்பூந்தாராய் *அ*ர்ச்ச*னை*

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பல<u>ம்</u>

பந்துசேர்விர லாள்பவ ளத்துவர் வாயினாள்பனி மாமதி போல்முகத் தந்தமில்புக ழாள்மலை மாதொடும் ஆதிப்பிரான் வந்துசேர்விடம் வானவ ரெத்திசை

யுந்நிறைந்து வலஞ்செய்து மாமலர் புந்திசெய்திறைஞ் சீப்பொழி பூந்தராய் போற்றுதுமே. 1

காவியங்கருங் கண்ணி னாள்கனித்

தொண்டை வாய்க்கதிர் முத்தநல் வெண்ணகைத் தூவியம்பெடை யன்ன நடைச்சுரி மென்குழலாள் தேவியுந்திரு மேனியோர் பாகமாய்

ஒன்றிரண்டொரு முன்றொடு சேர்பதி பூவிலந்தணன் ஒப்பவர் பூந்தராய் போற்றுகுமே. 2

பையராவரும் அல்குல் மெல்லியல்

பஞ்சீன்நேரடி வஞ்சீகொள் நுண்ணிடைத் தையலாளொரு பாலுடை யெம்மிறை சாருமிடஞ் செய்யெலாங்கழு நீர்கம லம்மலர்த்

தேறலூறலிற் சேறுல ராதநற் பொய்யிலாமறை யோர்பயில் பூந்தராய் போற்றுதுமே. 3

முள்ளிநாண்முகை மொட்டியல் கோங்கின் அரும்புதேன்கொள் குரும்பை(ம் வாமருந் துள்ளியன்றபைம் பொற்கலசத்திய லொத்தமுலை வெள்ளிமால்வரை யன்னதோர் மேனியின்

மேவினார்பதி வீமரு தண்பொழிற் புள்ளினந்துயில் மல்கிய பூந்தராய் போற்றுதுமே

பண்ணியென்றெழு மென்மொழி யாள்பகர்

கோதையேர்திகழ் பைந்தளிர் மேனியோர் பெண்ணியன்றமொய்ம் பிற்பெரு மாற்கிடம் பெய்வளையார் கண்ணியன்றெழு காவிச் செழுங்கரு

நீலமல்கிய காமரு வாவிநற் புண்ணியருறை யும்பதி பூந்தராய் போற்றுதுமே. 5

வாள்நிலாமதி போல்நு தலாள்மட

மாழை யொண்கணாள் வண்தர ளந்நகை பாண்நிலாவிய இன்னிசை யார்மொழிப் பாவையொடுஞ் சேண்நிலாத்திகழ் செஞ்சடை யெம்மண்ணல்

சேர்வதுசிக ரப்பெருங் கோயிற்சூழ் போணிலாநுழை யும்பொழிற் பூந்தராய் போற்றுதுமே. 6

காருலாவிய வார்குழ லாள்கயற்

கண்ணினாள்புயற் காலொளி மின்னிடை வாருலாவிய மென்முலை யாள்மலை மாதுடனாய் நீருலாவிய சென்னி யன்மன்னி

நிகருநாமம்முந் நான்கு நிகழ்பதி போருலாவெயில் சூழ்பொழிற் பூந்தராய் போற்றுகுமே. 7

காசைசேர்குழ லாள்கய லேர்த்டங்

கண்ணிகாம்பன தோட்கதிர் மென்முலைத் தேசுசேர்மலை மாதம ருந்திரு மார்பகலத் தீசன்மேவும் இருங்கயி லையெடுத்

தானைஅன்றடர்த் தான்குணைச்சேவடி				
பூசை செய்பவர்	சேர்பொழிற்	பூந்தராய்	போற்றுதுமே.	8

கொங்குசோகுழ லாள்நிழல் வெண்ணகைக்

கொவ்வைவாய்க்கொடி யேரிடையாளுமை பங்குசேர்திரு மார்புடை யாாபடர் தீயுருவாய் மங்குல்வண்ணனும் மாமல ரோனும்

மயங்கநீண்டவர் வான்மிசைவந்தெழு பொங்குநீரின்மி தந்தநற் பூந்தராய் போற்றுதுமே. 9

கலவமாமயி லார் இயலாள்கரும்

பன்னமென்மொழி யாள்கதிர் வாணுதற் குலவுபூங்குழ லாளுமை கூறனை வேறுரையால் அலவைசொல்லுவார் தேரமண் ஆதர்கள்

ஆக்கினான்றனை நண்ணவு நல்குநற் புலவர்தாம்புகழ் பொற்பதி பூந்தராய் போற்றதுமே. 10

தேம்பல் நுண்ணிடை யாள்செழுஞ்சேலன கண்ணியோ டண்ணல் சேர்விடந் தேன்அமர் பூம்பொழில்திகழ் பொற்பதி பூந்தராய் போற்றுதுமென் றோம்புதன்மையன் முத்தமிழ்நான்மறை

ஞானசம்பந்தன் ஒண்தமிழ் மாலைகொண் டாம்படியிவை யேத்தவல் லார்க்கடை யாவினையே. 11

*தி*ருச்சிற்றம்பலம்

1

2

3

உ ச}வமயம்

தீருவாவடுதுறை

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

கிருச்சிற்றம்பலம்

இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய் தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன் கடல்தனில் அமுதொடு கலந்தநஞ்சை மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே இதுவோஎமை யாளுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

வாழினுஞ் சாவினும் வருந்தினும்போய் வீழினும் உனகழல் விடுவேனல்லேன் தாழிளந் தடம்புனல் தயங்குசென்னிப் போழிள மதிவைத்த புண்ணியனே இதுவோமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

நனவினுங் கனவினும் நம்பவாவுன்னை மனவினும் வழிபடல் மறவேன்அம்மான் புனல்விரி நறுங்கொன்றைப் போதணிந்த கனலெரி யனல்புல்கு கையவனே இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே. ் தும்மலோ டருந்துயர் தோன்றிடினும் அம்மலர் அடியலால் அரற்றா தென்நாக் கைமல்கு வரிசிலைக் கணையொன்றினால் மும்மதில் எரியமு முனிந்தவனே இதுவோஎமை யாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

கையது வீழினுங் கழிவுறினும் செய்கழல் அடியலால் சிந்தைசெய்யேன் கொய்யணி நறுமலர் குலாயசென்னி மையணி மிடறுடை மறையவனே இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

5

வெந்துயர் தோன்றீயோர் வெருவுறினும் எந்தாயுன் அடியலால் ஏத்தாதென்நா ஐந்தலை யரவுகொண் டரைக்கசைத்த சந்தவெண் பொடியணி சங்கரனே இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

வெப்பொடு விரவியோர் வினைவரினும் அப்பாவுன் னடியலால் அரற்றாதென்நா ஒப்புடை பொருவனை யுருவழிய அப்படி யழலெழ விழித்தவனே இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

8

9

பேரிடர் பெருகியோர் பிணிவரினுஞ் சீருடைக் கழல்அலாற் சீந்தைசெய்யேன் ஏருடை மணிமுடி இராவணனை ஆரிடர் படவரை யடர்த்தவனே இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும்நின் ஒண்மல ரடியலால் உரையாதென்நாக் கண்ணனுங் கடிகமழ் தாமரைமேல் அண்ணலும் அளப்பரி தாயவனே இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடுதுறை யரனே.

பித்தொடு மயங்கியோர் பிணிவரினும் அத்தாவுன் அடியலால் அரற்றாதென்நாப் புத்தருஞ் சமணரும் புறனுரைக்கப் பத்தர்கட் கருள்செய்து பயின்றவனே இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல் அதுவோவுன தின்னருள் அவடுதுறை யரனே. 10

அலைபுனல் ஆவடு துறையமர்ந்த இலைநுனை வேற்படை பெம்இறையை நலம்மிகு ஞானசம் பந்தன்சொன்ன விலையுடை யருந்தமிழ் மாலைவல்லார் வினையாயின நீங்கிப்போய் விண்ணவர் வியனுலகம் நிலையாகமுன் னேறுவர் நிலமிசை நிலையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தீருக்கோணமலை

பண் : புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகமல் அரவுக் சிலம்பொலி யலம்பும் நிமலர்நீ றணிகிரு மேனி வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்க வடிவினர் கொடியணி விடையர் கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும் அளப்பருங் கனமணி வான்றிக் குரைகடல் தெம் நிக்கிலங் கொழிக்குங் கோணமா மலையமர்ந்காரே

1

கடிதென வந்த கரிதனை யரிக்கு அவ்வரி மேனிமேற் போர்ப்பர் பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை பிறைநுத லவிளாடு முடனாய்க் கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து கொள்ளமு னித்திலன் சுமந்து குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும் கோணமா மலையமர்ந் காரே 2

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம் படர்சடை முடியிடை வைத்தார் கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக மாகமுன் கலந்தவர் மதின்மேல் தனித்தபே ருருவ விழித்தழல் னாகந் தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக் குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த கோணமா மலையமர்ந் காரே

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப் பாங்குடை மதனனைப் பொடியா விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த விமலனார் கமலமார் பாதர் தெழித்துமுன் னரற்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ் செம்பொனும் இப்பியுஞ் சுமந்து கொழித்துவன் திரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங் கோணமா மலையமர்ந் தாரே

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார் தம்அடி போற்றிசைப் பார்கள் வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா மாண்பினர் காண்பல வேடர் நோயிலும் பிணியும் தொழிலர்பால் நீக்கி நுழைதரு நூலினர் தாலம் கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமா மலையமர்ந் தாரே

5

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி தன்னுயிர் மேல்வரும் கூற்றைத் திரீந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளுஞ் செம்மையார் நம்மையா ளுடையார் விரிந்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின் குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ் கோணமா மலையமா்ந் தாரே 6

எடுத்தவன் தருக்கை யிழித்தவர் விரலா	
லேத்திட வாத்தமாம் பேறு	
தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பு	
மிறப்பறி யாதவர் வேள்வி	
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை	
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்	
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்	
கோணமா மலையமா்ந் தாரே	7
அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி	
யகந்தொறும் பலியுடன் புக்க	
பெருவரா யுறையும் நீர்மையர் சீர்மைப்	
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்	
இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளெரியா	
யுயா்ந்தவா் பெயா்ந்தநன் மாற்கும்	
குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்	
கோணமா மலையமர்ந் தாரே	8
நின்றுணுஞ் சமணு மிருந்துணுந் தேரு	
நெறியலா தனபுறங் கூற	
வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபால்	
மெல்லிய லொடுமுட னாகித்	
துன்றுமொண் பௌவ மௌவலுஞ் சூழ்ந்து	
தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்	
குன்றுமொன் கானல் வாசம்வந் துலவுங்	
கோணமா மலையமர்ந் தாரே	9

குற்றமி லாதார் குரைகடல் சூம்ந்த கோணமா மலையமர்ந் தாரைக் கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான் கருத்துடை கானசம் பந்தன் உற்றசெந் தமிமார் மாலையீ ரைந்து முரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர் சுற்றமு மாகிக் கொல்வினை யடையார் தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே கிருச்சிற்றம்பலம்

10

164

பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம் அஞ்சுமுத்துண்மை

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

கிருச்சிற்றம்பலம் துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும் நெஞ்சக நைந்து நினைமின் நாள்தொறும் வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்று அஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே

1

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர் சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன செந்தழல் ஒம்பிய செம்மை வேகியர்க் அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ முத்துமே

2

ஊனிலு யிர்ப்பை ஒடுக்கி ஒண்சுடர் ஞானவி எக்கினை யேற்றி நன்புலக்

தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர் ஆனகெ டுப்பன அஞ்செ ழுத்துமே	3
g g g g g g g g g g g g g g g g g g g	
நல்லவர் தீயரெ னாது நச்சினர்	
செல்லல்கெ டச்சிவ முத்தி காட்டுவர்	
கொல்லந மன்தமா் கொண்டு போமிடத்து	
அல்லல்கெ டுப்பன அஞ்செ ழுத்துமே	4
கொங்கலர் வன்மதன் வாளி யைந்தகத்	
தங்குள பூதமும் அஞ்ச வைம்பொழில்	
தங்கர வீன்படம் அஞ்சுந் தம்முடை	
அங்கையில் ஐவிரல் அஞ்செ ழுத்துமே	5
தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்	
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்	
இம்மை வீனையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்	
அம்மையி னுந்துணை அஞ்செ ழுத்துமே	6
வீடுபி றப்பை யறுத்து மெச்சினர்	
பீடைகெ டுப்பன பின்னை நாடொறும்	
மாடுகொ டுப்பன மன்னு மாநடம்	
ஆடியு கப்பன அஞ்செழுத்துமே	7
வண்டம ரோதி மடந்தை பேணின	
பண்டையி ராவணன் பாடி யுய்ந்தன	
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்கு	
அண்டம் அளிப்பன அஞ்செ ழுத்துமே	8

கார்வணன் நான்முகன் காணு தற்கொணாச்	
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாடொறும்	
போவணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தாகட்கு	
ஆர்வண மாவன அஞ்செ ழுத்துமே	9
புத்தர்ச மண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்	
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின	
வித்தக நீறணி வார்வி னைப்பகைக்கு	
அத்திர மாவன அஞ்செ ழுத்துமே	10
நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன் நான்மறை	
கற்றவன் காழியா் மன்னன் உன்னிய	
அற்றமில் மாலையீ ரைந்தும் அஞ்செழுத்	
துற்றன வல்லவர் உம்ப ராவரே	. 11
<i>தி</i> ருச்சிற்றம்பலம்	175

உ சிவமயம்

திருநாவுக்கரசு நாயனாரால் அருளப்பட்ட 4ம் 5ம் 6ம் திருமுறைகள் 4ம் திருமுறை

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் அத்சிசமுத்துண்மை

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம் சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன் பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக் கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல் கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல் உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம் பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும் விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம் அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளின் நாமுற்ற நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே. 2

3

4

1

Digitized by Noolaham Foundation.

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்	
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை யாறங்கம்	
திங்களுக் கருங்கலந் திகமு நீண்முடி	
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.	5
சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்	
நலமிலன் நாடொறு நல்கு வான்நலம்	
குலமில ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்	
நலம்கக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.	6
வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்	
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்	
ஓடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்	
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே.	7
இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது	
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது	
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது	
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.	8
முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்	
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே	
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெல்லாம்	
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.	9
மாப்பீணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்	
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ	
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயபத்	
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே	10
<i>த</i> ிரு <i>ச்சி</i> ற்றம்பலம்	185

உ சிவமயம்

கோயிற்றிருப்பதிகம் சீவலுருவம்

பண் : கொல்லி

திருச்சிற்றம்**பலம்**

பாளை யுடைக்கமு கோங்கிப்பன் மாடம் நெருங்கியங்கும் வாளை யுடைப்புனல் வந்தெறி வாழ்வயல் தில்லைதன்னுள் ஆள வுடைக்கழற் சிற்றம் பலத்தரன் ஆடல்கண்டால் பீளையுடைக்கண் களாற்பின்னைப் பேய்த்தொண்டர்

காண்பதென்னே. 1

பொருவிடை யெபன்றுடைப் புண்ணிய முர்த்தி புலியதளன் உருவுடை யம்மலை மங்கை மணாளன் உலகுக்கெல்லாம் திருவுடை அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன் திருவடி யைக்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. 2

தொடுத்த மல் நொடு தூபமுஞ் சாந்துங்கொண் டெப்பொழுதும் அடுத்து வணங்கும் அயனொடு மாலுக்குங் காண்பரியான் பொடிக்கொண் டணிந்து பொன்னா கியதில்லைச் சிற்றப்பலவன் உடுத்த துகில்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக்

காண்பதென்னே. 3

வைச்ச பொருள்நமக் காகுமென் றெண்ணி நமச்சிவாய அச்சமொழிந்தேன் அணிதில்லை யம்பலத் தாடுகின்ற பிச்சன் பிறப்பிலி பேர்நந்தி உந்தியின் மேலசைத்த கச்சின் அழகுகண் டாற்பின்னைக் கண்கொண்டு

காண்பதென்னே. 4

செய்ஞ்ஞின்ற நீல மலர்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன் மைஞ்ஞின்ற ஒண்கண் மலைமகள் கண்டு மகிழ்ந்துநிற்க நெய்ஞ்ஞின் றெரியும் விளக்கொக்க நீல மணிம்டற்றான் கைஞ்ஞின்ற ஆடல்கண்டாற் பின்னைக்கண்கொண்டு காண்பகென்னே. 5

ஊனத்தை நீக்கி உலகறிய என்னை யாட்கொண்டவன் தேனொத் தெனக்கினி யான்தில்லைச் சிற்றம் பலவன்எங்கோன் வானத்த வருய்ய வன்னஞ்சை உண்டகண் டத்திலங்கும் ஏனத்தெயிறு கண்டாற் பின்னைக் கண்கொண்டு காண்பகென்னே. 6

தெரித்த கணையால் திரிபுர (முன்றுஞ்செந் தீயின்(முழ்க எரித்த இறைவன் இமையவர் கோமான் இணையடிகள் தரித்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன் சிர்த்த முகங்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே. 7

சுற்று மமரர் சுரபதி நின்திருப் பாதமல்லால் பற்றொன் றீலோமென் றழைப்பப் பரவையுள் நஞ்சையுண்டான் செற்றங் கனங்கனைத் தீவிழித் தான்தில்லை யம்பலவன் நெற்றியிற்கண் கண்கண்ட கொண்டு மற்றினிக்

காண்பதென்னே 8

சித்தத் தெழுந்த செழுங்கம லத்தன்ன சேவடிகள் வைத்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற தில்லைச்சிற் றம்பலவன் முத்தும் வயிரமும் மாணிக்கந் தன்னுள் விளங்கியதூ மத்த மலர்கண்_ கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பகென்னே. 9

தருக்கு மிகுத்துத்தன் தோள்வலி யுன்னித் தடவரையை வரைக்கை களாலெடுத் தார்ப்ப மலைமகள் கோன்சிரித்து அரக்கன் மணிமுடி பத்தும் அணிதில்லை யம்பலவன் நெருக்கி மிதித்த விரல்கண்ட கண்கொண்டு காண்பதென்னே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

ூ சிவமயம்

கோயில்

திரு*வி*ருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருநட்ட கண்டனை அண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச் செருநட்ட மும்மதில் எய்யவல் லானைச்செந் தீமுழங்கத் திருநட்ட மாடியைத் தில்லைக் கிறையைச்சிற் றம்பலத்துப் பெருநட்ட மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே. 1

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்கள் உந்தமக் கூனமில்லைக் கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தான் அடியவற்காய்ச் சென்றுதொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம் என்றுவந் தாய்என்னும் எம்பெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே. 2

கன்மன வீர்க்ழி யுங்கருத் தேசொல்லிக் காண்பதென்னே நன்மன வர்நவில் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம் பொன்மலை மில்வெள்ளிக் குன்றது போலப் பொலிந்திலங்கி என்மன மேயொன்றிப் புக்கனன் போந்த சுவடில்லையே. 3

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும் பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும் இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால் மனித்தப் பிறவியும் வேண்டு வதேஇந்த மாநிலத்தே.

வாய்த்தது நந்தமக் கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின் பார்த்தற்குப் பாசு பதமருள் செய்தவன் பத்தருள்ளீர் கோத்தன்று முப்புரந் தீவளைத் தான்தில்லை யம்பலத்துக் கூத்தனுக் காட்பட்டிருப்பதன் றோநந்தங் கூழைமையே. 5

9

பூத்தன பொற்சடை பொன்போல் மீளிரப் புரிகணங்கள் ஆர்த்தன கொட்டி யரித்தன பல்குறட் பூதகணம் தேத்தென என்றிசை வண்டுகள் பாடுசிற் றம்பலத்துக் கூத்தனிற் கூத்துவல் லாருள ரோஎன்றன் கோல்வளைக்கே. 6

முடிகொண்ட மத்தமும் முக்கண்ணின் நோக்கும் முறுவலிப்பும் துடிகொண்ட கையுந் துதைந்தவெண் ணீறுஞ் சுரிகுழலாள் படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலும்என் பாவிநெஞ்சில் குடிகொண்ட வாதில்லை யம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே. 7

படைக்கல மாகஉன் நாமத் தெழுத்தஞ்சென் நாவீற் கொண்டேன் இடைக்கலம் அல்லேன் எழுபிறப் பும்உனக் காட்செய்கின்றேன் துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித்தூநீ றணிந்துன் அடைக்கலங் கண்டாய் அணிதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே. 8

பொன்னொத்த மேனிமேல் வெண்ணீ றணிந்து புர்சடைகள் மின்னொத் திலங்கப் பலிதோந் துழலும் விடங்கவேடச் சீன்னத்தி னால்மலி தில்லையுட்சிற்றம் பலத்துநட்டம் என்அத்தன் ஆடல்கண் டின்புற்ற தாலிவ் விருநிலமே

சாட எடுத்தது தக்கன்றன் வேள்வியிற் சந்திரனை வீட எடுத்தது காலனை நாரணன் நான்முகனும் தேட எடுத்தது தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம் ஆடஎடுத்திட்ட பாதமன் றோநம்மை ஆட்கொண்டதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம் 205

உ ச⁄வமயம்

திருக்கடவூர் திருகுநிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நங்கையைப் பாகம் வைத்தார் ஞானத்தை நவில வைத்தார் அங்கையில் அனலும் வைத்தார் அனையின் உரிவை வைத்தார் தங்கையின் யாழும் வைத்தார் தாமரை மலரும் வைத்தார் கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே.

1

விண்ணினை விரும்ப வைத்தார் வேள்வியை வேட்க வைத்தார்

பண்ணினைப் பாட வைத்தார் பத்தர்கள் பயில வைத்தார் மண்ணினைத் தாவ நீண்ட மாலினுக் கருளும் வைத்தார் கண்ணினை நெற்றி வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. 2

வாமனை வணங்க வைத்தார் வாயினை வாழ்த்த வைத்தார் சோமனைச் சடைமேல் வைத்தார் சோதியுட் சோதி வைத்தார் ஆமனெய் யாட வைத்தார் அன்பெனும் பாசம் வைத்தார் காமனைக் காய்ந்த கண்ணார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே.

3

அரியன அங்கம் வேதம் அந்தணர்க் கருளும் வைத்தார் பெரியன புரங்கள் முன்றும் பேரழ வுண்ண வைத்தார் பரியதீ வண்ண ராகப் பவளம்போல் நிறத்தை வைத்தார் கரியதோர் கண்டம் வைத்தார் கழிபாலைச் சேர்ப்ப னாரே.

கூரிருள் கிழிய நின்ற கொடுமழுக் கையில் வைத்தார் பேரிருள் கழிய மல்கு பிறைபுனற் சடையில் வைத்தார் ஆரிருள் அண்டம் வைத்தார் அறுவகைச் சமயம் வைத்தார் காரிருள் கண்டம் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே.

5

உட்டங்கு சீந்தை வைத்தார் உள்குவார்க் குள்ளம் வைத்தார் விட்டங்கு வேள்வி வைத்தார் வெந்துயர் தீர வைத்தார் நட்டங்கு நடமும் வைத்தார் ஞானமும் நாவில் வைத்தார் கட்டங்கந் தோள்மேல் வைத்தார் கழிபாலைச் சேர்ப்ப னாரே.

6

ஊனப்பே ரொழிய வைத்தார் ஓதியே உணர வைத்தார் ஞானப்பேர் நவில வைத்தார் ஞானமும் நடுவும் வைத்தார் வானப்பே ராறும் வைத்தார் வைகுந்தற் காழி வைத்தார் கானப்பேர் காதல் வைத்தார் கூடுபாலைச் சேர்ப்ப னாரே. 7

கொங்கினும் அரும்பு வைத்தார் கூற்றங்கள் கெடுக்க வைக்கார்

சங்கினுண் முத்தும் வைத்தார் சாம்பரும் பூச வைத்தார் அங்கமும் வேதம் வைத்தார் ஆலமும் உண்டு வைத்தார் கங்குலும் பகலும் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. 8

சதுர்முகன் தானும் மாலுந் தம்மிலே இகலக் கண்டு எதிர்முக மின்றி நின்ற எரியுரு வதனை வைத்தார் பிதிர்முகன் காலன் றன்னைக் கால்தனிற் பிதிர வைத்தார் கதிர்முகஞ் சடையில் வைத்தார் கழிபாலைச் சேர்ப்ப னாரே.

மாலினாள் நங்கை யஞ்ச மதிலிலங்கைக்கு மன்னன் வேலினான் வெகுண்டெ டுக்கக் காண்டலும் வேத நாவன் நூலினான் நோக்கி நக்கு நொடிப்பதோ ரளவில் வீழக் காலினால் ஊன்றி யிட்டார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்ப னாரே. 10 திருச்சிற்றம்பலம் 2.15

திருவாரூர் - திருவிருத்தம் அடிமை

திருச்சிற்றம்பலம்

குலம்பலம் பாவரு குண்டர்முன் னேநமக் குண்டுகொலோ அலம்பலம் பாவரு தண்புனல் ஆரூர் அவிர்சடையான் சிலம்பலம் பாவரு சேவடி யான்திரு மூலட்டானம் புலம்பலம் பாவரு தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் பண்ணியமே. 1

மற்றிட மின்றி மனைதுறந் தல்லுணா வல்லமணர் சொற்றிட மென்று துரிசுபட் டேனுக்கும் உண்டுகொலோ விற்றிடம் வாங்கி விசயலினா டன்றொரு வேடுவனாய்ப் புற்றிடங் கொண்டான் றன்தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. 2

ஒருவடி வின்றிநின் றுண்குண்டர் முன்நமக் குண்டுகொலோ செருவடி வெஞ்சிலை யாற்புரம் அட்டவன் சென்றடையாத் திருவுடை யான்திரு வாரூர்த் திருமூலட்டானன்செங்கண் பொருவிடை யானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. 3 மாசீனை யேறிய மேனியர் வன்கண்ணர் மொண்ணரை வீட்(டு)

ாசனை யேநினைந் தேசறு வேனுக்கும் உண்டுகொலோ தேசனை ஆரூர்த் திருமுலட் டானனைச் சிந்தைசெய்து பூசனைப் பூசுரர் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் பண்ணியமே. 4

அருந்தும் பொழுதுரை யாடா அமணர் திறமகன்று வருந்தி நினைந்தர னேபென்று வாழ்த்துவேற் குண்டுகொலோ திருந்திய மாமதில் ஆருர்த் திருமூலட் டானனுக்குப் பொருந்துந் தவமுடைத் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. 5

வீங்கிய தோள்களுந் தாள்களு மாய்நின்று வெற்றரையே முங்கைகள் போலுண்ணு முடர்முன் னேநமக் குண்டுகொலோ தேங்கமழ் சோலைத் தென்னாரூர்த் திருமூலட் டானன்செய்ய பூங்கழ லானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் பண்ணியமே. 6

பண்ணிய சாத்திரப் பேய்கள் பறிதலைக் குண்டரைவிட்(டு) எண்ணில் புகழீசன் றன்னருள் பெற்றேற்கும் உண்டுகொலோ திண்ணிய மாமதில் ஆருர்த் திருமுலட் டானன் எங்கள் புண்ணியன் தன்னடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. 7

கர**்ப**ர்கள் மெய்யைத் தலைபறிக் கச்சுகம் என்னுங் குண்டர் உரைப்பன கேளாதிங் குய்யப்போந் தேனுக்கும் உண்டுகொலோ

திருப்பொலி ஆரூர்த் திருழுலட் டானன் திருக்கயிலைப் பொருப்பன் விருப்பமர் தொணடர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. 8 கையி லிடுசோறு நின்றுண்ணுங் காதல் அமணரைவிட்(டு) உய்யு நெறிகண்டிங் குய்யப்போந் தேனுக்கும் உண்டுகொலோ

ஐயன் அணிவயல் ஆரூர்த் திருமுலட் டானனுக்குப் பொய்யன் பிலாஅடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே. 9

குற்ற முடைய அமணர் திறமது கையகன்றிட்(டு) உற்ற கருமஞ்செய் துய்யப்போந் தேனுக்கும் உண்டுகொலோ மற்பொலி தோளான் இராவணன் தன்வலி வாட்டுவித்த பொற்கழ லானடித் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் பண்ணியமே. 10

த∖ருச்சிற்றம்**பலம்**

225

திருஅதிகை வீரட்டானம்

திருச்சிற்றம்பலம் கூற்றாயின் வாறு விலக்ககிலீர் கொடுமைபல செய்தன நானறியேன் ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும் பிரியாது வணங்குவ எனப்பொழுதும் தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன் நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன் வஞ்சம்இது வொப்பது கண்டறியேன் வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை நணுகாமல் துரந்து கரந்துமிடீர் அஞ்சேலுமென் னீர்அதி கைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

2

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர் படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர் துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றால் சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர் பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர் பெற்றமேற்றுகந் தீர்சுற்றும் வெண்டலைகொண்(டு) அணிந்தீர்அடி கேள்அதி கைக்கெடில வீரட்டானக்குறை அம்மானே.

முன்னம்அடி யேன்அறி யாமையினான் முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப் பின்னையடி யேனுமக் காளும்பட்டேன் சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர் தன்னையடைந் தார்வினை தீர்ப்ப தன்றோ தலையாயவர் தங்கட னாவதுதான் அன்னநடை யார்அதி கைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையாற் கரைநின்றவர் கண்டு கொளென்றுசொல்லி நீத்தா கயம்புக நூக்கியிட

நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன் வார்த்தைஇது வொப்பது கேட்டறியேன் வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட ஆர்த்தார்புன லார்அதி கைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன் நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன் உன்னாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன் உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டு ழல்வாய் உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய் அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையும் ஒண்டொருளும் ஒருவர்தலை காவலி லாமையினால் வயந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றால் வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர் பயந்தேஎன் வயிற்றினகம்படியே பறித்துப்புரட் டியறுத் தீர்த்திடநான் அயர்ந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

7

வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன் வஞ்சம்மன மொன்று மிலாமையினால், சலித்தாலொரு வர்துணை யாருமில்லைச் சங்கவெண்குழைக் காதுடை எம்பெருமான் கலித்தேஎன் வயிற்றி னகம்படியே கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன, அலுத்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

8

பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர் புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர் துன்பேகவ லைபிணி பென்றிவற்றை நணுகாமல் துரந்து கரந்துமிடீர் என்போலிக ளும்மை இனித்தெளியார் அடியார்படு வதிது வேயாகில் அன்பேஅமை யும்அதி கைக்டெில வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

9

போர்த்தாயங்கொரானையின் ஈருரிதோல் புறங்காடரங் காநட மாடவல்லாய் ஆர்த்தானரக் கன்றனை மால்வரைக்கீழ் அடர்த்திட் டருள்செய்த வதுகருதாய், வேர்த்தும்புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்என் வேதனை யான விலக்கியிடாய் ஆர்த்தார் புனல் சூழ்அதி கைக்கெடில வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ சீவமயம்

திருஅங்கமாலை

பண் : சாதாரி

திரு*ச்சி*ற்றம்பலம்

தலையே நீ வணங்காய்	
தலைமாலை தலைக்கணிந்து	
தலையாலேபலி தேருந் தலைவனைத்	
தலையே நீ வணங்காய்	1
கண்காள் காண்மின்களோ	
கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன்றனை	
எண்டோள் வீசி நின்றாடும் பிரான்தன்னைக்	
கண்காள் காண்மின்களோ	2
செவிகாள் கேண்மின்களோ	
ச <u>ி</u> வன் எம்மிறை செம்பவள,	
எரிபோல் மேனிப்பி ரான்திறம்	
எப்போதுஞ் செவிகாள் கேண்மின்களோ	3
முக்கே நீமுரலாய்	
முது காடுறை முக்கணனை,	
வாக்கே நோக்கிய மங்கை	
மணாளனை முக்கே நீமுரலாய்	4
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்	
மதயானை யுர்போர்த்துப்	
பேய்வாழ் காட்டகத்தாடும் பிரான்றன்னை	
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்	5
நெஞ்சே நீ நினையாய்	
நிமிர் புன்சடை நின்மலனை	

மஞ்சாடும் மலை மங்கை மணாளனை	
நெஞ்சே நீ நினையாய்	6
கைகாள் கூப்பித்தொழீர்	
கடி மாமலர் தூவிநின்று	
பைவாய்ப் பரம்பரை யார்த்த பரமனைக்	
கைகாள் கூப்பித்தொழீர்	7
ஆக்கை யாற்பயனென்	
அரன் கோயில் வலம்வந்து	
பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி யென்னாதஇவ்	
ஆக்கை யாற்பயினன்	8
and a serie wood	
கால்க ளாற்பயனென்	
கறைக் கண்ட னுறைகோயில்	
கோலக் கோபுரக் கோகரணஞ்	
சூழாக் கால்க ளாற்பய6னன்	9
உற்றா ராருளரோ - வுயிர்	
கொண்டு போம்பொழுது	
குற்றாலத்துறை கூத்தனல்லால் நமக்கு	
உற்றா ராருளரோ	10
உற்றா ராருள்கரா	10
இறுமாந் திருப்பன்கொலோ ஈசன்	
பல்கணத் தெண்ணப் பட்டுச்	
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றங்	
கிறுமாந் <i>தி</i> ருப்பன் கொலோ	11
தேடிக் கண்டுகொண்டேன் திரு	
மாலொடு நான்முகனும் தேடித்தே	
டொணாத் தேவனை என்னுள்ளே	
தேடிக் கண்டு கொண்டேன்.	12
#Or & Prophysik	247

சீவமயம் சீவமயம்

5ம் திருமுழை கோயில் - திருக்குமுந்*சி*தாகை

த**ிருச்சிற்றம்பலம்**

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன் நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன் அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத் தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

1

தீர்த்த னைச்சிவ னைச்சிவ லோகனை முர்த்தி யைமுத லாய ஒருவனைப் பார்த்த னுக்கருள் செய்தசிற் றம்பலக் கூத்த னைக்கொடி யேன்மறந் துய்வனோ.

2

கட்டும் பாம்புங் கபாலங்கை மான்மறி இட்ட மாயிடு காட்டெரி யாடுவான் சீட்டர் வாழ்தில்லை அம்பலக் கூத்தனை எட்ட னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

3

மாணி பால்கறந் தாட்டி வழிபட நீணு லகெலாம் ஆளக் கொடுத்தவன் ஆணியைச் செம்பொன் அம்பலத் துள்நின்ற தாணு வைத்தமி யேன்மறந் துய்வனோ.

1

பீத்த னைப்பெருங் காடரங் காவுடை முத்த னைமுளை வெண்மதி சூடியைச்

சித்தனைச் செம்பொன் அம்பலத் துள்நின்ற	
அத்த னைஅடி யேன்மறந் துய்வனோ	5
22	
நீதி யைநிறை வைமறை நான்குடன்	
ஓதி யைஒரு வர்க்கும் அறிவொணாச்	
சோதி யைச்சுடர்ச் செம்பொனின் அம்பலத்	
தாதி யைஅடி யேன்மறந் துய்வனோ.	6
மைகொள் கண்டன்எண் தோளன்முக் கண்ணின்	
பைகொள் பாம்பரை யார்த்த பரமனார்	
செய்ய மாதுறை சிற்றம்ப லத்தெங்கள்	
ஐய னைஅடி யேன்மறந் துய்வனோ	7
முழுதும் வானுல கத்துள தேவர்கள்	
தொழுதும் போற்றியுந் தூயசெம் பொன்னினால்	
எழுதி மேய்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தனை	
இழுதை யேன்மறந் தெங்ஙனம் உய்வனோ	8
காரு லாமலர்க் கொன்றையந் தாரனை	
வாரு லாமுலை மங்கைம ணாளனைத்	
தேரு லாவிய தில்லையுட் கூத்தனை	
ஆர்கி வாஅமு தைமறந் துய்வனோ.	9
ஓங்கு மால்வரை ஏந்தலுற் றான்சிரம்	
வீங்கி விம்முற ஊன்றிய தாளினான்	
தேங்கு நீர்வயல் சூழ்தில்லைக் கூத்தனைப்	
பாங்கி லாத்தொண்ட னேன்மறந் துய்வனோ.	10
	0.57
திருச்சிற்றம்பலம்	257

உ சிவமயம்

திருச்சிராப்பள்ளி

த\ருச்சற்றம்பலம்

மட்டு வார்குழ லாளொடு மால்விடை இட்ட மாவுகந் தேறும் இறைவனார் கட்டு நீத்தவர்க் கின்னரு ளேசெயும் சீட்டர் போலுஞ் சிராப்பள்ளிச் செல்வரே.

1

அரிய யன்தலை வெட்டிவட் டாடினார் அரிய யன்தொழு தேத்தும் அரும்பொருள் பெரிய வன்சிராப் பள்ளியைப் பேணுவார் அரிய யன்தொழ அங்கிருப் பார்களே.

2

அரிச்சி ராப்பகல் ஐவரால் ஆட்டுண்டு சுரிச்சி ராதுநெஞ் சேயொன்று சொல்லக்கேள் திருச்சி ராப்பள்ளி யென்றலுந் தீவினை நரிச்சி ராது நடக்கும் நடக்குமே.

3, 4, 5, 6, 7, 8, 9

தாயு மாய்எனக் கேதலை கண்ணுமாய் பேய னேனையும் ஆண்ட பெருந்தகை தேய நாதன் சீராப்பள்ளி மேவிய நாய னாரென நம்வினை நாசமே.

10

திரு*ச்சி*ற்றம்பலம்

உ சீவமயம்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

காச னைக்கன லைக்கதிர் மாமணித் தேச னைப்புக ழார்சிலர் தெண்ணர்கள் மாசி னைக்கழித் தாட்கொள வல்லஎம் ஈச னையினி நான்மறக் கிற்பனே.

1

புந்திக் குவிளக் காய புராணனைச் சந்திக் கண்நட மாடுஞ் சதுரனை அந்தி வண்ணனை ஆரழல் மூர்த்தியை வந்தெ னுள்ளங்கொண் டானை மறப்பனே.

2

ஈசன் ஈசனென் றென்றும் அரற்றுவன் ஈசன் தானென் மனத்திற் பிரிவிலன் ஈசன் தன்னையும் என்மனத் துக்கொண்டு ஈசன் தன்னையும் யான்மறக் கிற்பனே.

3

ஈசன் என்னை யறிந்த தறிந்தனன் ஈசன் சேவடி யேற்றம் பெறுதலால் ஈசன் சேவடி யேத்தப்பெற் றேன்இனி ஈசன் தன்னையும் யான்மறக் கிற்பனே.

.

தேனைப் பாலினைத் திங்களை ஞாயிற்றை வான வெண்மதி சூடிய மைந்தனை வேனி லானை மெலிவுசெய் தீயழல் ஞான மூர்த்தியை நான்மறக் கிற்பனே.

33 20 Marie 70 Au 11 Marie 1007	
கன்ன லைக்கரும் பூறிய தேறலை	
மின்ன னைமின் னனைய உருவனைப்	
பொன்ன னைமணிக் குன்று பிறங்கிய	
என்ன னைஇனி யான்மறக் கிற்பனே.	6
கரும்பி னைக்கட்டி யைக்கந்த மாமலர்ச்	28
சுரும்பி னைச்சுடர்ச் சோதியுட் சோதியை	
அரும்பி னிற்பெரும் போதுகொண் டாய்மலர்	
விரும்பும் ஈசனை யான்மறக் கிற்பனே.	7
வர்கள்கத்த வற்புகள்.	
துஞ்சும் போதுஞ் சுடர்விடு சோதியை	
நெஞ்சுள் நின்று நினைப்பிக்கும் நீதியை	
நஞ்சு கண்டத் தடக்கிய நம்பனை	
வஞ்ச னேன்இனி நான்மறக் கிற்பனே.	8
புதிய பூவினைப் புண்ணிய நாதனை	
நிதியை நீதியை நித்திலக் குன்றினைக்	
கதியைக் கண்டங் கறுத்த கடவுளை	
மதியை மைந்தனை நான்மறக் கிற்பனே.	9
கருகு கார்முகில் போல்வதொர் கண்டனை	
உருவ நோக்கியை ஊழி முதல்வனைப்	37
பருகு பாலனைப் பால்மதி சூடியை	
மருவு மைந்தனை நான்மறக் கிற்பனே.	10
هالمهارون مرومانه الور المحاصوم المحاصوم	10
<i>தி</i> ருச்சீற்றம்பலம்	271

<u>உ</u> சீவமயர்

இலிங்கபுராணம் திருக்குமுந்*சிதாகை*

திருச்சிற்றம்பலம்

عامداعاران و والور	
புக்க ணைந்து புரிந்தல ரிட்டிலர்	
நக்க ணைந்து நறுமலர் கொய்திலர்	
சொக்க ணைந்த சுடரொளி வண்ணனை	
மிக்குக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.	1
அலரு நீருங்கொண் டாட்டித் தௌிந்திலர்	
திலக மண்டலந் தீட்டித் திரிந்திலர்	
உலக மூர்த்தி யொளிநிற வண்ணனைச்	
செலவு காணலுற் றாரங் கிருவரே.	2
ஆப்பி நீரோ டலகுகைக் கொண்டிலர்	
பூப்பெய் கூடை புனைந்து சுமந்திலர் "	
காப்புக் கொள்ளி கபாலிதன் வேடத்தை	
ஓப்பிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.	3
நெய்யும் பாலுங்கொண் டாட்டி நினைந்திலா	
பொய்யும் பொக்கமும் போக்கிப் புகழ்ந்திலர்	
ஐயன் வெய்ய அழல்நிற வண்ணனை	
மெய்யைக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.	4
எருக்கங் கண்ணிகொண் டிண்டை புனைந்திலர்	
பெருக்கக் கோவணம் பீறி யுடுத்திலர்	
தருக்கி னாற்சென்று தாழ்சடை யண்ணலை	
நெருக்கிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.	5

மரங்க ளேறி மலர்பறித் திட்டிலர்	
நிரம்ப நீர்சுமந் தாட்டி நினைந்திலர்	
உரம்பொ ருந்தியாளிநிற வண்ணனை	
நிரம்பக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.	6
கட்டு வாங்கங் கபாலங்கைக் கொண்டிலர்	
அட்ட மாங்கங் கிடந்தடி வீழ்ந்திலர்	
சிட்டன் சேவடி சென்றெய்திக் காணிய	
பட்ட கட்டமுற் றாரங் கிருவரே.	7
வெந்த நீறு வீளங்க அணிந்திலர்	193
கந்த மாமலர் இண்டை புனைந்திலர்	
எந்தை ஏறுகந் தேறெரி வண்ணனை	
அந்தங் காணவுற் றாரங் கிருவரே.	8
இளவெ ழுந்த இ ருங்குவ ளைம்மலர்	
பிளவு செய்து பிணைத்தடி யிட்டிலர்	
களவு செய்தொழிற் காமனைக் காய்ந்தவன்	
அளவு காணலுற் றாரங் கிருவரே.	9
கண்டி பூண்டு கபாலங்கைக் கொண்டிலர்	13
விண்ட வான்சங்கம் விம்மவாய் வைத்திலர்	
அண்ட முர்த்தி அழல்நிற வண்ணனைக்	
கெண்டிக் காணலுற் றாரங் கிருவரே.	10
செங்க ணானும் பிரமனுந் தம்முளே	
எங்குந் தேடித் திரீந்தவர் காண்கிலார்	
இ ங்குற் றேனென்றி லிங்கத்தே தோன்றினான்	
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே.	11
<i>தி</i> ருச்சீற்றம்பலம்	282
• •••••••••••••••••••••••••••••••••••••	LOL

உ சிவமயம்

6ம் திருமுறை திருத்தாண்டகம்

திருப்புள்ளிருக்கு*வே*ளூர்

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆண்டானை அடியேனை ஆளாக் கொண்டு அடியோடு முடியயன்மா லறியா வண்ணம் நீண்டானை நெடுங்களமா நகரான் தன்னை நேமிவான் படையால்நீ ளூரவோன் ஆகங் கீண்டானைக் கேதாரம் மேவி னானைக் கேடிலியைக் கிளர்பொறிவாள் அரவோ டென்பு பூண்டானைப் புள்ளிருக்கு வேளு ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

சீர்த்தானைச் சிறந்தடியேன் சிந்தை யுள்ளே திகழ்ந்தானைச் சிவன் தன்னைத் தேவ தேவைக் கூர்த்தானைக் கொடுநெடுவேற் கூற்றந் தன்னைக் குரைகழலாற் குமைத்துமுனி கொண்ட அச்சம் பேர்த்தானைப் பிறப்பிலியை இறப்பொன் றில்லாப் பெம்மானைக் கைம்மாவி னுரிவை பேணிப் போர்த்தானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

பக்திமையாற் பணிந்தடியேன் தன்னைப் பன்னாள் பாமாலை பாடப் பயில்வித் தானை எத்தேவும் ஏத்தும் இறைவன் தன்னை எம்மானை என்னுள்ளத் துள்ளே யூறும் அத்தேனை அமுதத்தை ஆவின்பாலை அண்ணிக்குந் தீங்கரும்பை அரனை ஆதிப் புத்தேளைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

3

திருளாய வுள்ளத்தி னிருளை நீக்கி யிடர்பாவங் கெடுத்தேழையேனை யுப்யத் தெருளாத சீந்தைதனைத் தெருட்டித் தன்போற் சீவலோக நெறியறியச் சீந்தை தந்த அருளானை ஆதிமா தவத்து ளானை ஆறங்கம் நால்வேதத் தப்பால் நின்ற பொருளானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

. .

மின்னுருவை வீண்ணகத்தி லொன்றாய் மிக்கு வீசுங்கால் தன்னகத்தில் இரண்டாய்ச் செந்தீத் தன்னுருவின் முன்றாய்த் தாழ் புனலின் நான்காய்த் தரணிதலத் தஞ்சாகி யெஞ்சாத் தஞ்ச மன்னுருவை வான்பவளக் கொழுந்தை முத்தை வளரொளியை வயிரத்தை மாசொன் றில்லாப் பொன்னுருவைப் புள்ளிருக்கு வேளு ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

5

அறையார்பொற் கழலார்ப்ப அணியார் தில்லை அம்பலத்துள் நடமாடும் அழகன் தன்னைக் கறையார்மு விலைநெடுவேற் கடவுள் தன்னைக் கடல்நாகைக் காரோணங் கருதி னானை இறையானை என்னுள்ளத் துள்ளே விள்ளா திருந்தானை ஏழ்பொழிலுந் தாங்கி நின்ற பொறையானைப் புள்ளிருக்கு வேளே ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

நெருப்பனைய திருமேனி வெண்ணீற் றானை நீங்காதென்னுள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற வீருப்பவனை வேதியனை வேத வித்தை வெண்காடும் வியன்துருத்தி நகரும் மேவி இருப்பவனை இடைமருதோ டீங்கோய் நீங்கா இறையவனை எனையாளுங் கயிலை என்னும் பொருப்பவனைப் புள்ளிருக்கு வேளு ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும் பெம்மானைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும் வாராத செல்வம் வருவிப் பானை மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகித் தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத் திரிபுரங்கள் தீயெழத்திண் சிலைகைக் கொண்ட போரானைப் புள்ளிருக்கு வேளு ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

பண்ணியனைப் பைங்கொடியாள் பாகன் தன்னைப் படர்சடைமேற் புனல்கரந்த படிறன்தன்னை நண்ணியனை பென்னாக்கித் தன்னா னானை நான்மறையின் நற்பொருனை நளிர்வெண் திங்கள் கண்ணியனைக் கடியநடை விடையொன் றேறுங் காரணனை நாரணனைக் கமலத் தோங்கும் புண்ணியனைப் புள்ளிருக்கு வேளு ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. இறுத்தானை இலங்கையர்கோன் சிரங்கள் பத்தும் எழுநரம் பீன் இன்னிசைகேட் டின்புற் றானை அறுத்தானை அடியார்தம் அருநோய் பாவம் அலைகடலில் ஆலால முண்டு கண்டங் கறுத்தானைக் கண்ணழலாற் காமன் ஆகங் காய்ந்தானைக் கனன்மழுவுங் கலையு மங்கை பொறுத்தானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப் போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே. 10

திருவையாறு

த**்**ருச்சிற்றம்பலம்

ஆரார் திரபுரங்கள் நீறா நோக்கும் அனலாடி ஆரமுதே பென்றேன் நானே கூரார் மழுவாட் படையொன் றேந்திக் குறட்பூகப் பல்படையா பென்றேன் நானே பேரா யிரமுடையா பென்றேன் நானே பிறைசூடும் பிஞ்ஞகனே பென்றேன் நானே ஆரா அமுதேபென் ஐயா றன்னே பென்றென்றே நானாற்றி நைகின் றேனே.

தீவாயின் முப்புரங்கள் நீறா நோக்குந் தீர்த்தா புராணனே யென்றேன் நானே மூவா மதிசூடி யென்றேன் நானே முதல்வா முக்கண்ணனே யென்றேன் நானே ஏவார் சிலையானே யென்றேன் நானே இடும்பைக் கடல்நின்றும் ஏற வாங்கி ஆவாவென் றருள்புரியும் ஐயா றன்னே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. அஞ்சுண்ண வண்ணனே பென்றேன் நானே
அடியார்கட் காரமுதே யென்றேன் நானே
நஞ்சணி கண்டனே பென்றேன் நானே
நாவலர்கள் நான்மறையே பென்றேன் நானே
நெஞ்சுணர வுள்புக் கிருந்தபோது
நிறையும் அமுதமே பென்றேன் நானே
அஞ்சாதே யாள்வானே ஐயா றன்னே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

3

தொல்லைத் தொடுகடலே யென்றேன் நானே துலங்கும் இளம் பிறையா யென்றேன் நானே எல்லை நிறைந்தானே யென்றேன் நானே ஏழ்நரம்பின் இன்னிசையாய் என்றேன் நானே அல்லற் கடல்புக்கு அழுந்து வேனை வாங்கியருள் செய்தாயென்றேன் நானே எல்லையாம் ஐயாறா என்றேன் நானே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

4

இண்டைச் சடைமுடியா யென்றேன் நானே இருகடர் வானத்தா யென்றேன் நானே தொண்டர் தொழப்படுவாயென்றேன் நானே துருத்திநெய்த் தானத்தா யென்றேன் நானே கண்டங் கறுத்தானே யென்றேன் நானே கனலாகுங் கண்ணானே யென்றேன் நானே கனலாகுங் கண்ணானே யென்றேன் நானே அண்டத்துக் கப்பாலாம் ஐயா றன்னே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

பற்றார் புரமெரித்தா யென்றேன் நானே
பசுபதீ பண்டரங்கா என்றேன் நானே
கற்றார்கள் நாவீனா யென்றேன் நானே
கடுவிடை யொன் றூர்தியா யென்றேன் நானே
பற்றானார் நெஞ்சுளா யென்றேன் நானே
பார்த்தற் கருள்செய்தா யென்றேன் நானே
ூற்றார்க் கருள்செய்யும் ஐயா றன்னே
யென்றென்றே நானரற்றி நைகீன் றேனே.

விண்ணோர் தலைவனே பென்றேன் நானே விளங்கும் இளம்பிறையா பென்றேன் நானே எண்ணா ரெயிலெரித்தாயென்றேன் நானே யேகம்பம் மேயானே பென்றேன் நானே பண்ணார் மறைபாடி பென்றேன் நானே பசுபதீ பால்நீற்றா யென்றேன் நானே அண்ணாவை யாறானே பென்றேன் நானே பென்றென்றே நானே

அவனென்று நானுன்னை யஞ்சா தேனை அல்லல் அறுப்பானே பென்றேன் நானே சீவனென்று நானுன்னை பெல்லாஞ் சொல்லச் செல்வந் தருவானே பென்றேன் நானே பவனாக பென்னுள்ளத் துள்ளே நின்று பண்டை வீனையறுப்பா பென்றேன் நானே அவனென்றே யாதியே ஐயா நன்னே பென்றென்றே நானர்ற்றி நைகின் றேனே.

8

7

கச்சீயே கம்பனே யென்றேன் நானோ கயிலாய காரோணா என்றேன் நானே நீச்சன் மணாளனே யென்றேன் நானே நினைப்பார் மனத்துளா யென்றேன் நானே உச்சம்போ தேறேறீ யென்றேன் நானே உள்குவா ருள்ளத்தா யென்றேன் நானே அச்சம் பிணிதீர்க்கும் ஐயா றன்னே யென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே.

9

வில்லாடி வேடனே பென்றேன் நானே வென்ணீறு பெய்க் கணிந்தா பென்றேன் நானே சொல்லாய சூழலா பென்றேன் நானே சுலாவாய தொல்நெறீயே பென்றேன் நானே எல்லாமா பென்னுபீரே பென்றேன் நானே இலங்கையர்கோன் தோளிறுத்தா பென்றேன் நானே அல்லா வினைதீர்க்கும் ஐயா றன்னே பென்றென்றே நானரற்றி நைகின் றேனே. 10

திருநெய்த்தானம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வகையெலா முடையாயும் நீயே யென்றும் வான்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும் மிகையெலாம் மிக்காயும் நீயே யென்றும் வெண்காடு மேவினாய் நீயே யென்றும் பகையெலாந் தீர்த்தாண்டாய் நீயே யென்றும் பாசூர் அமர்ந்தாயும் நீயேயென்றும் திகையெலாந் தொழச் செல்வாய் நீயே யென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே. ஆர்த்த எனக்கன்பன் நீயே யென்றும் ஆதிக் கயிலாயன் நீயே யென்றும் கூர்த்த நடமாடி நீயே யென்றுங் கோடிகா மேய குழகா வென்றும் பார்த்தற் கருள்செய்தாய் நீயே யென்றும் பழையனூர் மேவிய பண்பா வென்றும் தீர்த்தன் சிவலோகன் நீயே யென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே.

அல்லாய்ப் பகலானாய் நீயே யென்றும் ஆதிக் கயிலாயன் நீயே யென்றும் கல்லா லமர்ந்தாயும் நீயே யென்றுங் காளத்திக் கற்பகமும் நீயே யென்றும் சொல்லாய்ப் பொருளானாய் நீயே யென்றுஞ் சோற்றுத் துறையுறைவாய் நீயே யென்றும் செல்வாய்த் திருவானாய் நீயே யென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே. 2

3

மன்னே ரடைபங்கன் நீயேயென்றும் வெண்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும் பொன்னேர் சடைமுடியாய் நீயே யென்றும் பூத கணநாதன் நீயே யென்றும் என்னா விரதத்தாய் நீயே யென்றும் ஏகம்பத் தென்னீசன் நீயே யென்றும் தென்னூர்ப் பதியுளாள் நீயே யென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே. முந்தி யிருந்தாயும் நீயே பென்றும் முன்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும் நந்திக் கருள்செய்தாய் நீயே யென்றும் நடமாடி நள்ளாறன் நீயே யென்றும் பந்திப் பரியாயும் நீயே யென்றும் பைஞ்ஞீலி மேவினாய் நீயே யென்றும் சிந்திப் பரியாயும் நீயே யென்றும் தின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே.

5

தக்கா ரடியார்க்கு நீயே யென்றுந் தலையார் கயிலாயன் நீயே யென்றும் அக்காரம் பூண்டாயும் நீயே யென்றும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி நீயே யென்றும் புக்காய ஏழுலகும் நீயே யென்றும் புள்ளிருக்கு வேளுராய் நீயே யென்றும் தெக்கார மாகோணத் தானே யென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே.

6

புகழும் பெருமையாய் நீயே பென்றும் பூங்கயிலை மேவினாய் நீயே பென்றும் இகழுந் தலையேந்தி நீயே பென்றும் இராமேச்சுரத்தின்பன் நீயே பென்றும் அகழும் மதிலுடையாய் நீயே பென்றும் ஆலவாய் மேவினாய் நீயே பென்றும் திகழும் மதிசூடி நீயே பென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே.

- 6

வானவர்க்கு முத்திளையாய் நீயே யென்றும் வானக் கயிலாயன் நீயே யென்றும் கான நடமாடி நீயே யென்றுங் கடவூரில் வீரட்டன் நீயே யென்றும்

ஊனார் முடியறுத்தாய் நீயே யென்றும் ஒற்றியூ ராரூராய் நீயே யென்றும் தேனாய் அமுதானாய் நீயே யென்றும் நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே.	8
தந்தைதா யில்லாதாய் நீயே யென்றுந்	
தலையார் கயிலாயன் நீயே யென்றும்	
எந்தாயெம் பிரானானாய் நீயே யென்றும்	
ஏகம்பத் தென்னீசன் நீயே யென்றும்	
முந்திய முக்கணாய் நீயே யென்றும்	
முவலூர் மேவினாய் நீயே யென்றும்	
சிந்தையாய் தேனூராய் நீயே யென்றும்	
நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே.	9
மறித்தான் வலிசெற்றாய் நீயே யென்றும்	
வான்கயிலை மேவினாய் நீயே யென்றும்	
வெறுத்தார் பிறப்பறுப்பாய் நீயே யென்றும்	
வீழி மிழலையாய் நீயே யென்றும்	
அறத்தாய் அமுதீந்தாய் நீயே யென்றும்	
யாவர்க்குந் தாங்கொணா நஞ்சமுண்டு	
பொறுத்தாய் புலனைந்தும் நீயே யென்றும்	
நின்றநெய்த் தானாவென் நெஞ்சு ளாயே.	10

திருச்சிற்றம்**பலம்**

உ சூவமயம்

திருக்கற்குடி

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தவனை வானவர்க்கும் முவா மேனி

முதலவனைத்திருவரையின் முர்க்கப் பாம்பொன்று
ஆர்த்தவனை அக்கரவம் ஆரமாக

அணிந்தவனைப் பணிந்தடியா ரடைந்த வன்போ
டேத்தவனை யிறுவரையில் தேனை ஏனோர்க்

கின்னமுதம் அளித்தவனை யிடரை யெல்லாம்
காத்தவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 1

செய்யானை வெளியானைக் கரியான் தன்னைத் திசைமுகனைத் திசையெட்டுஞ் செறிந்தான் தன்னை ஐயானை நொய்யானைச் சீரியானை அணியானைச் சேயானை ஆனஞ் சாடும் மெய்யானைப் பொய்யாது மில்லான் தன்னை விடையானைச் சடையானைவெறித்த மான்கொள், கையானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 2

மண்ணதனில் ஐந்தை மாநீரில் நான்கை வயங்கெரியின் முன்றை மாருதத் திரண்டை விண்ணதனி லொன்றை விரிகதிரைத் தண் மதியைத் தாரகைகள் தம்மின் மிக்க எண்ணதனில் எழுத்தை ஏழிசையைக் காமன் எழிலழிய எரியுமிழ்ந்த இமையா நெற்றிக் கண்ணவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 3 நற்றவனைப் புற்றரவ நாணி னானை நாணாது நகுதலையூண் நயந்தான் தன்னை முற்றவனை முவாத மேனி யானை முந்நீரின் நஞ்சமுகந் துண்டான் தன்னைப் பற்றவனைப் பற்றார்தம் பதிகள் செற்ற படையானை அடைவார்தம் பாவம் போக்கக் கற்றவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 4

சங்கைதனைத் தவீர்த்தாண்ட தலைவன் தன்னைச் சங்கரணைத் தழலுறுதாள் மழுவாள் தாங்கும் அங்கையனை அங்கமணி ஆகத் தானை ஆகத்தோர் பாகத்தே அமர வைத்த மங்கையனை மதியொடுமா சுணமுந் தம்மின் மருவவிரி சடைமுடிமேல் வைத்த வான்நீர்க் கங்கையனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 5

பெண்ணவனை ஆணவனைப் பேடா னானைப் பிறப்பிலியை இறப்பிலியைப் பேரா வாணி விண்ணவனை விண்ணவாக்கும் மேலா னானை வேதியனை வேதத்தின் கீதம் பாடும் பண்ணவனைப் பண்ணில்வரு பயனா னானைப் பாரவனைப் பாரில்வாழ் உயிர்கட்கெல்லாங் கண்ணவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 6 பண்டானைப் பரந்தானைக் குவிந்தான் தன்னைப் பாரானை விண்ணாயிவ் வுலக மெல்லாம் உண்டானை உமிழ்ந்தானை உடையான் தன்னை யொருவருந்தன் பெருமைதனை அறியவொண்ணா விண்டானை விண்டார்தம் புரங்கள் முன்றும் வெவ்வழலில் வெந்துபொடி யாகி வீழக் கண்டானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 7

வானவனை வானவர்க்கும் மேலா னானை வணாங்குமடி யார்மனத்துள் மருவீப் புக்க தேனவனைத் தேவர்தொழு கழலான் தன்னைச் செய்குணங்கள் பலவாகி நின்ற வென்றிக் கோனவனைக் கொல்லை விடையேற்றி னானைக் குழல்முழவம் இயம்பக் கூத்தாட வல்ல கானவனைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 8

கொலையானை யுர்போர்த்த கொள்கை யானைக் கோளாயைக் கூரம்பா வரைமேற் கோத்த சீலையானைச் செம்மைதரு பொருளான் தன்னை திர்புரத்தோர் மூவர்க்குச் செம்மை செய்த தலையானைத் தத்துவங்க ளானான் தன்னைத் தையலோர் பங்கினனைத் தன்கை யேந்து கலையானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 9 பொழிலானைப் பொழிலாரும் புன்கூரானைப் புறம் பயனை அறம்புரிந்த புகலூ ரானை எழிலானை இடைமருதி னிடங்கொண்டானை ஈங்கோய்நீங் காதுறையும் இறைவன் தன்னை அழலாடு மேனியனை அன்று சென்றக் குன்றெடுத்த அரக்கன்தோள் நெரிய வூன்றுங் கழலானைக் கற்குடியில் விழுமி யானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே. 10

திருச்சோற்றுத்துறை

திருச்*சி*ற்றம்பலம்

முத்தவனாய் உலகுக்கு முந்தி னானே முறைமையால் எல்லாம் படைக்கின் றானே ஏத்தவனாய் ஏழுலகு மாயி னானே இன்பனாய்த் துன்பங் களைகின்றானே காத்தவனாய் எல்லாந்தான் காண்கின் றானே கடுவினையேன் தீவினையைக் கண்டு போகத் தீர்த்தவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திக்கெழாளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

1

தலையவனாய் உலகுக்கோர் தன்மை யானே தத்துவனாய்ச் சார்ந்தார்க்கின் னமுதா னானே நிலையவனாய் நின்னொப்பாரில்லா தானே நின்றுணராக் கூற்றத்தைச் சீறிப் பாய்ந்த கொலையவனே கொல்யானைத் தோல்மே லிட்ட கூற்றுவனே கொடியதில்கள் மூன்று மெய்த சிலையவனே திருச்சோற்றுக் துறையு ளானே திக்கிழாளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

4

5

முற்றாத பான்மதியஞ்சூடி னானே
முளைத்தெழுந்த கற்பகத்தின் கொழுந்தொப் பானே
உற்றாரென் றொருவரையு மில்லா தானே
உலகோம்பும் ஒண்சுடரே யோதும் வேதங்
கற்றானே யெல்லாக் கலைஞானமுங்
கல்லாதேன் தீவினைநோய் கண்டு போகச்
செற்றானே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே
திக்கிழாளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

கண்ணவனாய் உலகெல்லாங் காக்கின் றானே காலங்க ளூழிகண் டிருக்கின் றானே வீண்ணவனாய் வீண்ணவர்க்கும் அருள்செய் வானே வேதனாய் வேதம் விரித்திட் டானே எண்ணவனே யெண்ணார் புரங்கள் மூன்றும் இமையாமுன் எரிகொளுவ நோக்கி நக்க திண்ணவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திக்கெழாளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

நம்பனே நான்மறைக ளாயி னானே நடமாட வல்லானே ஞானக் கூத்தா கம்பனே கச்சீமா நகரு ளானே கடிமதில்கள் மூன்றினையும் பொடியா எய்த அம்பனே அளவிலாப் பெருமை யானே அடியார்கட் காரமுதே ஆனே றேறுஞ் செம்பொனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகருளயே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

ஆர்ந்தவனே உலகெலாம் நீயே யாகி யனீமந்தவனே அளவிலாப் பெருமை யானே கூர்ந்தவனே குற்றாலம் மேய கூத்தா கொடுழ் வீலையதோர் சூல மேந்திப் பேர்ந்தவனே பிரளயங்க வெல்லா மாய பெம்மானென் றெப்போதும் பேசும் நெஞ்சிற் சேர்ந்தவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திக்மொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

6

வானவனாய் வண்மை மனத்தி னானே மாமணிசேர் வானோர் பெருமான் நீயே கானவனாய் ஏனத்தின் பின்சென்றானே கடிய அரணங்கள் முன்றட் டானே தானவனாய்த் தண்கயிலை மேவி னானே தன்னொப்பா ரில்லாத மங்கைக் கென்றுந் தேனவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திக்கிழாளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

7

தன்னவனாய் உலகெலாந் தானே யாகித் தத்துவனாய்ச் சார்ந்தார்க்கின் னமுதா னானே என்னவனா பென்னிதயம் மேவி னானே யீசனே பாச வினைகள் தீர்க்கும் மன்னவனே மலைமங்கை பாக மாக வைத்தவனே வானோர் வணங்கும் பொன்னித் தென்னவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

8

எறிந்தானே எண்டிசைக்குங் கண்ணா னானே ஏழுலக மெல்லாமுன் னாய்நின் றானே அறிந்தார்தாம் ஓரிருவ ரறியா வண்ணம் ஆதியும் அந்தமு மாகி யங்கே பிறிந்தானே பிறரொருவர் அறியா வண்ணம் பெம்மானென் றெப்போதும் ஏத்தும் நெஞ்சிற் செறிந்தானே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திகழொளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

9

மையனைய கண்டத்தாய் மாலும் மற்றை வானவரு மறியாத வண்ணச் சூலக் கையவனே கடியிலங்கைக் கோனை யன்று கால்விரலாற் கதிர்முடியுந் தோளுஞ் செற்ற மெய்யவனே யடியார்கள் வேண்டிற் நீயும் விண்ணவனே விண்ணப்பங் கேட்டு நல்குஞ் செய்யவனே திருச்சோற்றுத் துறையு ளானே திக்கிழாளியே சிவனேயுன் னபயம் நானே.

10

332

திருகேஷத்திரக் கோவை

கோயித்திதம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைச்சிற் றம்பலமுஞ் செம்பொன் பள்ளி தேவன் குடிசிராப் பள்ளி தெங்கூர் கொல்லிக் குளிரறைப் பள்ளி கோவல் வீரட்டங் கோகரணங் கோடி காவும் முல்லைப் புறவம் முருகன்பூண்டி முழையூர் பழையாறை சத்தி முற்றங் கல்லில் திகழ்சீ ரார்கா எத்தியுங் கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

1

ஆருர் முலட்டானம் ஆனைக் காவும் ஆக்கூரில் தான்றோன்றி மாடம் ஆவூர் பேஞர் பிரமபுரம் பேராவூரும் பெருந்துறை காம்பீலி பிடவூர் பேணுங் கூரார் குறுக்கை வீரட்டானமுங் கோட்டூர் குடமூக் குக்கோ ழம்பமுங் காரார் கழுக்குன்றுங்கானப் பேருங் கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

2

இடைமரு தீங்கோ யிராமேச் சரம் இன்னம்பர் ஏரிடவை ஏமப் பேறூர் சடைமுடி சாலைக் குடிதக் களூர் தலையாலங்காடு தலைச்சங் காடு கொடுமுடி குற்றாலங் கொள்ளம் பூதூர் கோத்திட்டை கோட்டாறு கோட்டுக் காடு கடைமுடி கானூர் கடம்பந் துறை கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

எச்சில் இளமர் ஏம நல்லூர் இலம்பை யங்கோட்டூர் இறையான் சேரி அச்சிறு பாக்கம் அளப்பூர் அம்பர் ஆவடு தண்டுறை அழுந்தூர் ஆறை கச்சினங் கற்குடி கச்சூ ராலக் கோயில் கரவீரங் காட்டுப் பள்ளி கச்சிப் பலதளியும் ஏகம் பத்துங் கயிலாய நாகனையே காணலாமே.

கொடுங்கோளூர் அஞ்சைக் களஞ்செங் குன்றூர் கொங்கணங் குன்றியூர் குரக்குக் காவும் நெடுங்களம் நன்னிலம் நெல்லிக் காவும் நின்றியூர் நீடூர் நியம நல்லூர் இடும்பா வனமெழுமூர் ஏழேர் தோழேர் எறும்பியர் ஏராரும் ஏம கூடங் கடம்பை இளங்கோயில் தன்னி னுள்ளுங் கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

5

மண்ணிப் படிக்கரை வாம்கொளி புத்தூர் வக்கரை மந்தாரம் வார ணாசி வெண்ணி விளத்தொட்டி வேள்விக் குடி விளமர் விராட புரம்வேட் களத்தும் பெண்ணையருட்டுறை தண்பெண் ணாகடம் பிரம்பில் பெரும்பலியர் பெருவே ளூருங் கண்ணை களர்க்காறை கழிப்பாலையுங் கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

6

வீழி மிழலை வெண்காடு வேங்கூர் வேதி குடிவிசய மங்கை வியலார் அழிய கத்தியான் பள்ளி அண்ணா மலையா லங்காடும் அரதைப் பெரும் பாமி பழனம் பனந்தாள் பாதாளம் பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி பனங்காட் டூர்தண் காழி கடல்நாகைக் காரோ ணத்துங் கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

7

உக்சேனை மாகாளம் ஊறல் ஓத்தூர் உருத்திரகோடி மறைக்காட் டுள்ளும் மஞ்சார் பொதியின் மலைதஞ்சை வழுவூர் வீரட்டம் மாதானங் கேதா ரத்தும் வெக்சமாக் கூடல்மீ யச்சூர் வைகா வேதீச் சுரம்விவீ சுரம் வெற்றி யூருங் கைச்சூரார் கக்சாற பக்சாக் கையுங் கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

திண்டீச் சரஞ்சேய்ஞ லூர் செம்பொன்பள்ளி தேவூர் சீரபுரஞ் சீற்றமேஞ் சேறை கொண்டீச் சரங்கூந்தலூர் கூழையூர் கூடல் குருகாவூர் வெள்ளடை குமரி கொங்கு அண்டர் தொழும் அதிகை வீரட்டானம் ஐயா றசோகந்தி ஆமாத் தூருங் கண்டியூர் வீரட்டங் கருகா வூருங் கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

9

10

நறையூர்ற் சித்தீச் சரம்நள் ளாறு நாரையூர் நாகேச் சரம் நல்லூர் நல்ல துறையூர் சோற்றுத் துறைசூல மங்கை தோணி புரந்து ருத்திசோ மீச்சரம் உறையூர் கடலொற்றி யூரூற் றத்தூர் ஓமாம்புலியூர் ஓர்ஏட கத்துங் கறையூர் கருப்பறியல் கன்றாப் பூருங் கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

புலிவலம் புத்தூர் புகலூர் புன்கூர் புறம்பயம் பூவணம் பொய்கை நல்லூர் வலிவலம் மாற்பேறு வாய்மூர் வைகல் வலஞ்சுழி வாஞ்சியம் மருகல் வன்னி நிலமலி நெய்த்தா னத்தோடெத் தானத்தும் நிலவு பெருங்கோயில் பலகண்டால் தொண்டீர் கலிவலி மிக்கோனைக் கால்விரலாற் செற்ற கயிலாய நாதனையே காணலாமே. 11.

1

உ சிவமயம்

திருநல்லூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார் நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார் சீனந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார் செழுமதியீன் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர் இனந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி, நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

பொன்நலத்த நறுங்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார் புலியுரியின் அதள்வைத்தார் புனலும் வைத்தார், மன்னலத்த திரள் தோள்மேல் மழுவாள் வைத்தார் வார்காதிற் குழைவைத்தார் மதியும் வைத்தார் மீன்நலத்த நுண்ணிடையாள் பாகம் வைத்தார் வேழத்தி னுரிவைத்தார் வெண்ணூல் வைத்தார் நன்னலத்த திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

தோடேறும் மலர்க்கொன்றை சடைமேல் வைத்தார் துன்னெருக்கின் வடம் வைத்தார் துவலை சிந்தப் பாடேறு படுதிரைகளெறிய வைத்தார் பனிமத்த மலர்வைத்தார் பாம்பும் வைத்தார் சேடேறு திருநுதல்மேல் நாட்டம் வைத்தார் சிலைவைத்தார் மலை பெற்ற மகளை வைத்தார் நாடேறு திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. வில்லருளி வருபுருவத் தொருத்தி பாகம் பொருத்தாகி விரிசடைமேல் அருவி வைத்தார் கல்லருளி வரிசிலையா வைத்தார் ஊராக் கயிலாய மலைவைத்தார் கடவூர் வைத்தார் சொல்லருளி யறநால்வர்க் கறிய வைத்தார் சுடுகடலைப் பொடிவைத்தார் துறவி வைத்தார் நல்லருளால் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. 4

விண்ணி புந் தி புரங்க வெயிய வைத்தார் வினைதொழு வார்க் கறவைத்தார் குறவி வைத்தார் கண்ணெயியாற் காமனையும் பொடியா வைத்தார் கடிக்கமல மலர் வைத்தார் கயிலை வைத்தார் திண்ணெயியுந் தண்புனவு முடனே வைத்தார் திசை தொழுது மிசையமரர் திகழ்ந்து வாழ்த்தி நண்ணிய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. 5

உற்றுலவு பீணியுலகத் தெழுமை வைத்தார் உயிர்வைத்தார் உயிர்செல்லுங் கதிகள் வைத்தார் மற்றமர் கணம் வைத்தார் அமரர் காணா மறைவைத்தார் குறைமதியும் வளர வைத்தார் செற்றமல் யார்வமொடு காம லோபஞ் சிறவாத நெறிவைத்தார் குறவி வைத்தார் நற்றவர்சேர் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே. மாறுமலைந் தாரரண மெரிய வைத்தார் மணிமுடிமேல் அரவைத்தார் ரணிகொள் மேனி நீறுமலிந் தெரியாடல் நிலவ வைத்தார் நெற்றிமேற் கண்வைத்தார் நிலயம் வைத்தார் ஆறுமலைந் தறுதிரைக ளெறிய வைத்தார் ஆர்வத்தா லடியமரர் பரவ வைத்தார் நாறுமலர்த் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாரே.

7

குலங்கள்மிகும் அலைகடல்கள் ஞாலம் வைத்தார் குருமணிசே ரரவைத்தார் கோலம் வைத்தார் உலங்கிளரும் அரவத்தின் உச்சி வைத்தார் உண்டருளி விடம் வைத்தார் எண்டோள் வைத்தார் நிலங்கிளரும் புனல்கனலுள் அனிலம் வைத்தார் நிமிர்விசும்பின் மிசைவைத்தார் நினைந்தா ரிந்நாள் நலங்கிளருந் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே.

சென்றுருளுங் கதிரீரண்டும் விசும்பில் வைத்தார் திசைபத்தும் இருநிலத்தில் திருந்த வைத்தார் நின்றருளி யடியமரர் வணங்க வைத்தார் நிறைதவமும் மறைபொருளும் நிலவ வைத்தார் கொன்றருளிக் கொடுங்கூற்றம் நடுங்கி யோடக் குரை கழற்சே வடிவைத்தார் விடையும் வைத்தார் நன்றருளுந் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெரம் பெருமானார் நல்ல வாறே. பாம்புரிஞ்சீ மதிகிடந்து திரைக ளேங்கப் பனிக்கொன்றை சடைவைத்தார் பணிசெய் வானோர் ஆம்பரிசு தமக்கெல்லாம் அருளும் வைத்தார் அடுசுடலைப் பொடிவைத்தார் அழகும் வைத்தார் ஓம்பாய வலவனைநோய தர வைத்தார் உமையையொரு பால்வைத்தார் உகந்து வானோர் நாம்பரவும் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. 10

குலங்கிளரும் வருதிரைக ளேழும் வைத்தார் குருமணீசேர் மலைவைத்தார் மலையைக் கையால் உலங்கிளர எடுத்தவன்தோள் முடியும் நோவ ஒருவிரலா லூவைத்தார் இறைவா என்று புலம்புதலும் அருளொடுபோர் வாளும் வைத்தார் புகழ்வைத்தார் புரிந்தாளா கொள்ள வைத்தார் நலங்கிளருந் திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாறே. 11

திருப்பூவனம்

சிவலுருவம்

திருச்சிற்றம்பலம் வடியேறு திரிசூலந் தோன்றுந் தோன்றும் வளர்சடை மேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும் கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங் காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும் இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும் எழில்திகழுந் திருமுடியு மிலங்கித்தோன்றும் பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே 1 ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவு தோன்றும் அடியவர்கட் காரமுத மாகித் தோன்றும் ஊணாகி யூர்திரிவா னாகித் தோன்றும் ஒற்றைவெண் பிறைதோன்றும் பற்றார் தம்மேல் சேணாக வரை வில்லா லெரித்தல் தோன்றும் செத்தவர்தம் எலும்பினாற் செறியச் செய்த யூணாணும் அரைஞாணும் பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 2

கல்லாலின் நீழற் கலந்து தோன்றுங் கவின்மறையோர் நால்வர்க்கு நெறிக என்று சொல்லாகச் சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றும் சூழரவும் மான்மறியுந் தோன்றுந் தோன்றும் அல்லாத காலனைமுன் அடர்த்தல் தோன்றும் ஐவகையால் நினைவார்பால் அமர்ந்து தோன்றும் பொல்லாத புலாலெலும்பு பூணாய்த் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 3

படைமலிந்த மழுவாளும் மானுந் தோன்றும் பன்னிரண்டு கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்றும் நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்றும் நான்மறையின் ஒலிதோன்றும் நயனந் தோன்றும் உடைமலிந்த கோவணமும் கீளுந் தோன்றும் மூரல் வெண் சீரமாலை உலாவித் தோன்றும் புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 4

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்றும் மாசீலாப் புன்சடைமேல் மதியந் தோன்றும் இயல்பாக இடுபிச்சை ஏற்றல் தோன்றும் இருங்கடல்நஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றும் கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக் கங்கை நங்கை ஆயிரமா முகத்தினொடு வானில் தோன்றும் புயல்பாயச் சடைவிரித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே 5

பாராழி வட்டத்தார் பரவி யிட்ட பன்மலரும் நறும்புகையும் பரந்து தோன்றும் சீராழித் தாமரையின் மலர்க ளன்ன திருந்தியமா நிறத்தசே வடிகள் தோன்றும் ஓராழித் தேருடைய இலங்கை வேந்தன் உடல்துணித்த இடர்பாவங் கெடுப்பித் தன்று போராழி முன்சுந்த பொற்புத் தோன்றும் பொருல்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 6

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவு தோன்றுஞ் சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்றும் மின்னனைய நுண்ணிடையாள் பாகந் தோன்றும் வேழத்தி னுரிவிரும்பிப் போர்த்தல் தோன்றும் துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம்புந் தூயமா மதியுடனே வைத்தல் தோன்றும் பொன்னனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே 7

செறிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன்றுந் திரபுரத்தை பெரிசெய்த சிலையுந் தோன்றும் நெறியதனை விரித்துரைத்த நேர்மை தோன்றும் நெற்றிமேல் கண்தோன்றும் பெற்றந் தோன்றும் மறுபிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோன்றும் மலைமகளுஞ் சலமகளும் மலிந்து தோன்றும் பொறியரவும் இளமதியும் பொலிந்து தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 8 அருப்போட்டு முலைமடவாள் பாகந் தோன்றும் அணிகிளரும் உருமென்ன அடர்க்குங் கேழல் மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவை தோன்றும் மணமலிந்த நடந்தோன்றும் மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி நின்றதோர் திறமுந் தோன்றுஞ் செக்கர்வா னொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப் பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமுந் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 9

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கும் அருளி யன்று தன்முடிமேல் அலர்மாலை யளித்தல் தோன்றும் பாங்கணைந்து பணிசெய்வார்க் கருளியன்று பலபிறவி அறுத்தருளும் பரிசுந் தோன்றும் கோங்கணைந்த கூவிளமும் மதமத் தம்முங் குழற்கணிந்த கொள்கையொடு கோலந் தோன்றும் பூங்கணைவேள் உருவழித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 10

அரொருவர் உள்குவார் உள்ளத் துள்ளே
அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளுந் தோன்றும்
வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கை தன்னை
மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுந் தோன்றும்
நீருருவக் கடலிலங்கை அரக்கர் கோனை
நெறுநெறென அடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும்
போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும்
பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

உ சீவமயம்

திருவதிகைவீரட்டானம் *திருவ*டி

திருச்சிற்றம்பலம்

அரவணையான் சிந்தித் தரற்றும்படி
அருமறையான் சென்னிக் கணியாபடி
சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும்படி
சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணாபடி
பரவுவார் பாவம் பறைக்கும்படி
பதினெண் கணங்களும் பாடும்படி
திரைவிரவு தென் கெடில நாடன்னடி
கிருவீரட் டானத்தெக் செல்வன்னடி.

1

கொடுவினையா ரென்றுங் குறுகாவடி குறைந்தடைந்தார் ஆழாமைக் காக்கும்மடி படுமுழவம் பாணி பயிற்றும்மடி பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தவடி கடுமுரணே றூர்ந்தான் கழற்சேவடி கடல்வையங் காப்பான் கருதும்மடி நெடுமதியங் கண்ணி யணிந்தானடி நிறைகெடில் வீர்ட்டம் நீங்காவடி

2

வைதெழுவார் காமம்பொய் போகாவடி வஞ்சவலைப் பாடொன் றில்லாவடி கைதொழுது நாமேத்திக் காணும்மடி கணக்கு வழக்கைக் கடந்தவடி நெய்தொழுது நாமேத்தி ஆட்டும்மடி நீள்விசும்பை யூடறுத்து நின்றவடி தெய்வப் புனற்கெடில நாடன்னடி கிருவீரட் டானக்கெள் செல்வன்னடி.

அரும்பித்த செஞ்ஞாயி றேய்க்கும்மடி
அழகெழுத லாகா அருட்சேவடி
சுரும்பித்த வண்டினங்கள் சூழ்ந்தவடி
சோமணையுங் காலணையுங் காய்ந்தவடி
பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றும்மடி
பிழைத்தார் பிழைப்பறிய வல்லவடி
திருந்துநீர்த் தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீர்ட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி

4

ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றவடி ஊழிதோ றூழி உயர்ந்தவடி பொருகழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்கும்மடி புகழ்வார் புகழ் தகைய வல்லவடி இருநிலத்தார் இன்புற்றங் கேத்தும்மடி இன்புற்றார் இட்டபூ ஏறும்அடி திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன்னடி திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி.

5

திருமகட்குச் செந்தா மரையாமடி சிறந்தவர்க்குத் தேனாய் விளைக்கும்மடி பொருளவர்க்குப் பொன்னுரையாய் நின்றவடி புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்லவடி உருவிரண்டு மொன்றோடொன்றொவ்வா வடி உருவென் றுணரப் படாதவடி திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன்னடி திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி.

உரைமாலை யெல்லாமுடையவடி	
உரையால் உணரப் படாதவடி	
வரைமாதை வாடாமை வைக்கும்மடி	
வானவர்கள் தாம்வணங்கி வாழ்த்தும்மடி	
அரைமாத் திரையில் லடங்கும்மடி	
அகலம் அளக்கிற்பார் இல்லாவடி	
கரைமாங் கலிக்6ிகடில நாடன்னடி	
கமழ்வீரட் டானக்கா பாலியடி.	7
நறுமலராய் நாறும் மலர்ச்சேவடி	
நடுவாய் உலகநாடாயவடி	
செறிகதிருந் திங்களுமாய் நின்றவடி	
தீத்திரளா யுள்ளே திகழ்ந்தவடி	
மறுமதியை மாசு கழுவும்மடி	8.5
மந்திரமும் தந்திரமும் ஆயவடி	
செறிகெடில் நாடர் பெருமானடி	
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி.	8
அணியனவுஞ் சேயனவு மல்லாவடி	
அடியார்கட் காரமுத மாயவடி	
பணிபவர்க்குப் பாங்காக வல்லவடி	
பற்றற்றார் பற்றும் பவளவடி	
மணியடி பொன்னடி மாண்பாமடி	
மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்க வல்லவடி	
தணிபாடு தண்கெடில நாடன்னடி	
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன்னடி.	9

அந்தா மரைப்போ தலர்ந்தவடி அரக்கனையும் ஆற்றல் அழித்தவடி முந்தாகி முன்னே முளைத்தவடி முழங்கழலாய் நீண்ட வெம் முர்த்தியடி பந்தாடு மெல்விரலாள் பாகன்னடி பவனத் தடவரையே போல்வானடி வெந்தார் சுடலைநீ றாடும்மடி வீரட்டங் காதல் விமலன்னடி.

10

375

திருக்கைலாயம் அர்ச்சுதை

திருச்சீற்றம்**பலம்**

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி
காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

1

பிச்சாடல் பேயோ டுகந்தாய் போற்றி பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி வைச்சாடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

பொய்ச்சார் புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி	
போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி	
கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி	
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.	2
மருவார் புரழுன்று மெய்தாய் போற்றி	
மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி	
உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி	
யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி	
திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி	
தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி	
கருவாகி யோடும் முகிலே போற்றி	
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி .	3
வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி	
வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி	
ஊனத்தை நீக்கு முடலே போற்றி	
ஓங்கி அழலாய் நிமீர்ந்தாய் போற்றி	
தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி	
தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி	
கானத்தீ யாட லுகந்தாய் போற்றி	
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.	4
ஊராகி நின்ற உலகே போற்றி	
ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி	
பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி	
பெயராதென் சீந்தை புகுந்தாய் போற்றி	
நீராவி யான நிழலே போற்றி	
நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி	
காராகி நின்ற முகிலே போற்றி	50

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி தேவ ரறியாத தேவே போற்றி புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

6

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி
பாவிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி
எண்ணு மெழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி
என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
விண்ணும் நிலனுந்தீ யானாய் போற்றி
மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

7

இமையா துயீரா திருந்தாய் போற்றி என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி உமைபாக மாகத் தணைத்தாய் போற்றி ஊழி யேழான வொருவா போற்றி அமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

முவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி

முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி
சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
ஆவா அடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி
யல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி
காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி

a

நெடிய விசும்பொடு கண்ணே போற்றி
நீள அகல முடையாய் போற்றி
அடியும் முடியு மிகலி போற்றி
யங்கொன் றறியாமை தின்றாய் போற்றி
கொடிய வன்கூற்றம் உதைக்காய் போற்றி
கோயிலா என்சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
கடிய உருமொடு மின்னே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி

10

உண்ணா துறங்கா திருந்தாய் போற்றி ஓதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி எண்ணா இலங்கைக்கோன் தன்னைப் போற்றி இறைவிரலால் வைத்துகந்த ஈசா போற்றி பண்ணா ரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி பண்டேயென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி கண்ணா யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

11/

*க***ஈச்சீற்றம்பலம்**

உ சீவமயம்

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

தருச்சிற்றம்பலம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ

அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ

ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ

ஒரு குலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ

துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய் நீ

துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய் நீ

இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத்தும்நீ

இறைவன் நீ ஏறூர்ந்த செல்வன் நீயே.

1

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்ற நம்மேல் வெய்யவினைப் பகையும் பைய நையும் எம்பரிவு தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம் எங்கெழிலென் ஞாயி றெளியோ மல்லோம் அம்பவளச் செஞ்சடைமேல் ஆறுசூடி அனலாடி ஆன் அஞ்சும் ஆட்டு கந்த செம்பவள வண்ணர்செங் குன்ற வண்ணர் செவ்வான வண்ணரென் சிந்தை யாரே.

2

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடாதாரே உருகுவித்தால் ஆரொருவர் உருகாதாரே பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக் காலே.

3

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தி நலஞ்சுடரே நால் வேதத் தப்பால் நின்ற சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவுன் தன்மை நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னுள் நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற கற்பகமே யானுன்னை விடுவேன் அல்லேன் கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே.

.

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும் திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும் பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா வூரும் பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா வூரும் விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதாவூரும் விதானமும் வெண்கொடியு மில்லாவூரும் அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா வூரும் அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே.

5

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில் தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில் ஒருகாலுந் திருக்கோயில்சூழா ராகில் உண்பதன்முன் மலர்பறிந்திட் டுண்ணா ராகில் அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில் அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ என்னிற் பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே.

நின்னாவார் பிறரன்றி நீயே யானாய் நினைப்பார்கள் மனத்துக்கோர் வித்து மானாய் மன்னானாய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானாய் மறைநான்கு மானாய்ஆ றங்க மானாய் பொன்னானாய் மணியானாய் போக மானாய் பூமீமேல் புகழ்தக்க பொருளே உன்னை என்னானா யென்னானாய என்னி னல்லால் ஏழையேன் என்சொல்லி ஏக்கு கேனே.

7

அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய் அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய் எத்தனையும் அரியைநீ எளியை யானாய் எனையாண்டு கொண்டிரங்கி பேன்று கொண்டாய் பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன் பிழைத்தனைகள் எத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே இத்தனையும் எம்பரமோ வைய வையோ எம்பெருமான் திருக்கருணை இருந்த வாறே. 8

குலம் பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்

குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய நலம்பொல்லேன் நான் பொல்லேன் ஞானி யல்லேன் நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன் வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும்பேச வல்லேன் இலம் பொல்லேன் இரப்பதே ஈய மாட்டேன் என்செய்வேன் தோன்றினேன் ஏழையேனே. 9 சங்கந்தி பதுமநிதி இரண்டுந் தந்து தரணியொடு வானாளத் தருவரேனும் மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம் மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில் அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யராய் ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில் அவர்கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவுளாரே.

10 396

*தி*ருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரால் அருளப்பட்ட

7ம் திருமுறை திரு*வாவ*டுது*நை*

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கை வார்சடை யாய்கண நாதா கால காலனே காமனுக் கனலே பொங்கு மாகடல் விடமிடற் றானே பூத நாதனே புண்ணியா புனிதா செங்கண் மால்விடை யாய்தெளி தேனே தீர்த்த னேதிரு வாவடு துறையுள் அங்கணானனை அஞ்சல்என் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமரர்கள் ஏறே.

மண்ணின் மேல்மயங் கிக்கிடப் பேனை வலிய வந்தெனை ஆண்டுகொண் டானே கண்ணி லேன்உடம் பில்லடு நோயாற் கருத்த ழிந்துனக் கேபொறை ஆனேன் தெண்ணி லாஎறிக் குஞ்சடை யானே தேவ னேதிரு வாவடு துறையுள் அண்ண லேயெனை அஞ்சல்என் றருளாய் ஆர் எனக்குற வமரர்கள் ஏறே.

2.

ஒப்பி லாமுலை யாள்ஒரு பாகா உத்த மாமத்தம் ஆர்தரு சடையாய் முப்பு ரங்களைத் தீவளைத் தங்கே மூவ ருக்கருள் செய்ய வல்லானே செப்ப ஆல்நிழற் கீழிருந் தருளுஞ் செல்வ னேதிரு வாவடு துறையுள் அப்ப னேயெனை அஞ்சலென் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமரர்கள் ஏறே.

3.

கொதியி னால்வரு காளிதன் கோபங் குறைய ஆடிய கூத்துடை யானே மதியி லேன் உடம் பாலடு நோயால் மயங்கி னேன்மணி யேமண வாளா விதியினால்திமை யோர்தொழு தேத்தும் விகிர்த னேதிரு வாவடு துறையுள் அதியனே பெனை அஞ்சலென் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமரர்கள் ஏறே.

வந்த வாளரக் கன்வலி தொலைத்து வாழும் நாள்கொடுத் தாய்வழி முதலே வெந்த வெண்பொடி பூசவல் லானே வேடனாய்விச யற்கருள் புரிந்த இந்து சேகர னேடுமை யோர்சீர் ஈச னேதிரு வாவடு துறையுள் அந்த ணானை அஞ்சல்என் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமரர்கள் ஏறே.

5

குறைவி லாநிறை வேகுணக் குன்றே கூத்த னேகுழைக் காதுடை யானே உறவி லேன்உனை அன்றிமற் றடியேன் ஒருபி ழைபொறுத் தால்தெழி வுண்டே சீறைவண் டார்பொழில் சூழ்திரு வாரூர்ச் செம்பொ னேதிரு வாவடு துறையுள் அறவ னேயெனை அஞ்சல்என் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமரர்கள் ஏறே.

6

வெய்ய மாகரி ஈருரி யானே வோங்கை ஆடையி னாய்விதி முதலே மெய்ய னேஅடல் ஆழியன் றரிதான் வேண்ட நீகொடுத் தருள்புரி விகிர்தா செய்ய மேனிய னேதிகழ் ஒளியே செங்க ணாதிரு வாவடு துறையுள் ஐய னேபெனை அஞ்சல்என் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமரர்கள் ஏறே.

கோதி லாவமு தேஅருள் பெருகு கோல மேஇமை யோர்தொழு கோவே பாதி மாதொரு கூறுடை யானே பசுப தீபர மாபர மேட்டி தீதி லாமலை யேதிரு வருள்சேர் சேவ காதிரு வாவடு துறையுள் ஆதி யேலெயனை அஞ்சல்என் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமராகள் ஏறே.

8

வான நாடனே வழித்துணை மருந்தே மாசி லாமணி யேமறைப் பொருளே ஏன மாவெயி றாமையும் எலும்பும் ஈடு தாங்கிய மார்புடை யானே தேவெய் பால்தயிர் ஆட்டுகந் தானே தேவ னேதிரு வாவடு துறையுள் ஆனை யேபெயனை அஞ்சல்என் றருளாய் ஆர்எ னக்குற வமரர்கள் ஏறே.

9

வெண்ட லைப்பிறை கொன்றையும் அரவும் வேரி மத்தமும் விரவிமுன் முடித்த இண்டை மாமலர்ச் செஞ்சடை யானை ஈச னைத்திரு வாவடு துறையுள் அண்ட வாணனைச் சிங்கடி யப்பன் அணுக்க வன்றொண்டன் ஆர்வத்தால் உரைத்த தண்ட மிழ்மலர் பத்தும்வல் லார்கள் சாத லும்பிறப் பும்மறுப் பாரே.

406

திருச்சிற்றம்பலம்

உ சீவமயம்

திருப்புன்கூர் திரு*வடிகள்*

த**ிருச்சிற்றம்பலம்**

அந்த ணாளனுன் னடைக்கலம் புகுத அவனைக் காப்பது காரண மாக வந்த காலன்தன் ஆருயி ரதனை வவ்வினாய்க் குன்றன் வண்மைகண் டடியேன் எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியில் இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்குஞ் சிந்தை யால் வந்துன் திருவடி அடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. 1

வையக முற்றும் மாமழை மறந்து வயலில் நீரிலை மாநிலந் தருகோம் உய்யக் கொள்மற் றெங்களை யென்ன ஒளிகொள் வெண்முகி லாய்ப்பரந் தெங்கும் பெய்யும் மாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த்துப் பெயர்த்தும் பன்னிரு வேலிகொண்டருளுஞ் செய்கை கண்டுநின் திருவடி அடைந்தேன் செமும்பொழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. 2

ஏத நன்னிலம் ஈரறு வேலி ஏயர் கோனுற்ற இரும்பிணி தவிர்த்து கோத னங்களின் பால்கறந் தாட்டக் கோல வெண்மணற் சிவன்றன்மேற் சென்ற தாதை தாளற எறிந்தசண்டிக்குன் சடைமி சைமல ரருள்செயக் கண்டு பூத வாளிநின் பொன்னடி அடைந்தேன் பூம்பொழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. நற்ற மிழ்வல்ல ஞானசம் பந்தன் நாவீனுக் கரையன் நாளைப்போ வானும் கற்ற சூதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி கண்ணப் பன்கணம் புல்லன்என் றிவர்கள் குற்றஞ் செய்யீனுங் குணமெனக் கருதுங் கொள்கை கண்டுநின் குரைகழல் அடைந்தேன் பொற்றி ரள் மணிக் கமலங்கள் மலரும் பொய்கை சூழ்திருப்புன்கூ ருளானே.

கோல மால்வரை மத்தென நாட்டிக் கோளர வுசுற்றிக் கடைந்தெழுந்த ஆல நஞ்சுகண்டவர்மிக இரிய அமரர் கட்கருள் புரிவது கருதி நீல மார்கடல் விடந்தனை யுண்டு கண்டத் தேவைத்த பித்தநீ செய்த சீலங் கண்டுநின் திருவடி அடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப்புன் கூருளானே.

5

இயக்கர் கின்னரர் யமனொடு வருணர் இயங்கு தீவளி ஞாயிறு திங்கள் மயக்க மில்புலி வானர நாகம் வசுக்கள் வானவர் தானவ ரெல்லாம் அயர்ப்பொன் நின்றிநின் திருவடி யதனை அர்ச்சித் தார்பெறும் ஆரருள் கண்டு திகைப்பொன் நின்றிநின் திருவடி அடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே.

போர்த்த நீள்செவி யாளரந் தணர்க்குப் பொழில்கொள் ஆல்நிழற் கீழறம் புரீந்து பார்த்த னுக்கன்று பாசுப தங்கொடுத் தருளி னாய்பண்டு பகீரதன் வேண்ட ஆர்த்த வந்திழி யும்புனற் கங்கை நங்கை யாளை நின் சடைமிசைக் கரந்த தீர்த்த னேநின்றன் திருவடி அடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே.

முவெயில் செற்றஞான்றுய்ந்த முவரில் இருவர் நின்றிருக் கோயிலின் வாய்தல் காவ லாளரென் றேவிய பின்னை ஒருவன் நீகரி காடரங்காக மானை நோக்கியோர் மாநட மகிழ மணிமு ழாமுழக் கவருள்செய்த தேவ தேவநின் திருவடி அடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே.

அறிவி னான் அறுவகைச் சமயம் அவ்வ வர்க்கங்கே ஆரருள் புரிந்து எறியும் மாகட லிலங்கையர் கோனைத் துலங்க மால்வரைக் கீழடர்த் திட்டுக் குறிகொள் பாடலின் இன்னிசை கேட்டுக் கோல வாளொடு நாளது கொடுத்த செறிவு கண்டுநின் திருவடி அடைந்தேன் செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே.

n

கம்ப மால்களிற் றின்னூரி யானைக் காமற் காய்ந்ததோர் கண்ணுடை யானைச் செம்பொனேயொக்குந் திருவுரு வானைச் செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானை உம்பராளியை உமையவள் கோனை ஊரன் வன்றொண்டன் உள்ளத் தாலுகந்(து) அன்பினாற் சொன்ன அருந்தமி ழைந்தோ(டு) ஐந்தும் வல்லவர் அருவினை இலரே. 10

திருக்கடவூர் மயானம்

சிவலுருவம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்**பலம**

மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக் கத்தின் மலைபோல வருவார் விடைமேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப் படைசூழத் திருமால் பிரமன் இந்திரற்கும் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும் பெருமான் கடவூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. 1

விண்ணோர் தலைவர் வெண்புரிநூல் மார்பர் வேத கீதத்தர் கண்ணார் நுதலர் நகுதலையர் கால காலர் கடவூரர் எண்ணார் புரமுன் றெரிசெய்த இறைவ ருமையோர் ஒருபாகம் பெண்ஆண் ஆவர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. 2

காயும் புலியின் அதளுடையர் கண்டர் எண்டோட் கடவூரர் தாயும் தந்தை பல்லுயிர்க்கும் தாமே ஆய தலைவனார் பாயும் வீடையொன் றதுவேறிப் பலிதேர்ந் துண்ணும் பரமேட்டி பேய்கள் வாழும் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. நறைசோ் மலரைங் கணையானை நயனத் தீயாற் பொடிசெய்த இறையா ராவர் எல்லார்க்கும் இல்லை என்னா தருள்செய்வார் பறையார் முழவம் பாட்டோடு பயிலுந் தொண்டர் பயில்கடவூர்ப் பிறையார் சடையார் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. 4

கொத்தார் கொன்றை மதிசூடிக் கோள்நா கங்கள் பூணாக மத்த யானை உரிபோர்த்து மருப்பும் ஆமைத் தாலியார் பத்தி செய்து பாரிடங்கள் பாடி ஆடப் பலிகொள்ளும் பித்தர் கடவூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. 5

துணிவார் கீளுங் கோவணமுந் துதைந்து சுடலைப் பொடிஅணிந்து

பணிமேல் இட்ட பாசுபதா பஞ்ச வடிமார் பினர்கடவூர்த் திணிவார் குழையார் புரமுன்றுந் தீவாய்ப் படுத்த சேவகனார் பிணிவார் சடையார் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. 6

காரார் கடலின் நஞ்சுண்ட கண்டர் கடவூர் உறைவாணர் தேரா ரரக்கன் போய்வீழ்ந்து சிதைய விரலா லூன்றினார் ஊர்தான் ஆவ துலகேழும் உடையார்க் கொற்றி யூராஞர் பேரா யிரவர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே.

வாடா முலையாள் தன்னோடும் மகிழ்ந்து கானில் வேடுவனாய்க்

கோடார் கேழற் பின்சென்று குறுகி விசயன் தவமழித்து நாடா வண்ணஞ் செருச்செய்து ஆவ நாழி

நிலையருள்செய்

பீடார் சடையார் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. 8

வேழம் உரிப்பர் மழுவாளர் வேள்வி அழிப்பர் சிரமறுப்பர் ஆழி அளிப்பர் அரிதனக்கன்(று) ஆனஞ் சுகப்பர் அறமுரைப்பர் ஏழைத் தலைவர் கடவூரில் இறைவர் சிறுமான் மறிக்கையர் பேழைச் சடையர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. 9 மாடம் மல்கு கடவூரில் மறையோர் ஏத்தும் மயானத்துப் பீடை தீர அடியாருக் கருளும் பெருமா னடிகள்சீர் நாடி நாவ லாரூரன் நம்பி சொன்ன நற்றமிழ்கள் பாடும் அடியார் கேட்பார்மேற் பாவம் ஆன பறையுமே.

27

10

426

*தி*ருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டத்தொகை சடிமை

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன் இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன் இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன் வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன் விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன் அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன் ஆருரன் ஆருரில் அம்மானுக் காளே.

இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தற் கடியேன் ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன் கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன் கடவூரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன் மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன் எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கும் அடியேன் அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயற் கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

- 2

மும்மையால் உலகாண்ட முர்த்திக்கும் அடியேன் முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன் செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கும் அடியேன் திருக்குறிப்புத் தொடர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினால் எறிந்த அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன் ஆருரன் ஆருரில் அம்மானுக் காளே.

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன் பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன் பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கும் அடியேன் ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன் ஒலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன் அருநம்பி நமிநந்தி அடியார்க்கும் அடியேன் ஆருரன் ஆருரில் அம்மானுக் காளே.

வம்பறா வரிவண்டு மணம்நாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற் பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நம்பிரான் திருமுலன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நாட்டமிகு தண்டிக்கும் முர்க்கற்கும் அடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்
ஆருரன் ஆஞ்ரில் அம்மானுக் காளே.

5

வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமைபங்கன் கழலே மறவாது கல்எறிந்த சாக்கியற்கும் அடியேன் சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன் செங்காட்டங் குடிமேய சிறுக்கொண்டற் கடியேன்

7

8

கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவார்க்கும் அடியேன் கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன் ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோன் அடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்க்கும் அடியேன் பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன் மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையற் கடியேன் விரிதிரைசூழ் கடல்நாகை அதிபத்தற் கடியேன் கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன் கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன் ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக் கொண்டிருந்த கணம்புல்ல நம்பிக்கும் காரிக்கு ம் அடியேன் நிறைக்கொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி வென்ற நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன் துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருளகற்றுஞ் சோதித் தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும் அடியேன் அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவாற் கடியேன் ஆருரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

கடல்சூழ்ந்த உலகெல்லாம் காக்கின்ற பெருமான் காடவர்கோன் கழற்சீங்கன் அடியார்க்கும் அடியேன் மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்குந் தஞ்சை மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும் அடியேன் புடைசூழ்ந்த புலியதள்மேல் அரவாட ஆடி பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன் அடல்சூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன் பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன் சீத்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன் திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன் முப்போதுந்² திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன் முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன் அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன் ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

10

11

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல் வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன் தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன் திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன் என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன் இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன் அன்னவனாம் ஆருரன் அடிமைகேட் டுவப்பார் ஆருரில் அம்மானுக் கன்யூரா வாரே.

திருக்கேதீச்சாம்

பண் - நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்**பலம்**

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய் மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன் பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல் செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே

சுடுவார்பொடி நீறும்நல்ல துண்டப்பிறை கீனம் கடமார்களி யானைஉரி அணிந்தகறைக் கண்டன் படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல் 2 திடமாஉறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. அங்கம்மொமி அன்னாரவர் அமார்கொமு கேக்க வங்கம்மலி கின்றகடல் மாகோட்டநன் னகரில் பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேல் செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 3 கரியகறைக் கண்டனல்ல கண்மேல்லரு கண்ணான் வரியசிறை வண்டியாழ்செயும் மாகோட்டுநன் னகருள் பரியதிரை எறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல் தெரியும்மறை வல்லான் கிருக் கேகீச்சரக் கானே 4 அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேல்லமித் தருளி வங்கம்மலி கின்றகடல் மாகோட்டநன் னகரில் பங்களுசெய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல் தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே. 5 வெய்யவினை யாயஅடி யார்மேல்வும்க் கருளி வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில் பையோத் கை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல் செய்யசடை முடியான்திரு கேதீச்சரத் தானே. 6 ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேல்மெக் கருளி வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் னகரில் பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல் ஏனத்தெயி றணிந்தான்திருக் கேகீச்சாக் கானே. 7 அட்டன்னழ காகவரை தன்மேல்அர வார்த்து மட்டுண்டுவண் டாடும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில் பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல் சீட்டன்நமை ஆள்வான் திருக்கேதீச்சரத் தானே.

8

முவரென இருவரென முக்கண்ணுடை முர்த்தி மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில் பாவம்வினை அறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல் தேவன்எனை ஆள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

9

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகரில் சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை மறையார்புகழ் ஊரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வீனையே. தருச்சிற்றம்பலம்

10 437

திருப்பாண்டிக்கொகுமுடி

பண் - பலம்பஞ்சிரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப் பெற்றெனக் கின்றி நின்திருப் பாதமே மனம் பாவித்தேன் பெற்றுலும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன் கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை ஊரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி நற்ற வாஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே

இட்டனும்மடி ஏத்து வார்இகழ்ந் திட்ட நாள்மறந் திட்டநாள் கெட்ட நாள்இவை என்ற லாற்கரு தேன்கி ளர்புனற் காவிரி வட்டவாசிகை கொண்ட டிதொழு தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி நட்ட வாஉனை நான்ம றக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.

2

ஓவு நாள்உணர் வழியும் நாள்உயிர் போகும் நாள்உயர் பாடைமேல் காவும் நாள்இவை என்ற லாற்கரு தேன்கி ளர்புனற் காவிரிப் பாவு தண்புனல் வந்தி ழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி நாவ லாஉனை நான்ம றக்கினும் சொல்லும் நாநமச்சீ வாயவே.

3

எல்லையில்புகழ் எம்பிரானெந்தை தம்பிரானென்பொன் மாமணி கல்லைஉந்தி வளம்பொழிந்திழி காவிரியதன் வாய்க்கரை நல்லவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி வல்லவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே

அஞ்சீனார்க்கரண் அகியென்றம யேனும்நான்மிக அக்சீனேன் அஞ்சலென்றடிக் கொண்டனேற்கருள் நல்கினாய்க்கழி கின்றதென் பக்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்கடைந் காடுபாண்டிக் கொடுமுடி நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே 5 எடுவான்இளந் திங்கள்சூடினை யென்பின்கொல்புலித் தோலின்மேல் ஆடுபாம்பத ரைக்கசைத்த அமகனேயந்தண் காவிரிப் பாடுகண்பனல் வந்திழிபரக் சோகிபாண்டிக் கொடுமுடிச் சேடனேயனை நான்மறக்கினுக் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே 6 விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமேநினைந் தேன்வினைகளும் விண்டன நெருங்கிவண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற நின்றகாவிரிக் கோட்டிடைக் குரும்பை மென்முலைக் கோதைமார் குடைந் தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி விரும்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே செம்பொன்நேர்சடை யாய்திரபுரந்

அமர்ந்துகாவிரிக் கோட்டிடைக்

கீயெமச்சிலை கோலினாய்

வம்பலாங்கும் லாளைப்பாகம்

கொம்பின்மேற்குயில் கூவமாமயி	
லாடு பாண்டிக் கொடுமுடி	
நம்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்	
சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே	8
சாரணன்றந்தை எம்பிரானெந்தை	
தம்பிரானென்பொன் மாமணியென்று	
பேரெணாயிர கோடிதேவர்	
பிதற்றிநின்று பிரிகிலார்	
நாரணன்பிர மன்தொழுங்கறை	
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடிக்	
காரணாவுனை நான்மறக்கினுஞ்	
சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே	9
கோணிய்பிறை சூடியைக் கறை	
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி	
பேணியபெரு மானைப்பிஞ்ஞகப்	
பித்தனைப்பிறப் பில்லியைப்	
பாணுலாவரி வண்டறைகொன்றைத்	
தாரனைப்படப் பாம்பரை	
நாணனைத்தொண்ட னூரன்சொல்லிவை	
சொல்லுவார்க்கில்லைத் துன்பமே	10
திருச்சிற்றம்பலம்	457

த_ ஆவைம்

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

பண் - தெந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானே அருளாளா எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறையுள்

அத்தாஉனக் காளாயினி அல்லேன்எனல் ஆமே.

நாயேன்பல நாளும்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப் பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன் வேயார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்

நல்லூர் அருட்டுறையுள்

ஆயாஉனக் காளாயினி அல்லேன்எனல் ஆமே.

2

3

1

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப் பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லார் அருட்டுரையுள்

நல்லூர் அருட்டுறையுள

அன்னேஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்எனல் ஆமே.

முடியேன்இனிப் பிறவேன்பெறின் முவேன்பெற்றம் ஊர்தீ கொடியேன்பல பொய்யேஉரைப் பேனைக்குறிக் கொள்நீ செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூர் அருட்டுறையுள்

அடிகேளுனக் காளாயினி அல்லேன்எனல் ஆமே.

பாதம்பணி வார்கள் பெறும் பண்டம்மது பணியாய் ஆதன்பொருள் ஆனேன்அறி வில்லேன் அருளாளா தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறையுள்

அதீஉனக் காளாய்டுன் அல்லேன்எனல் ஆமே. 5

தண்ணார்பதி சூடிதழல் போலும்திரு மேனீ எண்ணார்புரம் மூன்றுமு்எரி உண்ணநகை செய்தாய் மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறையுள்

அண்ணாஉனக் காளாயினி அல்லேன்எனல் ஆமே. 6

ஊனாய் உயிர் ஆனாய்உடல் ஆனாய்உல கானாய் வானாய்நிலன் ஆனாய்கடல் ஆனாய்மலை ஆனாய் தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லார் அருட்டுரையுள்

ஆனாய் உனக் காளாய்தினி அல்லேன்எனல் ஆமே. 7

்ஏற்றார்புரம் (முன்றும்எரி உண்ணச்சிலை தொட்டாய் தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வானீர் ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறையுள்

ஆற்றாயுனக் காளாயினி அல்லேன்எனல் ஆமே. 8

மழுவாள்வலன் ஏந்தீமறை ஓதீமங்கை பங்கா தொழுவார்அவர் துயர்ஆயின தீர்த்தல்உன தொழிலே செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறையுள் அழகாஉனக் காளாயினி அல்லேன்எனல் ஆமே. காரூர்புனல் எய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால் பாரூர்புகழ் எய்தித்திகழ் பன்மாமணி உந்திச் சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறையுள் ஆரூரன்எம் பெருமாற்காள் அல்லேன்எனல் ஆமே. 10

467

திருக்கழுக்குன்றம்

பண் - நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொன்று செய்த கொடுமை யாற்பல சொல்லவே நின்ற பாவம வீனைகள் தாம்பல நீங்கவே சென்று சென்று தொழுமின் தேவர் பிரானிடம் கன்றி னோடு பிடிசூழ் தண்கமுக் குன்றமே.

1

இறங்கிச் சென்று தொழுமின் இன்னிசை பாடியே பிறங்கு கொன்றைச் சடையன் எங்கள் பிரானிடம் நிறங்கள் செய்த மணிகள் நித்திலங் கொண்டிழி கறங்கு வெள்ளை அருவித் தண்கழுக் குன்றமே.

2

நீள நின்று தொழுமின் நித்தலும் நீதியால் ஆளும் நம்ம வினைகள் அல்கி அழிந்திடத் தோளும் எட்டும் உடைய மாமணிச் சோதியான் காள கண்டன் உறையுந் தண்கழுக் குன்றமே.

3

வெளிறு தீரத் தொழுமின் வெண்பொடி ஆடியை முளிறி லங்குமழு வாளன் முந்தி உறைவீடம் பிளிறு தீரப் பெருங்கைப் பெய்ம்மதம் முன்றுடைக் களிறி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே.

புலைகள் தீரத் தொழுமின் புன்சடைப் புண்ணியன்	
இலைகொள் சூலப் படையன் எந்தை பிரானிடம்	
முலைகள் உண்டு தழுவிக் குட்டி யொடுமுசுக்	
கலைகள் பாயும் புறவில் தண்கழுக் குன்றமே.	5
6 8 4 5	
மடமுடைய அடியார் தம்மனத் தேஉற	
விடமுடைய மிடறன் விண்ணவர் மேலவன்	
படமுடைய அரவன் றான்பயி லும்மிடம்	
கடமுடைய புறவில் தண்கழுக் குன்றமே.	6
ஊனம் இல்லா அடியார் தன்மனத் தேஉற	
ஞான (மூர்த்தி நட்ட மாடிநவி லும்மிடம்	
தேனும் வண்டும் மதுவுண் டின்லிறை பாடியே	
கான மஞ்ஞை உறையுந் தண்கழுக் குன்றமே.	7
அந்தம் இல்லா அடியார் தம்மனத் தேஉற	
வந்து நாளும் வணங்கி மாலொடு நான்முகன்	
சிந்தை செய்த` ழலாகள் நித்தலுஞ் சேரவே	
கந்தம் நாறும் புறவில் தண்கழுக் குன்றமே.	8
பிழைகள் தீரத் தொழுமின் பின்சடைப் பிஞ்ஞகன்	
குழைகொள் காதன் குழகன் றான்உறை யும்மிடம்	
மழைகள் சாலக் கலித்து நீடுயர் வேயவை	
குழை கொள் முத்தஞ் சொரியுந் தண்கழுக் குன்றமே.	9
ு ஆ பல்காக இத்ததை பலாம் இன்றும்.	0
பல்லில் வெள்ளைத் தலையன் தான்பயி லும்மிடம்	
கல்லில் வெள்ளை அருவித் தண்கழுக் குன்றினை	
மல்லின் மல்கு திரள்தோள் ஊரன் வனப்பினால்	
சொல்லல் சொல்லித் தொழுவா ரைத்தொழு மின்களே.	10
<i>தி</i> ருச்சிற்றம்பலம்	477

உ சிவமாம்

ஊர்த்தொகை

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்**பலம்**

காட்டூர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே கானப் பேரூராய் கோட்டூர்க் கொழுந்தே அழுந்தூ ரரசே கொழுநற் கொல்லேறே பாட்டூர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் டூரானே மாட்டூர் அறவா மறவா துன்னைப் பாடப் பணியாயே. 1

கொங்கிற் குறும்பிற் குரக்குத் தளியாய் குழகா குற்றாலா மங்குற் றிரிவாய் வானோர் தலைவா வாய்டூர் மணவாளா சங்கக் குழையார் செவியா அழகா அவியா அனல்ஏந்திக் கங்குற் புறங்காட் டாடீ அடியார் கவலை களையாயே.

நிறைக்காட் டானே நெஞ்சத்தானே நின்றி யூரானே மிறைக்காட் டானே புனல்சேர் சடையா யனல்சேர் கையானே மறைக்காட் டானே திருமாந் துறையாய் மாகோ ணத்தானே இறைக்காட் டானே எங்கட்குன்னை எம்மான் தம்மானே. 3

ஆஞர் அத்தா ஐயாற் றமுதே அளப்பூர் அம்மானே காஞர் பொழில்கள் புடைசூழ் புறவிற் கருகா வூரானே பேரூர் உறைவாய் பட்டிப் பெருமான் பிறவா நெறியானே பாஞர் பலரும் பரவப் படுவாய் பாசூர் அம்மானே.

மருகல் உறைவாய் மாகா ளத்தாய் மதியஞ் சடையானே அருகற் பிணிநின் னடியார் மேல அகல அருளாயே கருகற் குரலாய் வெண்ணிக் கரும்பே கானூர்க் கட்டியே பருகப் பணியா யடியார்க் குன்னைப் பவளப் படியானே. 5 தாங்கூர் பிணீநின் னடியார் மேல அகல அருளாயே வேங்கூ ருறைவாய் விளமர் நகராய் விடையார் கொடியானே நாங்கூர் உறைவாய் தேங்கூர் நகராய் நல்லூர் நம்பானே பாங்கூர் பலதேர் பரனே பரமா பழனப் பதியானே.

தேனைக் காவல் கொண்டு வீண்ட கொன்றைச் செழுந்தாராய் வானைக் காவல் கொண்டு நின்றார் அறியா நெறியானே ஆனைக் காவில் அரனே பரனே அண்ணா மலையானே ஊனைக் காவல் கைவிட் டுன்னை உகப்பார் உணர்வாரே. 7

துருத்திச் சுடரே நெய்த்தா னத்தாய் சொல்லாய் கல்லாலா பருத்தி நியமத் துறைவாய் வெயிலாய்ப் பலவாய்க் காற்றானாய் திருத்தித் திருத்தி வந்தென் சிந்தை இடங்கொள் கயிலாயா அருத்தித் துன்னை அடைந்தார் வினைக ளகல அருளாயே 8

புலியூர்ச் சிற்றம் பலத்தாய் புகலூர்ப் போதா முதூரா பொலிசேர் புரமுன் றெரியச் செற்ற புரிபுன் சடையானே வலிசேர் அரக்கன் தடக்கை ஐஞ்ஞான் கடர்த்த மதிசூடி கலிசேர் புறவிற் கடவூர் ஆளீ காண அருளாயே.

கைம்மா உரிவை அம்மான் காக்கும் பலவூர் கருத்துன்னி மைம்மாந் தடங்கண் மதுர மன்ன மொழியாள் மடச்சிங்கடி தம்மான் ஊரன் சடையன் சிறுவன் அடியன் தமிழ்மாலை செம்மாந் திருந்து திருவாய் திறப்பார் சிவலோ கத்தாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம் 487

9 diamental di

மாணிக்கவாசக சுவாநிகளால் அருளப்பட்ட கிருவாசகம் 8ம் கிருமுளை

சீவபாரணம்

(கிருப் பொருக்கு கையில் அருகியகுட

கிருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅம்க! நாகன் காள் வாம்க! இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாம்க கோகமி யாண்ட குருமணி தன் தாள்வாம்க! இகமமாகி நின்றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க! ஏகன் அனேகன் கிறைவன் அடிவாம்க 05

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கமல்கள் வெல்க! புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் புங்கழல்கள் வெல்க! கரங்குவிவார் உள்மகிழங் கோன்கழல்கள் வெல்க! சிரங்குவிவார் ஒங்குவிக்குந் சீரோன் கமல் வெல்க! 10

ஈசனடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி! தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி! நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி! மாயப்பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி! சீரார் பெருந்துறை நம் தேவனடி போற்றி!

ஆராத தன்பம் அருளு மலை போற்றி சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சீந்தை மகிழச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வீனைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான் 20
கண் நுதலான்தன் கருணைக் கண் காட்ட வந்தெய்தி எண்ணுதற்கெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
விண் நிறைந்து மண் நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன் 25
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள் 30
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திழைத்தேன் எம்பெருமான் மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன் உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே 35
வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா பொய்யாயின எல்லாம் போயகல வந்தருளி மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச் சுடரே எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும் ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய் போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில் நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே மாற்றம் மனங் கழிய நின்ற மறையோனே

45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய் கலந்தாற் போலச் சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான் நிறங்கள் ஓர் ஐந்து உடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50

மறைந்திட முடிய மாய இருளை அறம் பாவம் என்னும் அருங் கயிற்றால் கட்டிப் புறந்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்குமுடி மலம் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக் கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும் நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

70

அன்பருக்கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம் சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்

75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்த றிவாம் தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள் ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப ஆற்றே னெம் ஐயா அரனே ஓ என்றென்று

85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார் மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே கள்ளப் புலக் குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச் சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப் பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

95

488

திருச்சிற்றம்**பலம்**

திருவெம்பாவை

(திருவண்ணாமலையில் அருளியது)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண் மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான் மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய் வீதிவாய்க் கேட்டவுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்கன் ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம் பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர் சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக் கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும் தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள் ஈசனார்க் கன்பர்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென் அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித் தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய் பத்துடையீர் ஈசன்பழஅடி யீர் பாங்குடையீர் புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ சீத்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ வண்ணக் கிளிமாழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும் கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக் கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம் உள்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்(து) எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம் போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும் பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய் ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான் கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும் சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன் (று) ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண் ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய் மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான் தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும் வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய் ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும் ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற்கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் நெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ நெம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும் ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும் கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய் ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே பீன்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம் உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்

9

அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து சொன்ன பரீசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம் இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல் என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர் போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன் வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும் ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன் கோதில் குலத்தரன்தன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகாள் ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக் கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற் செய்யாவெண் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல் மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா ஐயாநீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின் உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம் எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும் கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும் காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள் ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப் பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம் ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12 பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைப்போதால் அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால் தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால் எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம் சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக் கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப் பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூ ண் கலனாடக கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச் சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச் சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப் பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன் பாகக் கிறம்பாடி அடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான் சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப் பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்

பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும் ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள் வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந் துடையாள் என்னத் திகழ்ந்தெய்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின் மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற் பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம் என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள் தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால் எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக் கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச் செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப் பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும் விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றூற்போல் கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத் தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப் பெண்ணாகி ஆனாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர் விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக் கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப் பெண்ணேடுப் பூய்குஸ்டாய்த் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18 உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்என்று அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால் எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள் எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க இங்கிப் பரீசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல் எங்கெழிலென் ஞாயி ஹெக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர் போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள் போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம் போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள் போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள் போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம் போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள் போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்**பல**ம

<u>உ</u> சிவமயம்

திருப் பொற்சுண்ணம்

திருத்தில்லையில் அருளியது

திரு*ச்சி*ற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடம் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமி யும்பார் மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டி சைமின்
சித்தியுங் கௌரி யும்பார்ப் பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தனை யாறனம் மானைப் பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

1

பூவியல் வார்சடை எம்பி ராற்குப் பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும் மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர் வம்மின்கள் வந்துடன் பாடு மின்கள் கூவுமின் தொண்டர் புறம்நி லாமே குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங் கூத்தன் தேவியுந் தானும்வந் தெம்மை யாளச் செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 2

சுந்தர நீறணிந் கும்பெழுகித் தூயபொன் சீந்தி நிதிப ரப்பி இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும் எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின் அந்தரர் கோன்அயன் றன்பெருமான் ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற் கேய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 3 காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங் காம்பணி மின்கள் கறையுரலை நேச முடைய அடியவர்கள் நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித் தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சித் திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப் பாச வினையைப் பறித்து நின்று பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும் அன்றிமற் றிந்தர னோடமரர் நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம் நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம் செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்க ணப்பற் காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 5

உலக்கை பலவோச்சு வார்பெரியர் உலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார் காண உலகங்கள் போதா தென்றே நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத் தந்த மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 6

குடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத் தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப் பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக் காடக மாமலை அன்ன கோவுக் காடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 7

வாட்டடங் கண்மட மங்கை நல்லீர் வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத் தோட்டிரு முண்டந் துதைந்தி லங்கச் சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 8

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்து றையான்
செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச் சீத்தஞ் சீவனொடும் ஆட ஆடச் செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப் பீத்தெம் பீரானொடும் ஆட ஆடப் பீறவீ பீறரொடும் ஆட ஆட அத்தன் கருணையொ டாட ஆட ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 10 மாடு நகைவாள் நிலாவெ றிப்ப வாய்திறந் தம்பவ ளந்து டிப்பப் பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும் பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித் தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச் சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானுக் காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 11

மையமர் கண்டனை வான நாடர் மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் றன்னை ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை அகப்படுத் தாட்கொண் டருமை காட்டும் பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப் போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொ டித்தோள் பையர வல்குல மடந்தை நல்லீர் பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்க ருங்கண் வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர் என்னுடை யாரமு தெங்க எப்பன் எம்பெரு மானிம வான்ம கட்குத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்ற கப்பன் தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப் பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர் பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொ லிப்பத் தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச் செங்கனி வாய்இத ழுந்து டிப்பச் சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிக் கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும் கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப் பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே

14

15

17

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத் தேனைப் பழச்சுவை ஆயி னானைச் சீத்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட கூத்தனை நாத்தழும் பேற வாழ்த்திப் பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர் பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடிக்கும் நாமே.

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி வீண்மேல் தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச் செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச் சேவகம் ஏந்தியவெல் கொடியான் சிவபெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச் சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச் செம்பொன் செய்சுண்ணம் இடிக்கும் நாமே. 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச் சிவபுரம் பாடித் திருச்ச டைமேல் வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும் ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி உம்பரும் இம்பரும் உய்ய வன்று போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப் பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி அருக்கண் எயிறு பறித்தல் பாடிக் கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக் காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச் சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லை பாடிச் சிற்றம் பலத்தொங்கள் செல்வம் பாடிச் கட்டிய மாசுணக் கச்சை பாடிக் கங்கணம் பாடிச் கவித்த கைம்மேல் இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயி னார்க்கு மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயி னார்க்குச் சோதியு மாயிருள் ஆயி னார்க்குத் துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயி னார்க்குப் பாதியு மாய்முற்றும் ஆயி னார்க்குப் பந்தமு மாய்விடும் ஆயி னாருக் காதியும் அந்தமும் ஆயி னாருக் காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே. 20

உ சிவமயர்

திருக்கோத்தும்பி

திருத்தில்லையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும் மாவேறு சோதியும் வானவரும் தாமறியாச் சேவேறு சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

1

நானார்என் உள்ளமார் ஞானங்க ளாரென்னை யாரறிவார் வானோர் பிரானென்னை ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி ஊனா ருடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன் தேனார் கமலமே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 2

தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே நினைத்தொறுங் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும் அனைத்தெலும் புள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியுங் குனிப்புடை யானுக்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ.

கண்ணப்ப னொப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின் என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையுமாட் கொண்டருளி வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச் சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

5

அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவ ரென்றிங்ஙன் பொய்த்தேவு பேசீப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே பத்தேது மில்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

வைத்த நிதிபெண்டீர் மக்கள்குலம் கல்வியென்னும்	
பித்த உலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னும்	
சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த	
வித்தகத் தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	6
சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்	
கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை	
ஒட்டாத பாவீத் தொழும்பரைநாம் உருவறியோம்	
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	7
ஒன்றாய் முளைத்தெழுந் தெத்தனையோ கவடுவீட்டு	
நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சீவிகை ஏற்றுவித்த	
என்றாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்கும் தம்பெருமான்	•
குன்றாத செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	8
கரணங்கள் எல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்	
சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தான்எனக்கு	
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த	
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	9
பர்கள் மட்டியாக விருந்திய வேர்த்தும் ப	•
நோயுற்று முத்துநான் நுந்துகன்றாய் இங்கிருந்து	
நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாம்	
தாயுற்று வந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்	
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	10
வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே	
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட	
அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்	
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.	11

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்	
பேயேன துள்ளப் பீழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்	
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளுந்	
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	12
நான்தனக் கன்பின்மை நானும்தா னும்அறிவோம்	
தானென்னை ஆட்கொண்ட தெல்லாருந் தாமறிவார்	
ஆன கருணையும் அங்குற்றே தானவனே	1.000
கோனென்னைக் கூடக் குளிந்தூதாய் கோத்தும்பீ.	13
கருவாய் உலகினுக் கப்புறமாய் இப்புறத்தே மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி	
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட	
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	14
நானும்என் சீந்தையும் நாயகனுக் கெவ்விடத்தோம் தானுந்தன் தையலும் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல் வானுந் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான் தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	15
உள்ளப்படாத திருவுருவை உள்ளுதலும் கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை	
வெள்ளப் பிரான்எம் பிரான்என்னை வேறேஆட்	
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	16
பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாள்தோறும் மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட ஐயாஎன் ஆருயிரே அம்பலவா என்றவன்றன்	
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.	17

தோலும் துகிலுங் குழையும் சுருள்தோடும் பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும் சூலமும் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக் கோலமே நோக்கிக் குளிந்தாதாய் கோத்தும்பீ.

18

கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே உள்ளத் துறுதுயர் ஒன்றொழியா வண்ணமெல்லாம் தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

19

பூமேல் அயனோடு மாலும் புகலரிதென் றேமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க நாய்மேல் தவிசீட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த தீமேனி யானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

548

திருப்பள்ளியழுச்சி நிருப்பியருந்துறையில் அருகியது

த**ிருச்சிற்றம்பலம்**

போற்றிஎன் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை உடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே. 1

2

3

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய் அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின் கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக் கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம் திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன இவையோர் திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே அலைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்: ஓவின தாரகை யொளீஒளி உதயத்து ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்குத் தேவநற் செறிகழற் நாளிணை காட்டாய்! திருப்பெருந்துறையுறை சிவபெரு மானே யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கௌியாய் எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால் இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால் துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால் தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால் சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால் திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே. என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும் எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே. பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால் போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர் கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால் கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச் சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா சீந்தனைக்கும் அரியாய்எங்கள் முன்வந் தேதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும் எம்பெரு மான்பள்ளி எமுந்கருளாயே.

5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார் பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும் மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின் வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ் திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும் எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற் கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார் இதுஅவன் திருவுரு இவன்அவன் எனவே எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும் மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம் எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய் மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார் பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் அடியார் பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித் திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய் ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தருளாயே.

8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள் மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம் கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார் எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய் எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம் போக்குகின் றோம் அவமேஇந்தப் பூமி சீவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித் திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம் அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப் படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும் அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய் ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தருளாயே.

10

உ சிவமயம்

அடைக்கலப் பத்து

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுக்கமலத் திரளன நின் சேவடி சேர்ந் தமைந்த பழுத்த மனத் அடியார் உடன் போயினர் யான் பாவியேன் புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா அழுக்கு மனத்தடியேன் உடையாய் உன் அடைக்கலமே.

1

வெறுப்பனவே செய்யும் என்சிறுமையை நின் பெருமையினாற் பொறுப்பவனே அராப் பூண்பவனே பொங்கு கங்கை சடைச் செறுப்பவனே நின் திருவருளால் என் பிறவியை வேர் அறுப்பவனே உடையாய் அடியேன்

உன் அடைக்கலமே.

2

பெரும் பெருமான் என் பிறவீயை வேரறுத்துப் பெரும் பிச்சுத் தரும் பெருமான் சதுரப் பெருமான் என் மனத்தின் உள்ளே வரும் பெருமான் மலரோன் நெடுமால் அறியாமல் நின்ற அரும் பெருமான் உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

பொழிகின்ற துன்பப் புயல் வெள்ளத்தில் நின் கழற் புணைகொண்டு இழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர் வான் யான் இடர்க் கடல்வாய்ச் சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச் சுறவெறிய அழிகின்றனன் உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

A

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் திறம் மறந்திங்கு இருள்புரி யாக்கையிலே கிடந்து எய்த்தனன் மைத்தடங்கண் வெருள்புரி மானன்ன நோக்கிதன் பங்க விண்ணோர் பெருமான் அருள்புரியாய் உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

5

மாழை மைப்பாவிய கண்ணியர் வன் மத்திட உடைந்து தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன் தட மலர்த்தாள் வாழி எப்போது வந்தெந்நாள் வணங்குவன் வல்வினையேன் ஆழியப்பா உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

மின்கணினார் நுடங்கும் இடையார்	
வെகுளி வலையில் அகப்பட்டுப்	
புன்கண னாய்ப் புரள்வேனைப்	
புரளாமற் புகுந்தருளி	
என்கணிலே அமுதூறித்	
தித்தித்தென் பிழைக்கிரங்கும்	
அங்கணனே உடையாய் அடியேன்	
உன் அடைக்கலமே.	7
மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங்கா	
நின் மலரடிக்கே	
கூவிடுவாய் கும்பிக்கே இடுவாய்	
நின் குறப்பறியேன்	
பாவிடை ஆடு குழல்போற்	
கரந்து பரந்து உள்ளம்	
அ கெடுவேன் உடையாய் அடியேன்	
உன் அடைக்கலமே.	8
பிறிவறியா அன்பர் நின் அருட்	
பெய்கழல் தாள் இணைக்கீழ்	
மறிவறியாச் செல்வம் வந்து பெற்றார்	
உன்னை வந்தப்பதோர்	
நெறியறியேன் நின்னையே அறியேன்	
நின்னை அறியும்	
அறிவறியேன் உடையாய் அடியேன்	

9

உன் அடைக்கலமே.

வமங்குகின்றாய்க்குன் அருளார் அமுதத்தை வாரீக் கொண்டு விமங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையேன் என் விகி இன்மையால் தழங்கருந்தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந்துய்யக் கொள்ளாய் அழங்குகின்றேன் உடையாய் அடியேன் உன் அடைக்கலமே.

10

க**ிருச்சிற்ற**ம்பலம்

568

அச்சோப் பதிகம்

திருத்தில்லையில் அருளியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மீர்க்கரொடு முயல்வேனைப் பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம் சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட அத்தன் எனக்கருளியவாறார் பெறுவார் அச்சோவே.

1

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச் சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம் குறிஒன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தை எனக் கறியும்வண்ணம் அருளியவாறார் பெறுவார் அச்சோவே.

2

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே மையல் உறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித் தையல் இடங் கொண்டபிரான் தன்கமலே சேரும்வண்ணம் ஐயன்எனக் கருளியவாறார் பெறுவார் அச்சோவே. 3

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை எண்ணம்இலா அன்பருளி எனைஅண்டிட்டெ ுன்னையும்கன் சுண்ணவெண் நீறணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம் **ിഞ്**ഞ്ഞ് ഒത്ക്ക്രൂബ്യമാന്ന് പ്രെത്രണ് ലർക്കാര്യം

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு	
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன் உன் அருள்பெற்றேன்	
உய்ஞ்சேன் நான் உடையானே அடியேனை வருகவென்	
றஞ்சேல் என்றருளியவாறார் பெறுவார் அச்சோவே	5
வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று வினைபெருக்கி	ь
கொந்துகுழற் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனை	எப்
பத்தமறுத்தெனையாண்டு பரிசற என் துரிசுமறுத்	
தந்தமெனக்கருளியவாறார் பெறுவார் அச்சோவே	6
தையலார் மையலிலே தாழ்ந்து விழக் கடவேனைப்	
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனும் தாழுருவி	
உய்யும்நெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத்து ட்பொருளை	
ஐயன்எனக் கருளியவாறார் பெறுவார் அச்சோவே.	7
சாதல் பிறப்பென்னும் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்	
காதலின் மிக்கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை	
மாதொரு கூறுடையபிரான் தன்கழலே சேரும் வண்ண	i o
ക്യൂക്കിയങ്ങ് പ്രസ്ഥാന്ന് പെസ്സാവന് ക്ക്ക് വേദ്യാവന്	8
செம்மைநலம் அறியாத சீதடரொடும் திரிவேனை	
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன் தான்	e
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த	
அம்மையெனக்க ருளியவாறார் பெறுவார் அச்சோவே.	9

திருச்சிற்றம்பலம்

உ சிவமாம்

9ம் திருமுறை திருவிசைப்பா

திருமானிகைத்தேவர் அருளியது

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே உணர்வுசூள் கடந்ததோர் உணர்வே! தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே! சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே! அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே! அம்பலம் ஆடரங் காக வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத் கொண்டனேன் விளம்பமா விளம்பே!

1

டுடர்கெடுத் தென்னை யாண்டுகொண் டென்னு எருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த கடர்மணி விளக்கி னுள்ளொளி விளங்குந் தூயுநற் சோதியுட் சோதீ அடல்விடைப் பாகா வம்பலக் கூத்தா அயனொடு மாலறி யாமைப் படரொளி பரப்பிப் பரந்து நின் றாயைத் தொண்டனேன் பணியுமா பணியே

2

தனதனற் றோழா சங்கரா சூல பாணியே தாணுவே சிவனே கனகநற் றூணே கற்பகக் கொழுந்தே கண்கள்மூன் றடையதோர் கரும்பே அனகனே குமர விநாயக சனக வம்பலத் தமரசே கரனே உனகழ லிணையென் னெஞ்சீனு ளினிதாய்த் தொண்டனே னுகருமா நுகரே

சேந்தனார் அருளியது

ஏகநா யகனை இமயவர்க் கரசை என்னுயீர்க் கமுதினை எதிரில் போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப் பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில் யோகநா யகனை யன்றிமற் நொன்றும் உண்டென உணர்கிலேன் யானே

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை கரையிலாக் கருணைமா கடலை மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச் செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத் திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம் குளிரஎன் கண்குளிர்ந்தனவே

கருவூர்த்தேவர் அருளியது

5

நையாத மனத்தின்னை நைவிப்பான் இத்தெருவே ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும் செய்யாயோ? அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே 6 திருமகன் முருகன் நேவியே லுமையாள் திருமகள் மருமகன் நாயாம் மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவான் மலையுடை யரையர்தம் பாவை தருமலி வளனாஞ் சிவபுரன் நோழன் நனபதி சாட்டியக் குடியார் இருமுகங் கழல்முன் நேழுகைத் தலமேழ் இருக்கையி லிருந்தவீ சனுக்கே

7

பு ந்துருத்தி நம்பி காட நம்பி அருளியது

பத்தியா யுணர்வோ ரருளைவாய் மடுத்துப் பருகு தோறமுத மொத்தவர்க்கே தித்தியா இருக்குந் தேவர்காளி வர்தந்திருவுரு விருந்தவாபாரீர் சத்தியாய்ச் சிவமாயுல கெலாம் படைத்த தனிமுழு முதலுமாயதற்கோர் வித்துமா யாரூராதியாய் வீதிவிடங்கராய் நடங்குலாவினரே

8

9

திருவாகிய முதனார் அருகியது

பவளமால் வரையைப் பனி படர்ந் தனையதோர் படரொளி தரு திருநீறும் குவளை மாமலர்க் கண்ணியுங் கொன்றையும் துன்றுபொற் குழல் திருச்சடையும் திவள மாளிகை சூழ்தரு தில்லையுள் திருநடம்புரிகின்ற தவள வண்ணனை நினைதொறும் என்மனம் தழல் மெழு கொக்கின்றதே

சேதிராயர் அருளியது

அறவனே! அன்று பன்றப் பினேகிய மறவனே! எனை வாதைசெய் யேல்எனும் சீறைவண் டார்பொழில் தில்லையு எீர்!எனும் பிறைகு லாம்நுதற் பெய்வ ளையே.

587

திருப்பல்லாண்டு

சேந்தனார் அருளியது

திரு*ச்சி*ற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர்போ யகலப்

பொன்னின் செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து புவனியெல் லாம்விளங்க

அன்னநடை மடவா ளுமைகோ னடியோமுக் கருள் புரிந்து

பின்னைப்பிற வியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுகுமே

1

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள், மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்

கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்காட் செய்மீன் குழாம்புகுந்

தண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோ ரானந்த வெள்ளப்பொருள்

பண்டு மின்றுமென்று முள்ளபொரு ளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே

நிட்டையி லாவுட னீத்தென்னை யாண்ட	
நிகரிலா வண்ணங்களுஞ்	
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீ ராட்டுந்	
திறங்களுமே சிந்தித்	
தட்டமுர்த் திக்கென் னகநெக வூறு	
மமிர்தினுக் காலநிழற்	
பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே	
பல்லாண்டு கூறுதுமே	3
சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த	
தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்	
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சில தேவர்	
சிறுநெறி சேராமே	
வில்லாண்ட கனகத் திரண்மேரு விடங்கன்	
விடைப் பாகன்	
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே	
பல்லாண்டு கூறுதுமே	4
புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட் டோலமிட்	
டின்னம் புகலரிதா	
யிரந்திரந் தழைப்பவென் னுயிராண்ட கோவினுக்	
கென்செயவல்ல மென்றுங்	
கரந்துங் கரவாத கற்பக னாகிக்	
கரையில் கருணைக்கடல்	
பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே	
பல்லாண்டு கூறுதுமே	5

சேவிக்க வந்தய னிந்திரன் செங்கண்மா	
லெங்குந் திசைதிசையன	
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா	
மாய்நின்று கூத்தாடும்	
ஆவிக்க முதையென் னார்வத்த னத்தினை	
யப்பனை யொப்பமரர்	
பாவிக்கும் பாவகத் தப்புறத் தானுக்கே	
பல்லாண்டு கூறுதுமே	6
சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக	
நாயகன் சேவடிக்கீழ்	
ஆரும் பெறாத வறிவு பெற்றேன்	
பெற்றதார் பெறுவாருலகில்	
ஊரு முலகுங் கழற வுழறி	
யுமைமண வாளனுக்காட்	
பாரும் வீசும்பு மறியும் பரிசுநாம்	
பல்லாண்டு கூறுதுமே.	7
சேலுங் கயலுந் திளைக்குங் கண்ணாரிளங்	
கொங்கையிற் செங்குங்குமம்	
போலும் பொடியணி மார்பிலங் குமென்று	
புண்ணியர் போற்றிசைப்ப	
மாலு மயனு மறியா நெறிதந்து	
வந்தென் மனத்தகத்தே	
பாலு மமுதமு மொத்துநின் றானுக்கே	
பல்லாண்டு கூறுதுமே	8
பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்	
பாற்கட லீந்தபிரான்	
மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்	
மன்னிய தில்லைதன்னுள்	

ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்	
பலமே யிடமாகப்	
பாலித்து நட்டம் பயிலவுல் லானுக்கே	
பல்லாண்டு கூறுதுமே.	09
தாதையை தாளற வீசிய சண்டிக்கிவ்	
வண்டத் தொடுமுடனே	
பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும்	
போனகமு மருளிச்	
சோதி மணிமுடித் தாமமு நாமமுந்	
தொண்டர்க்கு நாயகமும்	
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே	
பல்லாண்டு கூறுதுமே.	10
குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி யேத்தொலி	
யெங்குங் குழாம்பெருகி	
விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று விம்மி	
மிகுதிரு வாரூரின்	
மழவிடை யார்க்கு வழிவழி யாளாய்	
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த	
பழவடி யாரொடுங் கூடியெம் மானுக்கே	
பல்லாண்டு கூறுதுமே	11
8 8	
ூரார் வந்தா ரமரர் குழாத்தி	
லணியுடை யாதிரைநாள்	
நாரா யணனொடு நான்முக னங்கி	
யிரவியு மிந்திரனுந்	
தேரார் வீதியிற் றேவர் குழாங்க	
டிசையனைத்தும் நிறைந்து	
பாரார் தொல்புகழ் பாடியு மாடியும்	
பல்லாண்டு கூறுகுமே	12

எந்தை பெந்தாய் சுற்றமுற்று மெமக்கமு தாமெம் பிரானென்றென்றுமே சிந்தை செய்யுஞ் சிவன் சீரடியா ரடிநாய் செப்புறை அந்தமி லானந்தச் சேந்த னெனைப்புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேற் பந்தம் பிரியப் பரிந்தவ னேயென்று பல்லாண்டு கூறுதுமே.

600

திருமூல நாயனாரால் அருளப்பட்ட 10 ம் திருமுறை திருமந்திரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்று கண்டீர் உலகுக்கு ஒரு தெய்வமும் ஒன்று கண்டீர் உலகுக்கு உயிர் ஆவது நன்று கண்டீர் இனிநமச்சிவாயப் பழம் தின்று கண்டோர்க்கு இது தித்தித்தவாறே

1

சிவனொடுஒக் கும்தெய்வம் தேடினும் இல்லை அவனொடுஒப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும் தவனச் சடை முடித் தாமரை யானே

2

நந்தி அருளாலே முலனை நாடிப்பின் நந்தி அருளாலே சதாசிவன் ஆயினேன் நந்தி அருளால்மெய்ஞ் ஞானத்துள் நண்ணினேன் நந்தி அருளாலே நானிருந் தேனே.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்	
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்	
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்	
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே	4
அன்புஞ் சிவமும் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்	
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்	
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்	
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே	5
கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை	
மங்காமல் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்	
தங்கா வீனைகளும் சாரும் சீவகதி	
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே	6
உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்	
கள்ளப் புலன்ஐந்தும் காளா மணிவிளக்கே	7
சூவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்	
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்	
சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்	
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே	8
தேனுக்குள் இன்பஞ் சிவப்போ கறுப்போ வானுக்குள் ஈசனைத் தேடும் மதியிலீர்	
தேனுக்குள் இன்பஞ் செறிந்திருந்தாற்போல்	_
ஊனுக்குள் ஈசன் ஒளிந்திருந்தானே	9

எங்குந் திருமேனி எங்குஞ் சிவசத்தி	
எங்குஞ் சீதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம்	
எங்குஞ் சிவமா யிருத்தலால் எங்கெங்குந்	
தங்குஞ் சீவனருட் டன்விளை யாட்டதே.	10
சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச்	
சொற்பத மாம் அந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப்	
பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்றில்லைக் கூத்தனை	
அற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரே.	11
அற்புதம் கேத்தலை பார்ந் வாரே.	п
தானந்தம் இல்லாச் சதானந்த சத்திமேல்	
தேனுந்தும் ஆனந்த மாநடங் கண்டீர்	
ஞானங் கடந்து நடஞ்செய்யும் நம்பீக்கங்	
கானந்தக் கூத்தாட ஆடரங் கானதே.	12
ஆனந்தம் ஆடரங் கானந்தம் பாடல்கள்	
ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்த வாச்சியம்	
ஆனந்த மாக அகில சராசரம்	
ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே.	13
ஒளியாம் பரமும் உளதாம் பரமும்	
அளியார் சிவகாமி யாகுஞ் சமயக்	
களியார் பரமுங் கருதுறை யந்தத்	
தெளிவாஞ் சிவானந்த நட்டத்தின் சித்தியே.	14
இன நடமைந் தகள சகளத்தர்	
ஆன நடமாடி ஐங்கரு மத்தாக	
ஆன தொழிலரு ளாலைந் தொழிற்செய்தே	
தேன்மொழி பாகம் திருநட மாடுமே.	15

வேதங்க ளாட மிகுஆ கமமாடக்	
கீதங்க ளாடக் கிளரண்டம் ஏழாடப்	
பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாட	
நாதங்கொண் டாடினான் ஞானானந் தக்கூத்தே.	16
அடங்காத என்னை அடக்கி அடிவைத்	æ
திடங்காண் பரானந்தத் தேஎன்னை இட்டு	
நடந்தான் செயும்நந்தி நன்ஞானக் கூத்தன்	
படந்தான் செய்துள்ளுட் படிந்திருந் தானே.	17
உம்பரிற் கூத்தனை உத்தமக் கூத்தனைச்	
செம்பொற் றிருமன்றுட் சேவகக் கூத்தனைச்	
சம்பந்தக் கூத்தனைத் தற்பரக் கூத்தனை	
இன்புற நாடிஎன் அன்பில்வைத் தேனே	18
மாணிக்கக் கூத்தனை வண்தில்லைக் கூத்தனைப்	
பூணுற்ற மன்றுட் புரிசடைக் கூத்தனைச்	
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை	
ஆணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரே.	19
வீம்மும் வெருவும் விழும்எழும் மெய்சோருந்	
தம்மையுந் தாமறி யார்கள் சதுர்கெடுஞ்	
செம்மை சிறந்த திருஅம் பலக்கூத்துள்	
அம்மலாப் பொற்பாதத் தன்புவைப் பார்கட்கே.	20
காளியோ டாடிக் கனகா சலத்தாடிக்	
கூளியோ டாடிக் குவலயத் தேயாடி	
நீடிய நீர்தீகால் நீள்வா னிடையாடி	
நாளுற அம்பலத் தேயாடும் நாதனே.	21
கிருச்சிற்றம்பலம்	621

உ சிவமயம்

11ம் திருமுறை

கப்லதேவ நாயனார் அருளியுது

திருச்சிற்றம்பலம்

1

2

3

5

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான் விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் - விநாயகனே விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால் கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைக்கூட்டும் செஞ்சொற் பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும் ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக் காதலால் கூப்புவர்தங் கை.

மலர்ந்த மலர்தூவி மாமனத்தைக் கூப்பிப் புலர்ந்தும் புலராத போதும் - கலந்திருந்து கண்ணீர் அரும்பக் கசிவார்க்குக் காண்பெளியன் தெண்ணீர் சடைக்கரந்த தேவு.

காரைக்காலம்மையார் அருளியது

அன்றுந் திருவுருவங் காணாதே ஆட்பட்டேன் இன்றுந் திருவுருவங் காண்கிலேன் - என்றுந்தான் எவ்வுருவோன் நும்பிரான் என்பார்கட் கென்னுரைக்கேன் எவ்வுருவோ நின்உருவம் ஏது.

அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான் தானே அறிவாய் அறிகின்றான் தானே - அறிகின்ற மெய்ப்பொருளுந் தானே விரிசுடர்பார் ஆகாயம் அப்பொருளுந் தானே அவன்.

நக்கீரதேவ நாயனார் அருளியது

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்	
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒரு கைமுகன்	
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்	
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.	6
குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்	சூர்தடிந்தாய் ய் - என்றும்
புன்தலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும்	
இளையாய் அழகியாய் ஏறூர்ந்தான் ஏறே	
உளையாய்என் உள்ளத் துறை.	7
குன்றம் எறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்	அமரர்இடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக் நின்றதுவும் கற்பொதும்பில் காத்ததுவும்
அன்றங்கு அமரர்டுடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்	
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பில் காத்ததுவும்	
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.	8
வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட	
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி	
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்	
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.	9
உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்	
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்	னிருகைக் கூம்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்	
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.	10
அஞ்சு முகம்தோன்றில் ஆறு முகம்தோன்றும்	
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்என வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்	
ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலும் தோன்றும்	
முருகாஎன் றோதுவார் முன்.	11
<i>தி</i> ருச்சிற்றம்பலம்	84.76
6	32

உ சிவமயம்

சேக்கிழார் நாயனாரால் அருளப்பட்ட 12ம் திருமுழை பெரிய புராணம்

த**ிருச்சிற்றம்பலம்**

உலகெ லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன் நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன் அலகில் சோதியன் அம்பலுக் தாடுவான் மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

1

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச் சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப் பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப் போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி! போற்றி!

2

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி அற்புதக் கோலநீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம் சிற்பர வியோம மாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று பொற்புடன் நடம்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி! போற்றி! 3

மண்ணினில் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும் அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல் கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவு கண்டு ஆர்தல் உண்மையா மெனில் உலகர் முன் வருகென உரைப்பார்! 4 ஐந்துபோ் அறிவும் கண்களே கொள்ள அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்

சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு முன்றும் திருந்துசாத் துவிகமே யாக

இந்துவாழ் சடையான் ஆடும்ஆ னந்த எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்

வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்!

5

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன் திருநடம் கும்பிடப் பெற்று

மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பமாம் என்று கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக் கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்

பண்ணினால் நீடு அறிவரும் பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்!

6

தாயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமும் நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்துஉருகிப் பாய்வது போல்அன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொல் மேயசெவ் வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. 7

நன்மைபெருகு அருள்நெறியே வந்தணைந்து நல்லூரில் மன்னுதிருந் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந்து எழும்பொழுதில் உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம் என்றவர்தம் சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான். அண்ண லேஎனை ஆண்டுகொண் டருளிய அமுதே விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே கண்ணி னால்திருக் கயிலையில் இருந்தநின் கோலம் நண்ணி நான்தொழ நயந்தருள் புரிஎனப் பணிந்தார்.

திறவாத தின்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார் பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும் தின்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி அறவாநீ ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் திருக்க என்றார். 10 கிருச்சிற்றம்பலம்

642

9

அருணகிர்நாத சுவாமிகளால் அருளப்பட்ட திருப்புகம்

··· 2----

கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி கப்பிய கரிமக னடிபேணிக் கற்றிடு மடியவர் புத்தியி வுறைபவ கற்பக மெனவினை கடிதேகும் மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன் மற்பொரு கிரள்பய மகயானை மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை மட்டவீம் மலர்கொடு **പത്തീരേം**മേ முத்தமி ழடைவினை முற்படு கிரிதனில் முற்பட எமுகிய முதல்வோனே முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ ஹறைரதம் அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும் அப்புன மதனிடை சோயயி அக்குற மகளுடனச்சிறு முருகனை அக்கண மணமருள் பெருமானே. 1 உம்பர் தருத் தேனுமணிக் ஒண்கடலிற் நேனமுதத் இன்பரசத் தேபருகிப் என்றனுயிர்க் காதரவுற் தம்பிதனக் காகவனத் தந்தைவலத் தாலருள்கைக் அன்பர்தமக் கானநிலைப் ஐந்துகரத் தானைமுகப்

கசிவாகி துணர்வூறி பலகாலும் றருள்வாயே தணைவோனே கனியோனே பொருளோனே பெருமாளே.

2

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை அத்திக்கிரை சக்கிச் சாவண முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவேர்தும் முக்கட்பர மற்குச் சுருகியின் முற்பட்டது கற்பிக் கிருவரு முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு மடிபேணப் பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு பட்டப்பகல் வட்டக் கிகிரியி லிரவர்கப் பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள் பக்ஷத்தொடு ரக்ஷீக் கருள்வது மொருநாளே தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி திக்கொட்க நடிக்கக் கழுகொடு கமுதாடத் திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர் தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு சித்ரப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக எனவோகக் கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை குக்குக்குகு குக்குக் குகுகுகு குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென முதுகூகை

கொட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை வெட்டிப்பலி யீட்டுக் குலகிரி இத்துப்பட வொத்துப் பொரவல பெருமாளே

இயலிசையி வசிக வக்சிக் கயர்வாகி டுரவபகல் மனது சிந்கிக் துமலாகே உயர்கருணை பரிய மின்பக் கடல்மேம்கி உனையெனது எறிய மன்பைக் கருவாயே மயில் தகர்க லிடைய ரந்கக் கினைகாவல் ഖனசுகா மகளை வந்கிக் கணைபோனே கயிலைமலை யனைய செந்திற் பகிவாம்வே கரிமுகவ னிளைய கந்கப் பெருமானே

1

சிவனார் மனங்குளிர உபகேச மந்தாமிரு செவிமீகி லம்பகர்செய் குருநாகா சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால கந்தநின செயலேவி ரும்பியளம் நினையாமல் அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாய லைந்துமல மடியேனை அஞ்சலென வாவேணும் அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய அருள்தான இன்பமது பரிவாயே நவநீத முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி ரகுராமர் சிந்தைமகிழ் மருகோனே நவலோக முங்கைதொழ நீசதேவ லங்கிநக நலமான விஞ்சைகரு രിത്തന്നേരേ தெவயானை யங்குறமின் மணவாள சம்ப்ரமுறு திறல்வீர மிஞ்சுகதிர் வடிவேலா திருவாவி னன்குடியில் வருவேள்ச வந்கரிக செகமேல்மெய் கண்டவிறல் பெருமாளே.

சரணகம் லால் யத்தை அரைநிமிஷ் நேர மட்டில் அறியாக தவமுறைதி யானம் வைக்க சடக்சட (முட மட்டி பவவினையி லேச னிக்க முறுவேனோ கமியன்மிடி யால்ம யக்க கருணைபுரி யாதி ருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு குமரோனே கயிலைமலை நாகர் பெற்ற கடகபுய மீதி ரத்ந மணியணிபொன் மாலை செச்சை மணிவோனே கமமுமண மார்க டப்ப தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீள்ச வக்ய சுகலசெல்ல யோக மிக்க பெருவாம்வ தகைமைசிவ ஞான முத்தி பரகதியு நீகொ டுத்து வடவேலா கவிபரிய வேணு நெய்த்த அருணதள பாத பத்ம மநுநிதமு மேது திக்க பயில்வீரா அரியதமிழ் தான எித்த அதிசயம் நேக முற்ற பழநிமலை மீது திக்க முருகோனே அமகதிரு வேர கத்தின் 6 நாக வீந்துக லாதீ நமோநம வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம ஞான பண்டித ஸாமீ நமோநமவெகுகோடி நாம் சம்புத மாரா நமோநம போக அந்தரி பாலா நமோநம பரசூரர் நாக பந்தம யூரா நமோநம சேத தண்டவி நோதா நமோநம கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம கீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம கிரிராஜ தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம தூய அம்பல லீலா நமோநம அருள்தாராய் தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம

ஈத லும்பல கோலால பூஜையும் ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும் ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்விளை சோழ மண்டல மீதேம நோகர ராஜ கெம்பிர நாடானு நாயக

மறவாத

வயலாரா

ஆதரம்பயி லாரூரர் தோழமை சேர்தல் கொண்டவ ரோடேமு னாளினில் ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி ஆதியந்தவு லாவாசு பாடிய சேரர் கொங்குவை காவூர்ந னாடதில் ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே.

7

தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந் தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின் தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டுநன் சந்தொடம ணைந்துநின் றன்பபோலக்

கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங் கஞ்சமலர் செங்கையுஞ் சீந்துவேலும் கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றங்களுங் கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ

புண்டரீக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமும் பொங்கியழ வெங்களங் கொண்டபோது பொன்கிரிய னஞ்சிறந் தெங்கினும் வளர்ந்துமுன் புண்டரீகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகூரக் கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திலிலு மென்றன்முன் கொஞ்சீநட னங்கொளுங் கந்தவேளே கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங் கும்பமுநி கும்பீடுந் தம்பிரானே.

8

சந்ததம் பந்தத்
சஞ்சலந் துஞ்சித்
கந்தனென் றென்றுற்
கண்டுகொண் டன்புற்
தந்தியின் கொம்பைப்
சங்கரன் பங்கிற்
செந்திலாப் கண்டிக்
தென்பரங் குன்றிற்

தொடராலே திரியாதே றுனைநாளும் றிடுவேனோ புணர்வோனே சீவைபாலா கதிர்வேலா பெருமாளே.

ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்ற முகமொன்றே மாறுபடு சூரனைவதைத்தமுக மொன்றே

மாறுபடு சூரனைவதைத்தமுக மொன்றே வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும் ஆதியருணாசல மமர்ந்தபெரு மாளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

உ சிவமயம்

வாழ்த்து

த**ிரச்சீற்றம்பலம்**

வைய நீடுக மாமழை மன்னுக மெய்வி ரும்பிய அன்பர் வீளங்குக சைவ நன்னெறி தாந்தழைத் தோங்குக தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே

வான் முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன் கோன்முறை யரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக வுலகமெல்லாம்

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் னணங்கு வாழ்க மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீர் அடியா ரெல்லாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமப் பார்வகி பகையே ന്നെ ത്ന மகா கேவா தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி சீராய்ப் பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி காவாய் கனகத்திரளே போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி கண்மேலும் கண்ஒன்று உடையாய் போற்றி கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி தின்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாம்க ஒம் சாந்தி ஒம் சாந்தி!! ஒம் சாந்தி!!!

OUR AMMAMMA.

She was very carring and was attached to all of her grandchildren. We are blessed to have an ammamma so caring. She spent every moment of her life for her children and grandchildren. She never gave less to any child. For all her grandchildren's birthday she used to buy them all presents.

She always shared her experiences with us, and tell how to lead their life in the best way possible.

She is a very brave woman, she lead the family since our ammappa past away. Since that day she lead the family alone.

If you compare with other tamil ladies from those days she was something extra ordinary as she was doing everything for her children and helped them create a family of their own and helped them settle and physically and emotionally supported every child's family.

At the age of 72 nobody could tell she was that age as she was a very active woman and harrasmatic person. Even the day before she died she went to kandy on her own on public transport I don't think any other tamil lady at her age will be as active as she was.

Ammamma we take this opportunity to give a special thank you for all that you have done for us and pray for you to *Rest In Peace.*

And also, We, The family of late MRS. ARAMBAMOORTHY NA-VANEETHAM, would like to thank you very much for the flowers and kind expressions of sympathy shown following her passing.

Your love and support at this difficult time was very much appreciated and of great comfort to all of the family

THANK YOU EVERYONE

REST IN PEACE AMMAMMA

Grand Children

நன்றி நவிலல்

"எந் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு"

எங்கள் குடும்பத்தின் தலைவியாய் வாழ்ந்து எம்மையெல்லாம் ஆழ்ந்த துயரில் ஆழ்த்தி விட்டு மீளாத் துயில் கொண்ட எங்கள் இதயக் கோவிலின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு நேரில் வந்து ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், மலரச் செண்டு மூலம் அஞ்சலி செலுத்தி யோருக்கும் உள்நாட்டிலிருந்தும் வெளிநாட்டிலிருந்தும் அனுதாபச் செய்தி கூறியவர்களுக்கும் ஈமைக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்டு, எம்மோடு தோளோடு தோள் நின்று சகல வழிகளிலும் உதவிபுரிந்த அனைத்து உறவுகளுக்கும் எமது அன்னையின் ஆத்மா சாந்திக்காகப் பிரார்த்தித்தவர்களுக்கும் எமது உளம் கனிந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம் குடும்பக்கினர்

